

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.
İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma
(BİLYAY) Vakfı'nın Kuruluşudur.©

Cilt:37 Sayı:435 NISAN 1996
(KDV DAHİL) 60.000 TL. YURTDIŞI: 12 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayım: Halük HACALOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Levent KOŞOVA
Taner GÜLER

Yönetim Merkezi:
Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı
No:4 D:6 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 • Fax: 252 07 18

İÇİNDEKİLER

• SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
• REALİTE-AURA NEDİR?	2
• OLAYLARIN DİLİ	7
• RUH ve KÂİNAT	9
• YAŞANMIŞ RUHSAL DENEYİMLER: KEDİMİZ BİZİ SEÇTİ-KAYBOLAN CÜZDAN-TEKİNSİZ EVE ZİYARET	12
• EĞER KUYRUKLU YILDIZDAN KAÇABİLİRSEK	14
• TEKÂMÜLÜ HIZLANDIRMAK	16
• GELİŞİM ve OLAYLAR	17
• BÜYÜK FİLOZOF MARSILIO FICINO	20
• SEMBOLLERİN DİLİ	22
• BİLİM İLE DİNİN BİR SENTEZİ	24
• BREZİLYALI MEDYOM FRANCISCO CANDIDO XAVIER	28
• KİTAP İNCELEMESİ: SAĞLAM KAFA SAĞLAM VÜCUT	31
• PROGRAM	32
• BUGÜN	33
• BİLYAY VAKFI GENÇLİK SEMİNERİ	33
• BEYAZIT KÜTÜPHANESİ'NDEKİ KONFERANSLARIMIZ	33
• ASKERİ UFO YERALTI ÜSSÜNÜN İÇİNDE	34
• RUHSAL GELİŞİMİN HANGİ NOKTASINDAYIZ?	37
• UFO'LARIN SPİRİTÜEL MESAJI	40
• ETKİNLİKLERİMİZ	43
• MEDYADA BİLYAY	44
• OLAYLAR ve İNSANLAR	45
• SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER-VİCDAN ve BİLGİLİ HAREKET	47
• KİTAPLAR ARASINDA-RUHSAL ŞİFACI OLMAK	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları • Tel: 243 18 14
Kapak ve İç Baskı: Meta Basım Yayıncılık San. ve Tic. Ltd. Şti. • Tel: 252 61 25-249 10 01
Renk Ayrımı: Degrad, Teşvikiye/İST. • Tel: 248 25 18
Haberleşme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K.9 80072 Beyoğlu/İST.
Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi 720.000 TL. (Öğrenciler: 580.000 TL.), Yurtdışı: 144.-DM
Posta Çeki No: 655294 • Ayda bir yayınlanır. • E-mail: bilay@ibm.net

Yıldızlar nasıl daireler içinde dönüp buna rağmen, asla erişilmeyen bir gayeyi arayıp duruyorlarsa, yaratılışın ilki olan ruhlar da, ıssız sahillerde tılsımlı taşları arayanlar gibi, TEKÂMÜLÜN sonsuz gayelerine bağlı olarak kâinatlarda hedeflerini aramaktadırlar.

Yaratılışın ilki olan Ruhlar sonsuzluğun ıssız doluluğunda nice cehalet bulutlarını yarıp, bilgi güneşinin ışığına kavuşmak için kanat açıp, geçmiş ve geleceği "şimdide" idrak ettiler.

Nasıl bahar günleri peş peşe gelirse, çiçekler tekrar açar, meyveler dallarında kızarırsa; yaratılışın ilki Ruhlar da "her hakikatle" tekrar tekrar karşılaşurlar, her vedalaşmanın sonu bir kavuşmadır...

Sükûnetle durup, her vedalaşmanın sonundaki kemal hazzının şuuruna vararak tekrar ıstırap şarkılarına başlarken ebediyetler boyunca söylenen hakikatleri mütebessim, çiçeksi bakışlarla tekrar tekrar dinlemek; bunun mânâsına ermek...

Tanrım!

İster hızlı ister yavaş, zamanın akışı senin sevgindedir. Bütün tekâmül "bilgi-sevginin" ateşidir.

İdrakimizdeki değişme ve tekâmül için çırpınıp duran Ruhlarına, o öncelerin öncesinde elinle kurduğun orduna, yeni zaman ve mekân ve de başka bir hüviyet ver!

Zira gönlümüz pek sabırsız...

Ebedi Olan Rabbim! Bizi dünya darlığından, kayıt elbisesinden çıkarak olanı bekliyoruz. Bu toprağın ölü bir mahsulü olmamak, ıssızlıklarda varlığın surlarını idrak etmek için tefekkürü utanç bilmeden rüzgâr gibi esip durmak, fanilikten çıkmanın ümit ışığını hep yanar tutmak mücadelesini veriyoruz.

Şu göğün bağına saplanmış bir diken gibi olan beşeriyetin telâşına, hiçbir zaman dinmeyen soru ve arayışına alışamadık.

Öbür dünyayı "kitapların" hurafesi zannedenler; binalarını mabetlerden yüksek tutanlar; Cebraîlin kanatları altındaki meleklerle isyankâr iblis'in arasındaki tartışmayı heyecanla izleyenler; zayıf ve güçsüz dar ufuklu din-darlar ne zaman hayatın sırrını öğrenip öğretecekler: "Tanrı'dan başka bir ilâh yoktur." Başarının kaynağı, Kozmik Anayasanın ebedî olan bu ilk mad-desidir.

Yüce Rabbin sonsuz zenginliğine güvenmek; "yoktur"la dünyanın yas-sıltıcı çekiciliğinden kurtulmak, hiçbir şeyle eşkoşmamak, kırılması gereken bütün putları kırmak...

Gecelerin eteğinde şafak vardır.

Perdelerin aralanması yeter...

Selâm ve Sevgiler

AURA NEDİR?

Dikkat ettiyseniz, yaz günleri ısınan toprağın üzerinde, havanın dalga dalga yükselişini görürsünüz. Ya da gece bir sokak lâmbasının etrafında bir hale göze çarpar. Aynı haleyı dolunay zamanı Ay'ın çevresinde de fark edebilirsiniz. İşte aura buna benzer. Aura sözcüğü **orora**'dan gelir; orora, "hale" demektir.

Marki De Puységur (1751-1825) o zamanlar somnambulizm dediğimiz manyetik süreçle meydana getirilen bir uykü çeşidini kullanarak hastalarını tedavi ediyordu. Kendisi kuvvetli bir manyetizördü. Manyetik uykuya soktuğu hastalarından yetenekli olanların durugörü melekesini ortaya çıkarıyordu. Bunlar, gözleri kapalı olduğu hâlde çevredeki insanların baş, omuz ve göğüs çevresinde çeşitli renklerde haleler görüyorlardı ve buna **aura** adını vermişlerdi. Yani bunlar renk renk, tabaka tabaka ışık çemberleri, titreşim alanlarıdır.

Bu konu çok daha eskiden, antik çağlardan beri, genellikle mistik çalışmalar yapan gruplar tarafından bir kutsiyet işareti olarak kabul edilmişti. Hem auranın insan vücudu etrafında taşkın bir vaziyette

İnsanın fizik bedeni çeşitli frekanslarda salınan bir "biyomanyetik alan"la sarılıdır. Aura da denen bu alanın rengi, yoğunluğu ve şekli, kişinin fiziksel ve ruhsal durumuna göre değişiklikler gösterir.

bulunması, hem de bu aurayı görebilmek, insanlara bir özellik getiriyordu. Yani herkes bunu göremiyor ve herkeste de aura taşkın bir vaziyette olamıyordu. Birçok ikonalarda, Hristiyan azizlerinin başı üstünde bir halka çizildiğini görmüşsünüzdür. Ve hatta ikonaların bir kısmında Hz. Meryem'i ve diğer azizleri temsil ederlerken, vücutlarının da etrafında bazı renkler, tabakalar çizerler ve bazen de bunu sarı yıldızla, iğneli çıkıntılı bir tarzda yani ışınım yapıyor şeklinde ifadelendirirlerdi.

İşte Puységur bu olayları açık seçik gördükten ve çeşitli süljelerde tespit ettikten sonra, buna aura ismi verildi ve çalışmalara başlandı. Hemen auranın tarihî geçmişini incelenerek, auralardan insanlara ne şekilde pratik faydalar sağlanacağını araştırmalarına girildi.

Bugün için aura, artık tamamen fizikî yöntemlerle tespit edilecek hâle gelmiştir. Semion Kirlian, Sovyet Rusya'da yaşamış olan bir elektronik montörüdür ve yüksek gerilim altında yaptığı bazı tecrübeler sonunda Kirlian metodu dediğimiz, değişik bir fotoğraf tekniğini geliştirmiştir. Bu teknikte, eşyalardan

ve canlılardan yayılan biyomanyetik alanların, yani bir bakıma auraların daha kaba ve ağır titreşimli olanlarının fotoğrafları mükemmel bir şekilde çekilmiştir.

AURADA DEĞİŞME YARATAN FAKTÖRLER

Görünüşte biyomanyetik alan, yani aura her şeyiyle fizikî bir tezahürdür. Fakat bu fizikî tezahürün ortaya çıkışı, gelişimi ve gösterdiği özellikler fizik yasalara bağlı değildir. Önemli olan nokta da budur. Aura, daha ziyade, psikolojik, zihinsel durumlarla çok alakalı gelişimler göstermektedir.

Biyomanyetik alanların, kişinin yediği besinlerle, yaptığı fizik egzersizlerle veya istirahatle ve eğlencelerle değişmesi yüzde otuz ise, yine aynı kişinin psikolojik açıdan değişiklikleri başladığı anda auranın gösterdiği değişim oranı birdenbire yüzde yetmişe çıkmaktadır. Gayet sağlıklı bir kimsenin aurasını kıstas olarak alsak; bu kişiyi üzecek, sinirlendirecek, yıpratıcı herhangi bir uyaran karşısında gösterdiği tepkiler derhal onun aurasında büyük değişiklikler meydana getirecektir. Eğer bir mikro ampermetre koyabilerseniz, akım göstergesinde bir anda korkunç iniş çıkışlar olur ve artı ile eksi arasında sürekli gidip gelen titreşimler gösterecektir. Diğer taraftan aynı insanı, ruhî bakımdan hiç zedelemeyin, sarsmayın fakat fizik bakımdan istediğiniz kadar yorun, aurasındaki değişim bir heyecansal değişime nazaran hemen hemen onda bir oranında olacaktır. Bu, bizler için çok önemli bir noktadır ve hatırımızda tutmamız gerekir.

Demek ki, auranın veya beden etrafında bulunan çeşitli renklerdeki ışınımın değişmesine sebep olan etkiler, fizikî olmaktan çok ruhî etkilerdir. **Ruhî etkilerin aurayı değiştirme gücü çok fazladır.** Fizikî etkiler bir oranında değişme yapıyorsa, ruhî etkiler beş oranında değişme yapmaktadır.

BİYOMANYETİK ALAN VE TİTREŞİM FARKLILIKLARI

Aura, esas itibarıyla bir biyomanyetik alanın, yani canlılarda mevcut olan bir manyetik alanın (fakat bu fizikî manyetik alandan kuşkusuz farklıdır) daha yüksek frekanslı, daha yüksek seviyeli durumunu ifade eder. Frekansı düşürdüğümüz zaman biyomanyetik alanlara rastlıyoruz. Frekansı daha da düşürdüğümüz zaman da, cansızlarda görülen Kirlian etkileriyle karşılaşırız. Çünkü madenî bir paranın, bir madalyonun bile, Kirlian metodu ile fotoğrafını çekmemiz mümkündür. Titreşim seviyesi yükseldikçe, cansızlardaki manyetik alan ışınımından, canlılardaki biyomanyetik alan ışınımına, daha da yükseldikçe auralara geçilmiş olur.

Auraların gözlenmesi sadece Kirlian tekniğiyle, yani fiziksel bir araçla yapılmamaktadır. Auralar,

aynı titreşim seviyesindeki kişiler, yani durugörürler, eskilerin tabiri ile gönül gözü açılmışlar tarafından görülebilir. Doğu'da ve Batı'da değişik tarihlerde, çok değişik insanlar tarafından verilen tarifler yüzde doksan sekiz birbirinin aynıdır. Auradan daha düşük seviyeli, biyomanyetik alan kısımlarının da fizikî kanıtları elimizde mevcuttur.

ŞUUR ALANI VE AURA İLİŞKİSİ

İnsanda meydana gelen aurayı spiritüel bir açıdan ele alacak olursak, **auralar, kişisel şuur alanlarının, madde ile olan temasından meydana gelen ışınımlardır.** Şuur alanı, manyetik alandan daha farklı olmak üzere, bir tür psikolojik bir etki taşır. Şuur sadece psikolojik bir olay değildir veya psikolojik olayların anlaşılmasına yardım eden bir alan, bir kavram da değildir. Şuur alanı, spiritolojiye göre, perispraye bağlı olan ve insan varlığına dışarıdan gelen tesirlerin süzülerek geçtiği, kabul edildiği, alındığı ve başkalaşmaya uğratıldığı ruhsal bir sahadır. Buna biz, bireysel şuur alanı diyoruz. Bireysel şuur alanı herkeste vardır. Bu alana girebilen tesirler kişide bir algılayma, yani bir idrak meydana getirir ve siz bir şeyler hissedebilirsiniz (sezebilirsiniz), bir şeyler anlayabilir veya bir şeyleri duyabilirsiniz.

Bizim şuur alanlarımız daraldığı oranda eşya ile temasımız azalır. Reel duygumuzu kaybederiz ve bir içe dönme hadisesi tezahür eder. Şuur alanlarımız yayıldıkça, bizden daha ötelere gittikçe reel duygumuz artar. İçten dışa doğru bir hareket başlar ve eşya hakkında daha fazla bilgi, daha fazla idrake doğru gideriz. Fakat bu içe ya da dışa dönme, her zaman bizim elimizde olan bir konu değildir. Dış etkilere de bağlı olmak üzere şuur alanımız genişler ve daralır. Çünkü daralması gerektiği zamanlar da vardır. Yani bizim bir içe dönüş yaparak kendi kendimizi gözlememiz gereken zamanlar olabileceği gibi, tamamen dışarıyı, objektif olarak gözlememiz gereken zamanlar da olabilir. İnsan hem içini, hem dışını aynı zamanda kontrol edemeyeceğinden değişik aralarla bir içini, bir dışını yaşar. İçe ya da dışa dönmenin zaman aralıkları çok kısa olabileceği gibi çok uzun da olabilir.

ŞUUR ALANLARI, CANLILIK VE EONLAR

Bireysel şuur alanı bizim canlılığımızın meydana getirdiği en büyük faaliyetlerden biridir. Canlılığımız olmazsa, şuur alanlarımız oluşmaz. Yani şuurumuz olmasına rağmen, şuur alanımız oluşmaz. **Çünkü şuur alanları canlılarda vardır.** Fakat canlılığın tarifini de artık çok dar mânâda ele alamıyoruz. Çünkü bir bakıma modern gnostikte, çok ileri fizikçilerin ileri sürdüğü bir varsayımına göre, canlılık bütün ev-

rene yayılmış vaziyettedir. Sadece hidrojen atomuna bağlı veya belli oksijen solunumu gösteren ve biyoloji kitaplarında anlatılan canlılık kavramı bugün pek kabul edilmez bir hâle gelmiştir. Canlılık bütün evrene bağlanmakta ve canlılığın asıl çıkış yeri de elektrona bağlanmaktadır.

Bugün elektronlar, artık basit fizikî anlamın çok ötesinde özellik taşımaya başlamıştır ve ona da değişik bir isim vermişlerdir. Bunlara "eon"lar denmektedir. Elektronların şuurlanmış hâline eonlar ismi veriliyor ve ifade ettiği mânâ, ebedî, sonsuz, ölümsüz, her zaman var olan mânâsına gelen Grekçe bir kelimeden gelmektedir. Kâinat eonlardan meydana gelmiştir. İnsan da bir eon topluluğudur. Kâinatın özü, baştan aşağıya canlıdır. Canlılığın çok çeşitli kademeleri vardır ve her kademede de ayrı ayrı tezahürler görünür. Biz, kendi kadememizde şimdiki tarzda bir tezahür görüyoruz; canlı varlığın doğması, büyümesi, çoğalması, maddeyi kullanıp bir enerji meydana getirmesi, duygusal hayatı, zihin fonksiyonları vs... Biz bunları gördüğümüz zaman bu varlık canlıdır ve zekidir diyoruz. Halbuki modern gnostikçilerin ifadeleri böyle değil. Bu tarz düşüncüyü saçma buluyorlar ve diyorlar ki: "Evrenin her tarafında, **kendi mertebesine göre bir canlılık vardır.**" Bu konuda, bazı yerlerde, sufizmin vahdet-i vücut felsefesine kadar giden büyük Batılı fizikçiler bulunmaktadır. Çağımızda Taoizm'i benimseyerek, varlıkların tekliği, birliği konusuna kadar uzanabilen çok yüksek seviyeli, öncü fizikçiler de vardır. Fransız Jean Charon gibi, Princeton Üniversitesi'nde, Yale'de bu konuyu inceleyen fizikçiler bulunmaktadır.

ŞUUR ALANLARININ GİRİŞİMİ

Bireysel şuur alanları, sadece kendi sınırında değil, aynı zamanda başka bireysel şuur alanları ve eşya ile de bir girişim hâlinindedir. Yani sizin şuur alanınız, sadece sizin çevrenizde ve sizin dar sınırlarınıza bağlı kalmış değildir. Sizinle benim aramda, sizinle bir başkası arasında veya herhangi bir topluluğun kendi arasında, bütün bu topluluğun başka bir toplulukla olduğu gibi, üzerimizdeki elbiseyle, camla, tahayla da bir iştirakimiz, bir ortaklığımız vardır. Birbirine giren etkiler hâlindeyiz. Benden yayılan aura, sizden yayılan aura ile belirli noktalarda girişimler hâlinindedir. Bunların bir kısmı **Sempatî Kanunu**'na bağlı olmak üzere, kendiliğinden meydana geliyor. Bir kısmı da zorlama veya mecburiyet yoluyla meydana geliyor.

Şuur alanlarının girişimi çok önemli bir konudur. Bir toplumun, ahenkli bir toplum olmasını sağlayan asıl çekirdek, şuur alanları arasındaki girişimin uyum yüzdesidir. O toplumu meydana getiren varlık-

Bir yapraktan yayılan enerjinin Kirlian yöntemiyle çekilen fotoğrafı

ların, bireylerin, canlıların, hayvanların ve eşyanın, şuur alanlarının birbirleriyle olan ilişkilerindeki girişim yüzdesi ne derecede yüksekse, o toplum o kadar gelişmiş, olgun bir toplum ve aynı zamanda da yek vücut olmuş, müthiş bir potansiyele, güce sahip bir toplumdur. Bu girişimler ne derecede sık sık polarize oluyorsa, birbirlerini ne kadar çok itiyor ve kabul etmiyorlarsa, o toplum, sürekli bir huzursuzluk içerisinde, için için kaynayan bir toplumdur.

SEMPATİ VE ANTİPATİ

Buradan, şuur alanlarının girişimi ile sempati, sevgi, nefret, ahenk dediğimiz; bir bakıma, manevî olmakla beraber aslında bayağı biyomanyetik bir hüviyete sahip özellikleri görüyoruz. Sempatî nedir? Sempatî, ikili bir duygulanmadır, yani aynı anda iki kişinin birbirlerine karşı duygulanmasıdır. Benim hissettiklerimi sizin hissetmeniz, sizin hissettiklerinizi benim hissetmem veya birbirimizi iyi hissedebilmemizdir. İlk defa tanışmış bile olsak bazı insanlara sempati duyarız. Bazı insanlar bize sempatik, bazıları da antipatik gelir; yani bizde bir itme, bir sevmeme duygusu meydana getirir. Bu ön yargılara bağlı, sıradan bir olay değildir. Neden bir kimseyi antipatik bulursunuz? Diyebilirsiniz ki, "İşte üzerinde bir elbise vardı, hiç hoşuma gitmedi, o rengi ben sevmem, o da gitmiş o rengi giymiş, antipatik geldi. Antipatimin sebebi bu". Aslında olup biten o kadar basit değildir. Bir kravat rengi veya bir elbisenin şekli ile sempatik ya da antipatik damgası vuramayız. Bunda yanlış olduğumuz da çok olmuştur; antipatik bulduğumuz birini, onunla biraz konuştuktan sonra, neden böyle düşündüğümüzü utanarak kendimize sordüğümüz olmuştur.

Yalnız şunu unutmamalıyız ki, aura girişimle-

rinin meydana gelişinde ruhsal durum çok önemlidir. Sizin çok antipatik bulduğunuz bir kişinin bu durumu onun aurasındaki vibrasyon düşüklüğünden değil, o devre içerisindeki ruhsal durumunda bazı iniş ve çıkışların sıklaşmasından meydana gelmiş olabilir. Birtakım sıkıntılar geçirmişti, bazı yan tesirler altında kalmıştır, şuurlarında birtakım refulmanlar olmuş olabilir. Bunlar da o insanın ya da sizin psişik bünyenizde birtakım değişiklikler meydana getirir ve auranızın karşı aura ile olan kontaktına engel olur. Bazen insan kendi çocuğunu bile sevmez. "Git yalnız kalmak istiyorum." diyebilirsiniz. Ama aradan iki saat geçtikten sonra tekrar bir yayılma, bir rahatlama meydana gelir ve çocuğunuzun gönülünü alabilirsiniz.

Karşımızdaki insanı antipatik buluşumuzun birinci nedeni, bizim kendimizin, onunla aura temasını gerektiği gibi yapamayışımdır. Diyelim ki, bizde böyle bir durum söz konusu değil ama yine de temasa geçemiyoruz. O zaman, o arkadaşımız böyle bir durumdadır. Yahut bizde ya da onda geçici bir ruhsal sıkıntı söz konusu değilse, demek ki gerçekten auralar arasında bir girişim olamayacak derecede seviye farkı vardır. Bunu kabul etmemiz gerekir. Büyük hüsrarla biten evliliklerin, ortaklıkların, çabuk bozulan dostlukların, arkadaşlıkların içinde titreşim bakımından seviye farkı vardır. Aynı seviyede yaklaşmak, uzaklaşmak farklı şeylerdir; alt ve üst seviyelerde bulunmaksa daha farklı şeylerdir. Bu çıkış veya iniş çok zordur. Hele seviye farkı giderek açılmışsa, yaklaşabilmek zorlaşır. Yani siz fedakârlık eder, yükseklik kaybedersiniz, yeter ki bu iş sürsün diye elinizden geleni yaparsınız, yine bir sonuç alamazsınız. Bir müddet sonra ister istemez, siz ya da o, gene kendi seviyenize yükselirsiniz ve fark hiç azalmamış olur. Bu insanların ikisi de aynı evde, aynı odada, aynı işte olabilirler. Sonuç değişmez, auralar arasındaki titreşim farkını kapatmak pek mümkün değildir.

AURALARIN GİRİŞİMİ; SEVGİ ve NEFRET

Bize göre, spiritleji açısından, şuur alanları girişiminin en güzel örneklerinden biri, artının artıya, eksinin eksiye ve artı eksi (itmeler, çekmeler) tarzında sempati, sevgi, nefret olaylarını meydana getirmesidir. Sevginin asıl birinci kaynağı budur. Sevgi duygusal seviyeye çıkmadan evvel auraların, şuur alanlarının, biyomanyetik alanların temasından meydana gelir. **Sevgi şuur alanlarının girişiminden meydana gelen bir ahenktir.** Öyle ki, her insanın şuur alanında ritmik devreler vardır. Neden bazı insanlar ilk görüşte birine aşık olurlar? Buna sebep ritmik devrelerdir. Bir nabız atışı gibi (fakat bu nabız atışları, kalbimizin atışı gibi değildir) bir günde bir defa bir kabarma olabilir, yani bunlar gelgit hareketleridir. Ka-

barmalar, çekilmeler tarzında oluşur. Bazen bu kabarmalar on beş günde bir olabilir. Bazen ayda bir olabilir, bazen de senede bir olabilir. Bunlar tamamen, insanın ruh hâline ve tekâmül düzeyine bağlı olan özelliklerdir.

Büyük sempati ve sevgilerde, iki aura birbirlerine kuvvetle girer ve mükemmel sempati uyarımları meydana getirerek anı aşklara, kara sevdalara sebep olur. İki ayrı cinste sevdalanma olarak tezahür eden bu olay, iki aynı cinste büyük dostluklara neden olur.

Gerek Batı, gerekse Uzakdoğu (Hint) mistiklerinde, müritle şeyh arasındaki bağıllığı sağlayan husus; şeyhin veya gurunun, auralardaki kabarma ve çekilme olaylarını gayet iyi kontrol edebilmeleri ve dolayısıyla bir itaat hâlini meydana getirmeleridir. Bütün müritler, mürşitlerine itaat hâlinindedir ve büyük bir bağıllıkları, sevgileri vardır. Mürşitlerinden ayrılmazlar, kopamazlar. Çünkü mürşidi, auraların bu kabarma ve çekilmelerini çok iyi tespit etmiştir. Kendisi ile müridi arasındaki en iyi girişim meydana geldiği anda temasa geçmiştir. Eğer sufizm tarihini araştırırsanız, tasavvuf çalışmalarını ve bilhassa tekke edep ve erkânını anlatan bazı ciddi kitaplarda görürsünüz ki, müritler kolay kolay mürşitleriyle karşılaşmazlar. İlk çalışmalarında daima orta derecede bulunan, yani mürşit olmayan ama çömezden daha ileri seviyede bulunan kişiler, yenileri inisiye ederler; onları tekkenin çalışmalarına katarlar. Basit işlerde, ağır işlerde kullanarak, giderek onun aurasını kontrol altına almaya ve geliştirmeye çalışırlar. Yeni öğrenci yetişip, bu iki kabarma bir araya gelince de mürit, şeyhinin elini öper, duasını alır ve ondan destur ister. Şeyhi de izin verince mürit onlara katılarak tekkede kalır. Ama bundan sonra aurf mürit, hiçbir şekilde şeyhinin veya gurusunun sözünden çıkmaz ve büyük bir sempati duyarak, şeyhinin her sözünü **hakikat** bilir, o yolda mücadelesini verir. Bu çok önemli bir noktadır. Eğer şuur alanlarının girişimi, yani biyomanyetik alanların birbirine intikali olmasaydı, bütün bunlar sözle, nasihatle veya otorite gücü ile meydana gelemezdi. Nitekim bu şuur alanları girişimi, insanlar arasında sabit yollar meydana getirir ve gönülden gönüle köprüler kurulur. Artık öyle bir köprü kurulmuştur ki, şeyhin her düşündüğünü müridi derhal alır, mürit her yerde şeyhini (mürşidini) görür. Yatar, rüyasında görür; kalkar, karşısında görür. Sıkışıkça dua eder, onun yüzünü görür ve gene köprüsünü kurar, etkisini alır. Biz artık bütün bunları, mistik bir anlayışın dışında, tecrübe ederek, deneyerek, bilimsel metotlar kullanarak açıklamaya yolundayız.

Nefret, sempatinin tersi bir olaydır. Yani auralar gerektiğinde birbirlerini polarize edecek güçtedir. Nefret bugün insanlığın en çok meşgul olduğu bir konudur. Çağımızda sevgiden ziyade nefrete önem ve-

rilmiştir, çünkü yüksek seviyede sevginin fedakârlık, vermek, bağışlamak, hoş görmek, katlanmak gibi bazı manevî güçleri kapsamaması gerekir. Mevcut yaşayışımız, bu tarzda manevî güçlenmeye engel olan, kontra güçlerle doludur. Yani insanı bir şey vermeye değil, almaya teşvik eden bir ortamdayız. Hiç vermeden, hep alarak, hep kendine yontarak dengesizce bir egoizmanın kol gezdiği bir 20. yüzyıl sonları yaşamaktayız. Tabii ki, son perde de biraz gürültülü kapanacaktır. Pek neşeli bir son beklemeyelim. Çünkü bu egoistçe yaşayışımız, tabiata uygun bir yaşayış değildir. Tabiatla hiçbir hayvan, hiçbir bitki ve hiçbir şey mütemadiyen almak gibi bir prosede kullanmıyor, aldığı devamlı olarak veriyor. Bitki, topraktan suyu, mineralleri ve bazı besinleri alıyor, büyüyor ve ondan sonra da yaprak veriyor, meyve veriyor. İnsanlar ise aldıklarını, vermekten yana olmadıklarından çok sakin bir devre sonu yaşamayacağız demektir.

TEKÂMÜL DÜZEYİNE GÖRE AURANIN RENKLERİ DEĞİŞİR

Biraz da konunun fiziksel yönüne, daha doğrusu görüntüsel yönüne döneelim. Varlığın tekâmül düzeyi ile auranın görünümü arasında renkler, genişlikler ve hareketlilik durumu bakımından da bir ilişki var mıdır?

Her insanın kendi özüne ve ruhî gelişmişliğine göre, bir aurası vardır. Bunların renkleri farklı farklıdır. Bir aurametre yapabilseniz, bu, insanlık için oldukça önemli bir aşama meydana getirirdi. Bununla insanları kontrol edebilseniz, fevkalâde bir toplum meydana getirebilirdiniz. Görünüşte fotoğrafını çekerseniz, bir biyolog, bir fizikçi, bir politikacı gözüyle insanları hepsi aynıdır. Hepsinin adı soyadı, hukukî ve sosyal hakları, hürriyetleri vardır. Görünüş böylece ve bu görünüşe göre de biz, toplumlarımızı düzenleriz. Bütün medenî hukukumuz, anayasamız, iş ve ticaret münasebetlerimizi tanzim eden kara, deniz ve borçlar hukuklarımız ile olmayacak ve olması her zaman büyük mahzurlar doğuran sahte bir eşitliği kurmak isteriz. Eğer biz, yukarıda bahsettiğimiz gibi bir aurametre yaparsak, auraların kontrolü ile, insanların gerçek kimlikleri ortaya çıkacaktır. Yani, beyinlerinden geçen habaset ile, söylediklerinin arasındaki fark hemen ortaya çıkacaktır. Aurametre ile kontrol ettiğiniz bir kimsenin, doğruyu söyleyip söylemediğini, o anda sizi aldatıp aldatmadığını, gerçekten sağlıklı olup olmadığını, içinde bulunduğu topluma karşı gerçekten hissettiklerini (sevgi, iyilik, doğruluk, kötülük) ortaya çıkarmanız mümkündür. Bu böylece toplum içinde bambaşka bir hiyerarşi meydana gelir ki, aslında insan olarak bu pek işimizi gelmez, çünkü ne olursa olsun hepimizin kendine göre bir değer yargısı vardır ve haklı veya haksız bir şeyler elde etmişizdir.

Bunları kaybetmek istemeyiz.

Böyle âdil bir düşünce henüz gelişmediği için de, zannediyorum ki, aurametre diye bir olay da henüz meydana çıkmayacaktır. Böyle bir hakemliğe, böyle bir ayırıma ihtiyaç duyulduğu zaman bu tip bir yüksek hakem ortaya çıkabilir.

Auranın gözlenmesinde çeşitli renkler görülür. Bu renkler, bizim algılamamıza göre aşağı yukarı yedi rengin çeşitli karışımlarından meydana gelmiştir. En yüksek frekansta olan renkler parlak beyaz veya çok açık sarıdır ve bu rengin sahibi için mütekâmil varlık sözünü kullanırız. Bunun dışında giderek sarılaşır, kırmızı, yeşil, açık mavi, koyu mavi, mor, lacivert ve gri renkler görülür. Gri renk, vibrasyon bakımından en düşük seviyede olan renktir. Görücü medyum, özellikle şifacı medyumlar bu renkleri görürler ve bilhassa hastalık teşhisinde bu renklerden yararlanırlar. İnsan vücudunda rahatsız olan bölgelerin yaydıkları tesirlerin, iç görme bakımından frekanslarının etkisi, gri, koyu gri, siyah veya çok koyu kırmızı tarzında tezahür etmektedir. Bu renkler, vücutta nerede görülüyorsa, orada muhakkak bir arıza vardır. Dışarıdan normal tıbbî yolla anlaşılamayan bazı rahatsızlıklar, bu yoldan teşhis edilebilir.

Maddî ve manevî şifada, iyi ve kötü tesirlerin naklinde, tesirlerin güç ayarlamasında, devamlı olarak bizim bu aura dediğimiz, kendimizde de bulunan ve psişik olgunluğumuz, tekâmülümüzle alâkalı büyük bir tesir kuşağından, tesir şebekesinden, tesir ağından yararlanmak suretiyle bazı pratik olaylar meydana getirilmektedir.

Auraların fiziksel bir ölçüsü de vardır, genişleyebilirler. Duruma göre aura, vücudumuzun etrafının 1-2 cm üstünde olabildiği gibi bazı durumlarda 50 cm üstüne kadar çıkabilir. Hem geçirdiğimiz ruh hâli, hem de tekâmül seviyemiz auranın genişlemesinde büyük rol oynar ve etrafımızda, gözle görülmeyen 50 cm genişliğe kadar bir tesir halesi oluşabilir. Bu ölçü daha da artabilir. Oldukça geniş bir alana yayıldığı gözlenmiştir.

Auranın renkleri, baş bölgesinde, gövde bölgesinde, el ve ayaklarda değişik ifadeler alır. Değişik genişlikler ve değişik renklerde kendini ifade eder. İslâm tasavvufunda merkezler, Hint'te şakralar adı verilen hayalî bölgeler vardır. Bu merkezler; tepe şakrası, alın şakrası, gırtlak şakrası, göğüs şakrası, göbek üstü şakrası, göbek şakrası ve apış arası şakrası olmak üzere, dışarıdan gelecek olan her türlü aura girişimlerinin temas noktalarıdır. Bu merkezlerin bulunduğu yerlerde de, değişik görünümde aura renkleri oluşur. Varlığın tekâmül seviyesine göre auralarda çeşitli renklemeler ve hareketler olmaktadır. Auraların renkleri, yalnız fizikî rahatsızlıkları değil, psikolojik rahatsızlıkları da ifade eder. Çünkü renk değişimlerini meydana getiren asıl faktör psikolojik özelliklerdir.

OLAYLARIN Dili

Gündüz ÖGÜT

İÇİNDE bulunduğumuz zamanda en çok ihtiyacımız olan hususlardan biri de olayların dilini anlayabilmemizdir. Hiçbir olay durduk yerde, sebepsiz ve rastlantı sonucu meydana gelmemektedir ve her olayı meydana getiren çeşitli sebepler bulunmaktadır. Olaylar insanları belli hedeflere yöneltmek için meydana gelirler. Evrende anlamsız, saçma, gereksiz hiçbir şey yoktur. Onları bu şekilde yorumlamak, insanın olayların amacını, hedefini, kısacası dilini anlayamayışından kaynaklanır. Olaylara yüzeysel ve duygusal bir bakış açısıyla baktığımızdan ötürü, çıkardığımız yorumlar ve dersler de son derece yetersiz kalmaktadır. Çünkü yaşanan veya tanık olunan olay insanlarda belli bir zihinsel hareket, bir değişim ve gelişim meydana getirmemektedir. Yani yanımızda kıyamet kopsa bizler oralı bile olmamaktayız.

HER OLAY BİR BİLGİNİN YANSIMASIDIR

Her olay bir bilgi taşır. Bilgi enerjisi kendisini çeşitli olaylarla ifade eder. Bilginin varlığa ulaşmasındaki en yaygın kanal olaylar kanalıdır.

Her varlık, meydana gelen olayın içinden, kendi kapasitesine ve ihtiyacına göre bilgiler edinir. Sıradan basit bir olay bile -ki basit olan hiçbir şey yoktur- her insanda farklı hisler, farklı düşünceler uyandırır. Meydana gelen bir olayın içinde saklı bulunan bilgi enerjisi, ancak, meydana gelen olay insanlar tarafından anlaşıldıktan sonra harekete geçer ve hedefine ulaşır. Eğer gerekli olan mantal-zihinsel etor sarf edilmezse, yani bir olay anlaşılmazsa, olayın etkisi insan veya insanlar tarafından alınmazsa, meydana gelen tüm hadiseler insana veya topluma anlamsız ve boş gelir. Çünkü olayların içinde saklı bulunan bilgi enerjisi insan tarafından alınmamış ve kullanılmamıştır. Gerek birey olarak gerekse toplum ve dünya insanlığı olarak karşılaştığımız ve yaşadığımız tüm olaylar, taşıdıkları bilgilerle bizlerde belli bir idraki uyandırmak için meydana gelmektedir. Bilgi lenmek, sadece kitap okumak, eğitim görmek, çeşitli kitâbî bilgileri ezberlemekle sınırlanmaz. Gerçek bilgiler olayların arkasında yatmakta olan bilgilerdir.

İÇSEL ve DIŞSAL OLAYLAR

Olaylar sadece bizim dışımızda meydana gelen olaylarla sınırlı değildir. İnsanın mantal olarak, vicdanî ola-

rak, duygusal olarak; kısaca içsel olarak yaşadığı bütün hâller de birer olaydır. İnsanın gelişimini sağlayan önemli kaynaklardan birisi de yaşadığımız içsel olaylar ve hâllerdir. Fiziksel olarak ortaya çıkan her olay insanda içsel olarak çeşitli hareketler meydana getirir. Meydana gelen bir olayın insanda içsel bir halete dönüşmesi, insanın içinde bulunduğu şuur hâline bağlıdır.

OTOMATİK REAKSİYONLAR

Otomatik reaksiyonlar, kişinin muhasebe ve kontrolü dışında meydana gelir. Bu şekilde insanda meydana gelen etki, varlıkta meydana gelen değişim, ancak içgüdüsel ve duygusal bir tepkiye neden olur. Duygusal tepkiler hiçbir zaman varlığın zihinsel gelişimini sağlayamaz. Duygusal reaksiyonlar anlık ve kalıcı olmayan hareketler meydana getirir. Bu hareket, olayın duygularımız üzerindeki etkisinin geçmesiyle ortadan kaybolur ve eski seviyesine geri döner. Yani bir olay olmuştur, varlık bu olaya karşı duygularında bir basınç hissederek duygusal bir reaksiyon göstermiştir. Olayın duygular üzerinde meydana getirdiği basınç ortadan kalktığı anda, insan için o olay anlamsız ve sıradan bir hâle gelir. Olaylara gösterdiğimiz tepkiler evimizde televizyonda seyret-

tiğimiz bir futbol maçında tuttuğumuz takıma başıra çağırarak taktikler, eleştiriler yağdır-mamıza benzer. Biz kendimizden geçeriz, seviniriz, kızarız, bağırırız, kendimizi paralarız ama bizi duyan yoktur. Ve maç bitince de bizim için olay bitmiştir. Ta ki ikinci bir maça kadar. Bu şekilde gösterilen duygusal ve otomatik reaksiyonlar varlıkta bir değişim, bir farklılaşma meydana getirmemektedir. Çünkü belli bir seviyede kalmıştır. Mantal, yani zihinsel seviyeden bir gözlem ve değerlendirmeye tâbi tutulmamıştır. Bu durumda, meydana gelen olay değerlendirilemez ve olayın altında yatmakta olan bilgi ve mesaj varlıklara ulaşamaz. Buna bağlı olarak da olayların adedi, kapsamı ve yoğunluğu sürekli olarak artar.

Bu nedenle gerek çevremizde, gerekse dünyanın her yerinde meydana gelen olayların yoğunluğu giderek artmakta ve kapsamı genişlemektedir. İnsanlar duyarsızlıklarını devam ettirdikleri müddetçe, olayların hızı artarak karşımıza çıkmaya devam edecektir. Ve doğal olarak da beraberinde sıkıntılar, sancılar, huzursuzluklar ve ıstıraplar karşımıza çıkacaktır.

İçinde bulunduğumuz zamanda gerek fert, gerekse toplum olarak en çok ihtiyacımız olan şey; olayları şuurlu bir şekilde değerlendirmek, zihinsel bir eforla olayın ardındaki mesajları anlamaya çalışmaktır. Ancak o zaman olumsuz ve saçma gibi, anlamsız gibi görüp değerlendirdiğimiz olaylar bir anlam kazanacaktır. Olayın ardındaki bilgi ve mesaj yerine ulaşacaktır.

OLAYLARIN ANLATMAK İSTEDİĞİ ANA BİLGİ

Yaşadığımız olayların bizlere anlatmak istediği bilgi acaba nedir?

Bu sorunun cevabı her insana göre değişebilir. Fakat bizler cevabımızı kişisel bir yorumdan çıkardığımız takdirde, yani elimizdeki bilgilere göre değerlendirdiğimiz takdirde cevap son derece sade ve basittir. Evet, yaşadığımız olayların ardında bulunan en büyük bilgi Birlik bilgisidir. Burada birliği iki türlü anlamakta fayda vardır.

Birincisi, birey olarak her olayla kendi içimizde bir birliğe ulaşmamız bizlere anlatılmak istenmektedir. İnsanda birlik nedir? İçsel bir bütünlüktür. İçimizdeki pek çok kişilikten, maskeden kurtulup gerçek varlığımızın keşfedilmesidir. Gerçek varlıksal ihtiyaçların tespit edilmesidir. Nasıl bir varlık olduğumuzu, nereden gelip nereye gitmekte olduğumuzu, dünyada bulunuşumuzun gerçek amaçlarının neler olduğunun ortaya çıkarılmasıdır. Ancak fert fert bu seviyeden bir çaba harcanırsa ondan sonrası kolay olacaktır.

İkincisiyse, toplum olarak birlik şuurunun, birlik ruhunun ortaya çıkarılmasıdır. Yaşanan genel olayların arkasında gizlenmiş olan en büyük bilgi ve olayların yegâne hedefi, varlıkların arasında kurulması gereken ortak şuur alanıdır, birlik şuurudur. Birlik şuurunun bir başka tarifi de ortak istek ve ihtiyaçların tespitidir. Ortak bir alandır. Ortak hislerdir. İşte içinde bulunduğumuz şu

zamanda en çok ihtiyacımız olan şey bu birlik anlayışıdır. Bu birlik aynı takımı tutmaktan kaynaklanan bir birlik değildir. Veya aynı inancı paylaşmaktan, aynı dili konuşmaktan, aynı şehirde oturmaktan, hatta aynı ülkede yaşamaktan kaynaklanan bir birlik de değildir. Bizlerin insanlık olarak çok daha bütünsel, çok daha küresel bir birliğe ihtiyacımız vardır. Anadolu insanı olarak bizlerden beklenen, böylesine küresel bir Birlik anlayışının ortaya çıkarılması, uygulanması, yaşanması ve tüm dünyaya örnek olunmasıdır. Bu topraklarda bulunan varlıkların böylesine yüce bir amacı ve misyonu bulunmaktadır. Ve bizler istesek de istemesek de, bilsek de bilmesek de insanlık ailesi için bu büyük vazifeye, bu büyük misyona gün be gün hazırlanmaktayız. Bu anlayışa ulaşabilmemizde katedeceğimiz yol yine bizim şuurulluluğumuza ve çabamıza göre şekillenecektir. Bizler ne kadar kabalaşırsak, vurdumduymazlaşırsak, ufuklarımızı daraltırsak, benlik endişelerini içerisinde kabuklarımızı çekilirse, karşımıza çıkacak olaylar da o derece şiddetlenecek ve etkisini artıracaktır. Ta ki güneş her yeri ıslık ıslık aydınlatana, bütün hakikatler ortaya çıkana dek. Ne olursa olsun, hangi olay olursa olsun yaşadığımız her olay bizzat kendi ihtiyaçlarımızın giderilmesi için meydana gelmektedir. Karamsar ve ümitsizce bir hâle girmektense ümitli, mantal olarak atak ve cehtikâr bir yaşam biçimini kendimize ilke edinmemiz ve Yüce Işığın ortalığı aydınlatacağı zamana kendimizi hazırlamamız yapılacak en doğru şeydir. ■

Ruh ve Biliminin Türkiye'deki Önderi ve Kurucusu
Üstad Dr. Bedri RUHSELMAN'ın
1948 Yılında Ankara Dil-Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde
Verdiği Konferans Dizisi...

RUH ve KÂİNAT

Dr. Bedri RUHSELMAN

(Geçen Sayıdan Devam)

SUNU arz edeyim ki, bu medyum vaktiyle, bu tebliğleri aldığı sıralarda ne ispiritizmle alâkası vardı, ne bunu biliyordu, ne de buna ait en ufak bir temayülü vardı. Yok. Hatta biraz da inanmıyordu. Şimdi o adamın ağzından (kalemiyle) alınmış tebliğdir. Aynı şartlar altında zaten ben bu varlıkları düşünerek (medyumların hepsi böyledir) ona göre misal verdim.

"Kuvvetli bir ışığın tesirine kapılan bir kelebek, onun etrafında döner. Ondandır türlü kendini kurtaramaz. Bu, çekici kuvvetin diğerleri üzerinde ne gibi bir tesir yaptığını anlatan, gözle görülen bir misaldir. Her şeyde, madde ve varlıklarda iki türlü kuvvet mevcuttur. Biri daha az kuvvetle onları kendine doğru çeker. Diğeri de, kendine yaklaşanları öte tarafa iter. Tabiat kanunlarında kendini gösteren bu mühim unsur, insan varlıkları üzerinde de müessir olmaktadır. Kendisini iyi idrak edemeyip, başlı başına bu kudrete kapılmış olan varlıklar, o büyük cazibenin tesirinden kendilerini kurtaramazlar. Tuzla buz olurlar. Kelebek gibi, nihayet bir ateş içinde yanarlar. Fakat yanmanın, ezilmenin, azap çekmenin müteessir olmanın hiçbir ehemmiyeti yoktur. Yeter ki özlenen hedefe bunlar ulaşmaya vasıta olabilsinler. Bu olmadan, öyle yanmak, ezilmek fedakârlığını alışkanlık edinmişseniz çektiğiniz sıkıntılar hiçbir mânâ ifade etmez. Bir kelebek gibi, bu kıymeti bir yanlış olur. İnsanların bu tesir altında her vakit bulun-

duklarını kabul etmemiz lâzımdır.

Sizde birçok cazibelerin eserleri, her gün kendisini gösterir. Siz bazen birine, bazen de diğerleri size kuvvetle yaklaşır veya sizden uzaklaşır. Bu çekiliş neden? Ne maksada hizmet ediyor? Siz neden ordan uzaklaşıyor yahut oraya yaklaşıyorsunuz? Bunu bilerseniz kendinizi o ceryana kaptırır veyahut kaptırmanızdaki zararını anlarsınız. Ordan uzaklaşmak çaresine başvurarak, kendinizi helâk etmek imkânını belki elde edersiniz. İşte her yerde göz açmakla beraber, kalbi de uyanık bulundurmamak (istenilen hedefe doğru gidilen yollarda, ters akıntılara kapılmayıp, aynı istikameti muhafaza edebilmek) bir hünerdir. İnsan en ufak bir yere bile giderken, tasavvur ettiği veya etmediği birçok meşguller (kendisini yolundan alıkoyacak), sebeplerle karşı karşıya gelir. Bunların bazılarıyla birleşip kuvvetlenerek beraber düşünülmesi zaruridir. Her gün birçok kuvvetlerin etkisinde bulunduğumuzu unutmamamız lâzımdır. O kuvvetler sizlere aynı şekilde, bir ruhî kudret bahşetmekte yahut size köstek olmaktadır. Bunun takdiri, sizin kudret ve izahınıza, yetişme derecenize ve kalbinizin uyanık olmasına bağlıdır."

13.12.1948 tarihli celsede, birinci tebliğ bu. Bu en aşağı 12 sayfalık bir tebliğin bir parçasıdır. Ben hepsini okumaya kalkarsam bir tebliğ yalnız 2 veya 2,5 saat sürer ki, bir saatte yazılmıştır. Böyle okursam ben 2,5 saatte.... Şimdi ikinci tebliğe geliyorum.

Bu tebliğ başka bir medyom arkadaşımız vasıtasıyla, kendisini Mustafa Molla diye tanıtan başka bir büyük dostumuzdan gelmiştir. Bu varlığın evvelkine nazaran başka bir hususiyeti vardır. 1. Hususiyet: Öteki sembolik konuşur fakat sadedir. Bu gayet derin konuşur, açıktır ama son derece derindir. Her cümle üzerinde çok durmak lâzımdır. İnsan olan, bu derinliğe nüfuz etsin ve işin içinden çıkabilsin. Fakat o derinliğe nüfuz ettikten sonra her cümle insanın üzerinde büyük bir âlem, büyük bir kâinat açacak.

Şimdi ben yavaş okuyacağım. Bunlar da aynı şekilde, aynı şiddet, aynı süratle yazılmış. Yalnız bir şeye işaret etmek isterim. Dikkat buyrulursa, bütün tebliğ isterse 300 sayfa olsun, bir tek motifi alır. O bir tek motif üzerinde, bir tek maksada doğru; bütün zümreler, bütün fikirler, bütün tezler (anti tezler), sentezler daima bu büyük bir şuurun, büyük bir kudretin ve hiçbir insanın yapamayacağı bir kabiliyettir. Eğer içinizde cesaret edenler varsa, buyursunlar soralım. Bu tebliğleri yapısınlar bakalım.

DUYGULAR ÜZERİNE

"Hislerinizin üzerinde konuşmak istiyorum. Onlar öyle derin akisler bırakan müessirlerdir ki, hayatınız boyunca hislerinizden ilhamlar alırsınız. Hisleriniz yüzünden mustarip olursunuz. Onlar sebebiyle hazlar veya galeyanlarla malûm bir saha içindedir. Ne bileyim, hangi hayat çevresi ve sahnesi mevzubahis olursa orada elbette hislerinizden bir bölüm vardır. Hisleri öyle gelişigüzel izah edemezsiniz. Bu yüzden sizi hisler hakkında biraz münakaşaya sevk etmeyi lüzumlu görüyorum. Neyi idrak ederseniz, onun üzerinde dimağ ile meşgulsünüzdür. Fakat hiç hesaba katmazsınız ki bu manevî meşgale, kendi ruhî bünyenizde vukua gelmekte olan büyük yürüyüşün, gizli binlerce kayıplarından (binlerce çeşidiyle) karışmaktadır. Tıpkı bir gıda mideye indikten sonra, orada ve daha ilerilerde o gıdanın terkibi ile alâkalı nice mailerin ifraz oluşu gibi.

Öyleyse, bu his meselesi de, muhayyeleniz gibi sizce kapalı bir daimî cereyan hâlinindedir. Acaba neden daha ziyade idrakte vuku vardır da, hiç bu kadar şaşaalı, bu derece düşünceleriniz kadar mütebariz değildir. Bu su-

ali sorarken hiç tereddüt etmeden, yanıldığınızı söyleyebilirsiniz. Zira bir düşünce anında kendinizi iyice kontrol etmeden yanıldığınızı söyleyebilirsiniz. Zira bir düşünce anında kendinizi iyice kontrol ederseniz, muhayyelenizin büyük bir âlemin ufuklarını açmakta olduğunu ve hislerinizin bu dekor içinde, sizi daha çok ruhî yürüyüşe celbetmekte olduğunu görürsünüz.

Eğer tabiri caizse, meydana çıkmış çeşitli yapı malzemesi, fikirlerdir ve onun istikbali hakkındaki proje hayal ve hislerinizdir. Bu materyaller arasında ancak sizin hasselerinizle tanıdıklarınıza kendinizi daha çok yakın bulursunuz. Gerçekten aradığınız ve daima müracaat eylediğiniz içindir ki, icraatin dostluğu bile size hissini daha kudretli aydınlığından fazla alışık ve daha hareketli gelir.

Hakikatte, bunlar büyük bir armonizasyona iştirak etmiş, birtakım ruhî husulelerdir. Gaye bir neticenin tahakkukunu temindir. Bu da öyle zor, öyle dolambaçlı yollardan geçmektedir ki! Elbette bu derece karışık sanılan bir yeninin başlaması kaosu, size renksiz, hatta karışık ve belki de ilerisi bakımından huzursuz ve ümitsiz görünebilir. Fakat hiç şüphe etmeyin ki büyük sanatçıların ruhanî atmosferinde dönüp dolaşan bütün bu kaos hâlleri, ne kadar muhteşem bir bütün asayı meydana getirmektedir. Bu melekata âdeta ruhanî kollar diyebilirsiniz. Bunların manevî fezada ast eylemeyecekleri, kucaklayamayacakları hiçbir sır mevcut değildir. İnsan bu büyük kudretiyle pek az yan yanadır ve öyle olduğu için de büyük deha sahipleri başkalarının ihtiyatları dışında şayanı hayret veya mucibi ıstırap bulmaktadır. Eşiğimizde beklenen bu civıltılı melekelerin yaptıkları işler, bizzat kendimize bile ne kadar yüksek görünüyor. Yapılmış bir şeyin karşısında kendinizden bir parçayı seyrederek gibi hayraniyet ve ruhanî vecd ediyorsunuz. İşte yaşama kanununun tabiat ve cemiyetin dağınık materyalleriyle, ruhunda tutulmaları imkânları ve bu imkânların kapılarını açan anahtar.

His bu anahtarların en nazik olanıdır. Bir bulutun seyrinden ürperir. Bir rüzgârın dilini duyar ve ona yaslanarak seyredebilir. Bir yaprağın ince ve harikulâde yapısından, bir kâinat yapısının bütünlüğüne yükselir. Elbette bunlar büyük ve ilâhî mekanizmalardır. Hiçbir zaman,

Mai: Srı

Mütebariz: Açık, anlaşılır

İfraz olmak: Boşalmak

onların kanunlarını keşfe hâkim olamayacaksınız. Fakat neye yarar keşfetmeniz de, onlara lüzumu kadar sahip olmadıktan sonra. Düşüncelerinizin derinliği, hislerin eliyle çözülür.

Onların maksatlarına uygun hava, hayalî meseledir. Umabilir misiniz ki, bütün bu üstün keramet, size kendilerini bir hendese malzemesi gibi teslim ve tarif eylesinler. Eyleseler de kullanmasını pek iyi bilmedikten sonra gaye suya düşecek değil midir? Şimdi biraz daha derinlikleriyle, hislerinizi size uygun düşebilecek, bize de en kolay gelebilecek tabir ve yollarla anlatmaya ve tanıtmaya çalışayım.

'Akın' neydi biliyorsunuz. Hayalle muhayyeleniz hakkında da size lâzım olanlar evvelce verilmişti. Ama hislerinizi kafi derecede ayırt edebilecek bir fırsata ancak henüz kavuşacaksınız.

DUYGULARIMIZ, BİLGİ VASITALARIMIZ

Hisler, vücudunuzu ihata eden havanın antenleri olarak kaldığı müddetçe, bir fizyolojik fonksiyondur. Fakat onun içinde çarpabilen duygularınızdır ki, size fezayı naklederler. İlâhî kıpırdanışları kulaklarımıza üflemek kabiliyetinde olabilirler. Siz öyle hesaplısınız ki; bu iş, bu zaruret nihayet böyle netice temin edecektir. Fakat bakarsınız ki cereyan başka sahalarla değişmekte, hayatî fonksiyon üzerinde işlediğiniz tasavvuratın cereyanını başka istikametlere sürüklemektedir. Herhalde bunların içinde bulunduğunuz şartlara göre biraz daha haklı olan iki nevi tesir tarzı mevcuttur. İyi ve kötü güçler; iyi ve kötü yollar gibi. Hislerinizi dış âleme çıkarabilmeniz için, idrakiniz ve muhayyelenizle el birliği yapabilmek şart değildir. Fakat muhayyeleniz ve idrakiniz öyle bir değerdir ki, ortadan kalkınca duygu istikametsiz kalır. Duygular en korkunç taraflarınızdır. Onları ihmal etmek, sizi çok vehim hâllere sürükler. Onların istekleri meydandadır. Âdeta vicdan hislerle duyar, hislerle koklar, hislerle sever, hislerle dolar. Onun idrakten aldığı kıymet bunlardır.

Öyleyse duygularınızı iyi bir vicdan kıymeti yaratabilecek bir fırsat içinde daima üstün

bir ruhanîyet değerinde taşıyabilmelisiniz. Hayvanların ihtirasları, av kokusunu almış doğar. Hep böyle hareket eder. Fakat insan hislerini bu tehlikeden kurtarabilmeli. Vücut yapısının bir kapı bekçisi, bir vasıtası olmaktan onu daima üstün saymalıdır. İyi ve kötü duygular, bu yönden ayrılır. Bu iyi duygular ki yüksek âlemlerin çemberlerini taşırlar. Onları kanatlanmış güvercinler gibi hür bırakın. O zaman daima ruhunuzda bitmezliğin emsalsiz havasını teneffüs edersiniz. Zira o, kanat dalgalarının size kadar gelen ihtizazları gayri maddî hayat için bir pencere açmanıza vesile olur. Âlemin büyük seyrine katılabilirsiniz. Heyecanlarınız öte endişesinden doğma, ilâhî ve insanî hislerinizin eseri olmalıdır. Yarın doğacak güneşten emin olarak yatarken, ruhunuzun daima karanlıklardan, ancak bu darbelerle kurtulabileceğini ve güne kavuştuğunuz anda, sizin de onunla yoldaş olmaya lâyık bir hâle geleceğinizi ümit edebilmelisiniz. Hayatınız daimî arzuların yekûnu ile hesaptır. Ama hisleriniz bu yekûnu değerlendiren birtakım mevhibelerdir. Onları hesaba katmadıkça, kötüye zebun olmaktan asla kurtulamazsınız. Hisler, yaklaşan ileriki âlemin idrakidir. Öyle ki, onlarda bugünün şartların fevkinde bir sır vardır. Bugün sizinle birlikte oluş da, idrak çerçevesinin zorlaması ve sizin öteye doğru gelişmeniz yönündedir. Duygularınızı yüksek ihtizazlarla kırbaçlayınız. Size verilenleri yüksek ihtizazlarla bezeyerek (öylece saklayarak) ruhunuzda alıştırmaya çalışınız."

Sevgili dinleyicilerim; benim şu 3 konferansımı büyük bir alâkayla hiç birini kaçırmadan dinlediğiniz için şükranlarımı arz ederim. Yeni doğmakta olan bir ilmin, bütün dünyada tekâmül için gösterilen hareketlerine bizim de bu şekilde iştirakimizi memnunlukla görüyoruz. Bundan memleketimiz için, herhalde akademik bakımdan bilhassa büyük faydaların mevcut olduğunu düşünüyorum. Bu üç konferansımda sizlerden çok memnun oldum ve gösterdiğiniz alâka **memleketimizin ilim ve irfan hayatındaki büyük istikbale bağlı olan imanımı** artırdı. Bu imanı bulmak bahtiyarlığını bana verdiğiniz için, bütün kalbimle sevgilerimi sizlere takdim ederim. Müsaadenizle. ■

*Hendese: Geometri
Mevhibe: İhsan*

*İhtizaz: Titreşim
Fevk: Üst*

Zebun olmak: Güçsüzleşmek

● Yaşanmış Ruhsal Deneyimler ●

KEDİMİZ BİZİ SEÇTİ

2 KASIM 1983 günü heyecanlı bir psikoloji dersini izledikten sonra uyumaya gittim. Uyumakta çok zorlandım. Bu benim için normal değildi, çünkü genellikle yastığa başımı koyar koymaz uyurum. O gece çok sıcak ve nemli olduğundan pencereyi ardına kadar açık bırakmıştım. Sokak lâmbası odayı loş bir şekilde aydınlatmaktaydı.

Saate bakıp gecenin üç buçuğu olduğunun farkına vardığımda hâlâ uyanıktım. Sabah 5'e kadar uyumanın iyi olacağını düşündüm. Birden yatak örtüsünü bir şeyin çektiğini fark ettim. Görebildiğim kadarıyla bu büyük, siyah, uzun bacaklı ve uzun kuyruklu bir kediydi. Yere sertçe atlamıştı. Merdivenden inerken patilerinin çıkardığı sesleri duyabiliyordum.

Önce bunu kedim Yanni zannettim. Sonra Yanni'nin uzun bacakları olmadığını hatırladım. Elimi dizimin aşağısına uzattığımda Yanni'nin orada uyuduğunu fark ettim.

Olanları bir süre düşündükten sonra saate bakıp uykuya daldım.

1984 ilkbaharında Pennsylvania'da iken Yanni yürümekte zorluk çekmeye başladı ve onu veteriner götürdüm. Veteriner Yanni'nin ileri derecede kanser olduğunu söyledi. Kısa bir süre sonra öldü. Çok üzülmüştüm. O çok güzel çizgileri olan çok özel bir kediydi. Ayrıca düşüncelerimi okuyabilme yeteneğine de sahipti. Onu zihinden çağırıldığında derhal yanıma gelirdi. Yerinin hiç doldurulmayacağını düşünüyordum.

Yaz geçti; Eylül ayında kocam Thomas, yeni bir kedi için ilân verdi. Kedinin erkek ve siyah-beyaz renkte olmasını istiyorduk.

İlânlarda kendisine ev arayan 6 kedi vardı. İlk beş kedinin telefonları meşgul ya da arızalıydı. Altıncı telefon çok hoş sesli bir bayan tarafından yanıtlanmıştı. Ona istediğimi söylediğimde bana, "Ona şu anda bakıyorum ve olabilecek en sirin kedidir." dedi.

Gerekli sözleşmeleri yapıp bir arkadaşımınla beraber kediyi almaya gittim. Hayatımda sahip olduğum en akıllı kediyi eve getirdik.

Aylar geçtikçe onu daha çok sevdim. Devamlı köpeği korkutuyordu ve onu evde kovalıyordu. Hiçbir şey onun için ürkütücü değildi; hâlâ da öyle. Yıllar geçtikçe boyu ve kilosu arttı. Kedimiz merdivenlerden aşağı yukarı koştuğunda, o büyük koca kedinin beni ziyaret ettiği geceyi hatırlıyordum. "Sugah" ismini verdiğimiz kedimiz de onunla aynı büyüklükte ve onun gibi uzun kuyrukluymuştu, ayrıca adımları da onun gibi ağırdu.

Geçmiş günleri hatırladıkça şöyle düşünüyorum: "Acaba biz mi onu seçtik, yoksa o mu bizi?" Acaba bize yaptığı ilk ziyaret, enkarne olmadan önce bizi kontrol etmek için miydi? Telefonu o gün başka birisi açmış olsa onu hiç göremeyebilirdik. Sugah'ı satın aldığımız mağazadaki bayan, Sugah'la ilgili ilânı o gün son defa yayınladıklarını söylemişti.

Bu tür şeyler oluştuğunda olaylar üzerinde ne kadar kontrol sahibiyiz diye düşünüyorum.

KAYBOLAN CÜZDAN

7 MART 1959 günü Georgia eyaletindeki Jackson gölünde, kardeşim Rulop Kobres kurbağa avlarken içinde 276 Amerikan Doları bulunan cüzdanını kaybetti.

Dalgıçlar cüzdanı bulamadı. Belirli zaman aralıklarıyla, cüzdanın göldeki bir çukurun içinde ve bir kütüğün yanında olduğunu rüyamda gördüm.

Arkadaşıma ve aileme gördüğüm rüyaları anlattım, ama benimle dalga geçtiler. Öncelikli

rüyalara inanmadılar, ikinci olarak da, "Gölün o bölgesinde hiçbir kütük yoktur." dediler.

30 Ağustos 1959 Pazar günü, suyu çekilen Jackson gölünde yürüyüşe çıktım. Derken bir kütüğe rastladım; kütüğün yanında, içinde 276 dolar bulunan kayıp cüzdanı buldum. Paralar balıklar tarafından biraz kemirilmişti, ama hâlâ Atlanta'daki Merkez Bankası tarafından yenilenebilir durumdaydı.

Göl çekildiği vakit kütük ve çukur ortaya çıkmıştı. Tabii ki cüzdan da!

TEKİNSİZ EVE ZİYARET

1982

TEMmuzunda Havre De Grace, Maryland'de bir apartmanda yaşıyordum. Üst kat komşum ve arkadaşım John Wayne Turner, beni Delawa-

re'de uzun süredir terk edilmiş ve tekinsiz olduğu söylenen bir papaz evine götürdü. Bu ev 18. yy'ın sonlarında inşa edilmiş, bir keresinde çok zengin olan Dupond ailesinin evi olmuş, birçok kez el değiştirmiş ve en sonunda 1970 yılında terk edilmiş.

John bana kimsenin bu evde uzun süre yaşamadığını, çünkü kiracıların başına garip olaylar geldiğini söylemişti. Wayne, papaz evinin çocuk yuvası olarak kullanıldığı 1960'lı yılların ortasında, bu evde yaşamış. O da diğer çocuklar gibi esrarengiz hayalet sesleri duymuş.

Akşam üzeri eve vardık, John arabasını tepenin yakınlarında park etti. Papaz evi, taşlı bir patikanın sonunda ve ağaçlarla çevriliydi. Üç katlı, taş ve tuğladan yapılmış bir evdi. Havanın 35 derece olmasına rağmen sanki görünmez bir soğuk duvarı yürüyerek geçtik. Ben ön kapıya doğru basamakları tırmanırken, John evin çevre-

sinde kayboldu; ön kapıya yaklaşıp tahta yüzeyine dokunduğumda soğuk bir ürperti hissettim.

John beni çağırdığında, hemen yanına gittim. Birinci kat penceresinden dikkatle içeriye bakıyordu, ben de öyle yaptım. İçerde garip, belli belirsiz, sarımsı bir ışık gördüm; sanki elinde mum taşıyan biri yürümekteydi.

Aniden hava karardı ve korkutucu bir gökgürültüsü duyuldu. Oradan ayrılmak üzere harekete geçmişken, evin arka tarafından gelen bir kıpırtı üzerinde durduk. Gördüğümüz şeylerden dehşete düşmüştük. Koyu renkli insana benzer bir şekil sanki topraktan dışarı yükseliyormuş gibi karşımıza dikildi ve sessizce bize bakmaya başladı.

Hiç zaman kaybetmeden arabaya koştuk. İçeri girmeden önce arabanın yanından eve son kez göz attığımda, evin en üst katındaki pencerede o sarımsı parıltıyı gördüm, sanki yola doğru bakmaktaydı. Orada daha fazla kalmaya dayanamazdım. Hızla uzaklaştık. Araya ne kadar mesafe girerse o kadar iyi olacaktı.

John ve ben bir daha asla o eve dönmedik ve bir daha da asla gitmeye niyetimiz yok. ■

Süratli realite değiştirebilecek olan kimseler, başkalarına nazaran çok daha fazla yük kaldırıp indirebilecek kimselerdir. Şimdi şu mânâyı da iyi kavrayınız ki, kâinat içerisinde cari olan ıstırap mekanizması ve insanın üzerine bindirilen yük ve karşısına çıkarılan, defaatle çıkarılan imtihan ve hadiseler, onun daha süratli realiteler değiştirmeye namzet olduğunu gösterir.

EĞER KUYRUKLU YILDIZDAN KAÇABİLİRSEK

* Melinda BECK ve Daniel GLICK - Çev: Sema TUNA *

Zamanımızdan birkaç milyar yıl sonra, her ne sebeple olursa olsun, Dünya'nın eğlenceli bir yer sayılamayacağımı bilgilerinize sunmaktan üzüntü duyuyoruz.

DİYELİM ki Swift-Tuttle'ı ve onun kuyruklu yıldız akrabalarını atlatmayı veya mahvetmeyi başardık ve ayrıca önümüzdeki buzul çağından da sağ çıktık. Evrenin, gezegenimizi parçalayıp, yakıp küledip ortadan kaldıracak ya da yalnızca bizim bildiğimiz yaşamı berbat bir hâle getirecek daha başka düzenleri de vardır. Birkaç milyar yıl içinde bizi bekleyen kozmik felâketlerin sadece birkaçından söz edelim:

UZUN GÜNLER, UZUN GECELER

Atomik zamanı izleyen bilim adamları yeryüzündeki günlerin sürekli olarak milisaniyelerle uzadığını ifade etmektedirler. 350 milyon yıl önce bir gün sadece 22 saat sürüyordu. Bunun iyi bir haber sayılması gerekmez. İki işi birlikte sürdüren yorgun çiftler için bile. Günlerin uzamasının sebebi Dünya ve Ay'ın birbirlerine karşı gayet karmaşık çekim etkilerinin olmasıdır. Ay bizden giderek uzaklaşmakta ve yörüngesinde yavaşlamaktadır. Belki de zamanımızdan 10 milyar yıl sonra Dünya ve Ay, Güneş'in etrafında aynı yörüngede kilitleneceklerdir. California, Pasadena'da Jet Gücü Lâboratuvarı'nda çalışan Alan Harris'in iddiası budur. O zamana kadar Dünya günleri ve geceleri, şimdi yaşadığımız günlerin 50 katına erişecek, bu durum

bitki ve hayvan dengesini ciddi şekilde sarsacaktır. Bu tam bir felâketle sonuçlanmayabilir, çünkü Dünya atmosferi aşırı soğuk ve sıcak hâllere karşı bir bakıma koruyucu olacaktır. Alan Harris, bazı büyük memelilerin uygun şekilde evrimleşmeyeceği yolundaki iyimserliği ile azınlıkta kalmaktadır. Onun tahminlerine göre "herhangi bir şey yaşamını sürdürmeyi başaracak ve o yaşamın gerçekten tadını çıkaracaktır."

GALAKSİLER ÇARPIŞINCA

Bizim Samanyolu'muz ve onun en yakın komşusu Andromeda Galaksisi saniyede 125 kilometrelik bir hızla birbirlerine yaklaşmaktadır. Bu devam ettiği takdirde 5 ile 10 milyar yıl içinde onları ayıran 2 milyon ışık yılını kapatıp çarpışacaklardır. Andromeda, Samanyolu'ndan 2-3 kat büyük olduğundan, Santa Cruz'daki California Üniversitesi'nden astronom Lars Hernquist'e göre çarpışma sonunda "galaksimizi düşmanlar ele geçirmiş gibi olacak, galaksimiz mahvolup gidecektir." Galaksinin yerinde kalan boşlukta Dünya herhangi bir şekilde varlığını sürdürmeyi başaracak olsa bile, bu çarpışma sonunda daha çok kuyruklu yıldızlar, asteroidler ve diğer döküntüler her yandan bizim Güneş Sistemi'mizin üstüne yağacaktır.

BÜYÜYEN GÜNEŞ

O zamana kadar evrimleşen kendi yıldızımız belki de Dünya'yı pişirmiş olacaktır. Şimdi aşağı yukarı 4,5 milyar yıl yaşında olan Güneş giderek büyümekte ve daha ışıklı olmaktadır. Illinois Üniversitesi'nden astrofizikçi Icko Iben'e göre, bir beş milyar yıl kadar daha Güneş gerçekten dramatik olarak pek fazla değişikliğe uğramayacaktır; ama Dünya çok daha önce tesirleri hissetmeye başlayacaktır. Yaklaşık iki milyar yıl sonra Massachusetts'te kış sıcaklık dereceleri 90 Fahrenheit derecesine çıkacaktır. 7 milyar yıl içinde Güneş, kırmızı bir dev hâline gelecek ve süratle büyümeye başlayacaktır. Güneş şimdiki çapının iki katına ulaşınca Dünya'nın okyanusları kaynayacaktır. Bir milyar yıl daha geçince, Güneş 15 kat daha parlak bir hâle gelecek, yeryüzü sıcaklıkları 600 Kelvin derecesine ulaşacak ve yer kabuğu eriyecektir. Bundan sadece 250 milyon yıl sonra Güneş 2000 kat daha ışıklı olacak ve bizimle arasındaki mesafenin yarısını dolduracaktır. Sonunda, birkaç milyar yıl süre ile görülebilecek dev bir helyum ışığı hâlinde tutuşacak, bütün hidrojeni bitinceye kadar yanacak ve acıklı bir biçimde her şeyini yitirmiş bir beyaz cüce hâline gelecektir.

WOODY'NİN KELİME OYUNLARI

"Annie Hall" filminde, uzay genişlediğinden dolayı ev ödevini yapamayacak derecede depresyona girmiş küçük Alvy Singer'ı (Woody Allen) hatırlıyor musunuz? Alvy haklıydı elbette. Anahtar soru: Hangi hızla? Astronomlar Hubble sabiti olarak da bilinen genişleme hızını bir kere saptayınca, evrenin kesin büyüklüğünü ve yaşını tam olarak belirleyebileceklerdir. Ayrıca evrenin nasıl biteceğine dair daha iyi bir fikre sahip olacaklardır. Yanıt aynı zamanda "karanlık madde" denilen bir şeye de bağlıdır. Ev-

renin büyük kısmı bundan meydana geldiği hâlde, ışık dalgaları olarak bildiğimiz elektromanyetik radyasyon tayfında müşahede edilemez. Uzayda sınırlı miktarda karanlık madde mevcut olduğu takdirde, evren soğuk boşluğa doğru sonsuz olarak genişlemeye devam edecektir. Eğer daha çok karanlık madde varsa, bunun çekim gücü evrenin kendi içine çökmesine yol açacaktır -tersine işleyen "big bang" gibi. Ateş mi, buz mu? Çağımızın sorusu budur. Her iki durumda da başımıza gelecekler var.

ÜFÜRÜM

Eğer evren kendi içine sıkışacak olursa, yeni bir genişleme meydana gelebilir. Bazı uzmanlar buna "Büyük Sıçrama" diyorlar. Her 100 milyar yılda bir tüm siklusun tekrarlanacağı düşünülebilir. Ancak bu sefer içerden, derinden gelen başka bir tehditle kısa devre yapabilir. Bazı bilim adamlarına göre tüm maddeyi oluşturan protonlar bir gün dağılarak evrendeki her şeyi bir radyoaktif enerji üfürümü hâline getirebilirler. Teksas Üniversitesi'nden fizikçi Steven Weinberg'e göre bundan sonra evreni dolduran radyasyondan başka bir şey kalmayacak ve giderek soğuyacaktır. Bu, halen büyük ölçüde teorik bir varsayımdır. Gayet büyük yeraltı detektörleriyle on yıldan fazla bir zamandan beri izlendiği hâlde şimdiye kadar hiç kimse bir protonun gerçekten yok olduğunu müşahade etmemiştir. Bu fikri destekleyenler bu olayın çok uzun süreceğini kabul ediyorlar: Bir protonun ortalama ömrü 10^{33} yıl olabilir. Bu ne kadar bir zaman demektir? Evren yaklaşık on milyar, yani 10.000.000.000 yıl yaşındadır. 10^{33} sayısında 23 sıfır daha vardır. Yine de tasalanmaya başlamamız için vakit **hiçbir zaman** çok erken değildir.

8 milyar yılda Güneş 2000 kat daha parlak olacak ve Dünya'ya olan uzaklığının yarısına kadar genişleyecektir. ■

(Kaynak: Newsweek, 23 Kasım '92)

Tekâmü'lü Hızlandırılmak

• Arcan ARIKDAL •

Etrafımızdaki insanları tarafsız bir gözle incelediğimizde, hâlimden memnun olmayan, birtakım takıntılarla kendini tahlil etmeye korkan, hayattaki rolünü, kâinatın bir parçasını teşkil ettiğini, ona negatif ve pozitif yanlarıyla katkıda bulunduğunu bilemeyen varlıklarla karşılaşırız. Kendilerini sadece mekanik bir robot gibi ve duygusal yanları olan bir varlık olarak anlıyorlar. Hayata geliş sebebi, bedeninin bir tekâmül aracı ve sadece maddeye hâkim olmak için tekrar tekrar enkarne olduğunu anlayamıyorlar.

Hepimizin Dünya gezegenine ve diğer kâinatlara enkarne oluşumuzun sebebini, seçme özgürlüğünü ve dünyada bir vazife şuurunun sahibi olmak, birtakım hedeflere yönelme gerektiğini bilmemiz lâzımdır.

Hedeflerimize kısa yoldan, cehit sarf etmeden, çalışmadan, zorluk çekmeden, sabır göstermeden ulaşamayız; başarısız sandığımız haletleri de yaşamadan, daha başarılı neticeler elde edemeyiz. Önce kendimizi tanıyalım. Nereden geldiğimizi, tekrar nereye döneceğimizi, bulunduğumuz durumun bizim için en iyi durum olduğunu kabul edelim ve şartları zorlayıp ruhsallığımızı unutmayalım. Çünkü gerçek olan ruhtur ve ölümsüz olan odur. Artık şuurumuzun kapılarını açalım ve yeni bilgiye hazırlanalım. Zira bu bilgiye yaklaştıkça Tanrı'ya daha çok yaklaşacağız. Hepimiz bilgilendikçe hayat hakkındaki liyakatimiz artacaktır. Düşüncelerimizi daima yüksek seviyede tutmak, özeleştiriyi yapmak, geleceğimiz hakkındaki hedeflerimize cehit unsurunu katmak lâzımdır. Yine düşüncelerimizi daima evrendeki düzeni bozmayacak tarzda, tamamen uyum içine sokmamız gerekir.

Tekâmülümüzün sebebi, sadece varlığımızın rahatsızlığı, mutluluğumuz değil, yüksek şuurlu vazife anlayışımızla geçirdiğimiz sevinç ve ıstırap tatbikatı ve çabaları neticesindeki durumumuzdur. Gelecek nesillerimize varlık sebebimizi anlatmak, onlara ruh varlığımızın gerçek varlık olduğunu öğretmek ve onlara hedefler göstermek zorundayız. Bilgileri içlerine sindirerek iyiyi düşünmelerine yardım etmeliyiz. Özgür birer varlık olarak iradelerini iyi yolda geliştirmeyi öğretmeliyiz.

Tekâmül etmek kendimiz olduğumuz kadar etrafımızdakileri de ilgilendirir ve varlıkların da tekâmüllerini hızlandırır.

Sevinci elemi, yokluğu varlığı, iyiyi kötüyü; Tanrı'nın bize sunduğu sonsuz imkânları, mücadeleyi ve yalnız olmadıklarını göstermeli ve onları uyarmalıyız.

Her türlü elem ve hazzın sebebi, kaynağı, akıl ve vicdanımızdır. Vicdanımızın tanrısal bir ses olması lâzımdır.

İmtihanlarımız bizlere öteâlemi hatırlatmalıdır. Bu dünyadaki yaşamımızdan öteâlemde de mesul olacağımız fikrini geliştirmeli ve astrale aktardığımız hâlleri öbür âlemde tekrar yaşayacağımızı unutmamalıyız.

Evrende yüce sevgiyi, yüce vazifeyi, yüce şuurlanmayı, insanlıkla bölüşüp paylaşarak, bilgilenerek, evrenlere ait sırları ve yasaları tatbik ederek yaşamak; hayat tarzımız olmalıdır.

Paylaşmayı bilmek, egolarımızı törpülemek bu dünyada iken başarabileceğimiz imtihanlarımızdır. Bunları başardığımız zaman yüksek bir realiteye sıçrama aşamasına gelmiş sayılırız. Artık öz varlığımızı, insanlara faydalı, şuurlu örnek bir varlık olarak geliştirmişizdir. Tekâmül etmek kendimiz olduğumuz kadar etrafımızdakileri de ilgilendirir ve varlıkların da tekâmüllerini hızlandırır. ■

gelişim ve olaylar

(Geçen Sayıdan Devam)

Neslihan ALANTAR - Cüneyt ÇİLEKÂR

BURAYA kadar anlattıklarımız hiç birimize kesinlikle yabancı gelmemiştir. Genç de olsak yaşlı da olsak, çevremizdeki gözlemlerimizle bu teatral oyunu hepimiz çok iyi biliyoruz.

Peki, nedir bu yaşananlar? Neye göre belirlenmiş olaylar ve ihtiyaçlar? İşte burada bütün öğretilerde cevaplanmaya çalışılan "Yaşamın Amacı" sorusu yine karşımıza çıkıyor.

Metapsişik bilgilerimizle cevap vermeye çalışalım: Yaşamın bilgisi "**Kendini Bil, Rabbin Bil, Tekamül Et!**" temelini dayanıyor.

Bu temel bilgi, Ruhsal İdareci Plânlar'ın, Varlıksal İlkeleri'yle ve kanunları vasıtasıyla yaşamın düzenini oluşturmaktadır.

Bu ilkeler ve kanunlar doğrultusunda da varlıklar, hayat plânlarını oluşturmaktadırlar. Yani "Varlığın Birliği, Varlıksal Eşitlik, Seçme Özgürlüğü, Varlıksal İrade Uygunluğu, Varlık Bildiğinden Sorumludur" ilkeleri doğrultusunda yaşamımızı oluşturmaktayız.

SEÇİMİMİZİ KENDİMİZ YAPARIZ

VAROLUŞTA rastgele, tesadüf olan hiçbir şey yoktur. Hayatımızı sürdürdüğümüz bir ömür boyunca yaşadığımız her şey, şuurlu ve plânlı bir şekilde hazırlanmıştır; hem de kendimiz tarafından.

Karmik olarak, hayatlar boyunca oluşturduğumuz birikimle; ruhsal ihtiyaçlarımıza göre, Ruhsal İdareci Plânlar gözetiminde yaşamımızın senaryosunu hazırlarız ve seçimimizi yaparak yeryüzüne, maddi ortama bedenleniriz.

İşte bu şekilde, Dünya Kanunları'yla işleyen bir çarkın içinde, ruhsal varlığımızı geliştirmeye çalışırız.

Yeryüzüne, hazırladığımız plânla bedenlenirken de maddenin yoğunluğuna uyum sağlayabilmek için çeşitli mekanizmalar kullanmak durumunda kalırız. Duyularımız, fiziksel ortamın şartlarındaki donanımlarımızdır.

Duygularımız, hislerimiz maddenin tesirlerini şuurumuza aktaran sistemlerimizdir. Aklımız, mantığımız maddenin kurallarını, kanunlarını, nedenini, niçinini sorgulayan yetilerimizdir. İşte bunlar ve benzeri mekanizmalarımız ile maddenin bilgilerini, yani yatay tesirlerin bilgilerini ruhsal yapımıza taşırız. "Nefs" dediğimiz, "ego" dediğimiz bu aracı mekanizma tamamen maddeye ait itici bir güçtür. Ve gelişimimizi sağlayan bir mekanizmadır.

Ruhsal, içsel yapımızı bu itici güç karşısında dengeleyen "vicdan" dediğimiz mekanizmayla da dikey tesirlerin akışı sağlanmaktadır.

Nefsimizle, egolarımızla yaşarız. Yaşadığımız her olayda maddenin saptırıcı tesirlerinin dışında, ihtiyaçlarımıza göre karşımıza çıkan savunma mekanizmaları ve kabuklarımız, bizleri seçim yapmak zorunda bırakırlar.

Bir olayla karşı karşıya kaldığımızda, o anki ruhsal haletimize, yani o anki ihtiyaç hissimize göre seçim yapmak durumunda kalırız. Bizi olay anına kadar getiren her türlü birikimimiz, bizim bir tercih yapmamızı gerektirmektedir. **Sebep-sonuç ilkesiyle düşünürsek, daha önce yapmış olduğumuz her türlü se-**

Gerek bireysel anlamda, gerekse de toplumsal anlamda otomatik olarak yaşadığımız olaylar, içsel olarak bizi fazla etkilememektedir. Yani ruhsal yapımızı sarsmadan fiziksel ihtiyaçlarımızı rahat bir şekilde karşılayarak yaşamımızı kolaylıkla sürdürmekteyiz. Yaşamımızın devamlılığını sağlayacak her türlü fiziksel ihtiyaçlarımız, bizde o kadar kolay işleyen mekanizmalar hâline gelmiştir ki, çok ufak bir ters uyaran bile bizi sarsılabilecek duruma getirir. Biz bu durumu metapsişik anlamda "kabuklaşma" olarak isimlendirmekteyiz.

Yemek, içmek, uyumak kadar otomatik hâle, içgüdüsel hâle getirdiğimiz bu yaşam anlayışımız, bizim sunî yapımız hâline gelmeye başlamıştır. Bu kabuklar-ki diğer bir tanımlama ile savunma mekanizmaları veya eşkoşmalarımız da diyebiliriz- olayları, kendimize uygun kalıpları içine sokmamıza sebep olmaktadır.

Vazgeçemediğimiz alışkanlıklarımız, tutkularımız, hırslarımız, aşırı ve kontrolsüz isteklerimiz, inatçılığımız, kendini beğenmişliğimiz ve bunlar gibi birçok kabuklar, bizleri gerçeklerden uzak tutacak duruma gelmişlerdir.

Karşımıza çıkan olayı yaşarken, yapıp olarak oluşturduğumuz bu kişilik kabukları, gerçek kişiliğimizi dejenere ettiği için, reel anlamdaki ihtiyacımızı da direkt olarak engellemiş olmaktadır. Aslında yaşadığımız olay karşısındaki "Ben" daha farklı bir "Ben" olabilir. İşte bunun sorgulamasını yaparak başlamamız, otomatiklikten kurtulmamızın, kabuklarımızdan kurtulmamızın ilk adımı olacaktır. Şu anki "Ben" daha başka bir "Ben" nasıl olabilir? Yani kişiliğimizi, karakterimizi nasıl daha iyi tanıyabiliriz? Yaşadığımız olayda oynadığımız rolü değiştirerek, farklılaştırarak düşündüğümüzde, olayın karşısındaki yeni "Ben" olayın akışını nasıl değiştirebilir? Bun-

lara benzer sorularla olay karşısındaki "Ben"i sorgulamak, tabiidir ki, bizi ataletten kurtararak daha fazla efor sarf etmemizi gerektirecektir. Yani **rahata alışmış olan kişiliğimizi, kabuklarıyla kendisini koruduğunu zannettiğimiz benliğimizi aşmamız gerekecektir. İşte ıstırap böylece başlamıştır.** Fakat bu yaşanan ıstırap bizi geliştirici yönde olmaktadır. Çünkü farkındalık hâli, yani olayları ve olaylar karşısındaki "Ben"i bilerek yaşamaya çalışma hâli bizi ataletten çıkartıp, olaylara aktif olarak, şuurlu şekilde katılmamızı sağlamıştır.

Böylece olaylar daha geniş bir perspektif kazanmaya başlar ve görünenin ardındaki görünmeyen gerçekleri algılama kapasitemiz artmaya başlar. ıstıraplı bir mücadele sonucunda kırmaya başladığımız kabuklarımız, bütünsellik içerisindeki yerimizi daha iyi anlamamıza ve vazifelerimizi daha iyi idrak edebilmemize fırsat vermeye başlar.

Bu farkındalık, şuurlanma hâli arttıkça da yaşadığımız olayların tekrar tekrar benzeri şekillerle karşımıza çıkmasını kontrol etmiş oluruz. Yani ihtiyacımızdan kaynaklanan olayın bilgisini, tesirini kısa sürede alarak, başka yönlerdeki eksikliklerimizi telâfi etmeye yöneliriz. Böylece **eprövleşmiş olan bilgiyi, yani tekrar tekrar karşımıza çıkan olaylardaki bilgiyi deşifre ederek gelişimimize hız vermiş oluruz.**

YAŞADIĞIMIZ OLAYLAR SADECE BİZE Mİ HITAP EDER?

Buraya kadar anlattıklarımızdan, belki de bizi yanılgıya düşürecek bir kanaate varabiliriz. Yani "Yaşadığımız her türlü olay bizim ihtiyacımızı gidermek için olduğundan, sadece bize hitap eder." tarzında bir sonucu çıkartmamız mümkün olabilir.

(Devam Edecek)

Düzenli biçimde BILYAY Vakfı'na gönderilmekte olan New Humanity dergisinin Şubat/Mart 1995 sayısında, 15. yüzyılda güçlü ve büyük Floransalı Medici Ailesinin filozofu olan Marsilio Ficino'dan ve mektuplarından söz edilmekteydi. Haziran/Temmuz 1995 sayısında yer alan Clement Salaman'ın bu filozof hakkında yazmış olduğu bir yazının tercümesini size aktarmadan önce şunu belirtelim:

Ficino usta bir tarihçi idi ve Eflâton'un eserlerini Lâtinceye çevirmişti; yaptıklarıyla binlerce yıllık Avrupa felsefi geleneğine ve bilhassa Pnömatokrasinin adının konulmasına katkısı büyük olmuştur. Yani Pnömatokrazi "bizim icadımız" değil, Avrupa zihniyetinin fıçısında olgunlaşması bin yıl almış olan ve ruhsal bilgiye dayanan bir yaklaşım, bir metodolojidir. Ve Ficino, bu konuda son derece etkili olmuştur.

Çağın bütün filozofları hayatla ilgili büyük sorulara yaklaştıklarında, onlara bu itilimi veren neredeyse her zaman, Pnömatokrazi yaklaşımı veya metodolojisi olmuştur. Pnömatokrazi, insanlığı, sonsuz yapısını yeniden keşfetmeye iten dürtüdür. Bu yolla Felsefe veya bilgi aşkı çoğunlukla sonsuz mizacımızı içeriğini açığa çıkarmaktadır ve Pnömatokrazi; arayışımızda kullandığımız yöntem, yaklaşım veya çerçevedir.

Bizler, eski klâsik felsefeden başlayıp Ficino'nun Rönesans'ından geçen ve günümüze kadar gelen, Pnömatokrasinin büyük iğnesi tarafından işlenen altın bir sicini izlemekteyiz. Ficino ise, bu anlamda, çok yetenekli bir terziydi. Clement Salaman'ın yazısı da bunu gösteriyor.

BÜYÜK FİLOZOF MARSILIO FICINO

Clement SALAMAN

"Il Gran", yani "Büyük" sıfatı, 1499'daki ölümünden birçok yıl geçtikten sonra Floransalı filozofa atfedilir oldu. Çünkü birkaç yüzyıl uyumasına izin verildikten sonra Eflâton'un Batıya tanıtılması işinden sorumlu olan, Marsilio Ficino'dan başkası değildi.

Bununla da kalmayıp, Eflâtuncu ideallerin pratik edilebileceği bir akademi kurmuş ve dahası, ardı arkası kesilmeyen yazışmalar yoluyla Eflâton'un öğretilerine yönelik bir coşkuyu Avrupa'nın çoğu kısmına yaymıştı.

Batının mevcut kültürünü böylesine şekillendiren bu büyük adam son altmış yıl öncesine kadar neredeyse unutuldu. Aslında nispeten gösterişsiz bir aileden gelmekteydi. Allesandra ve Diotifeci Ficino'nun oğlu olarak doğmuştu. Diotifeci, 1434'ten 1464'e kadar Floransa'yı yöneten ve ünlü Medici bankasının başında olan Cosimo de Medici'nin aile doktoruydu.

Bir 16.yüzyıl biyografına göre Marsilio daha küçüçük bir çocukken Cosimo Medici'ye takdim edilir. Cosimo, çocuğun olağanüstü niteliklerinin farkına varır ve Diotifeci'ye şöyle der:

"Sen Ficino, bize bedenlerimize şifa vermek için gönderilmişsin ama senin Marsilio'n, göklerden bize, ruhlarımıza şifa olsun diye gönderilmiş."

Diotifeci, Marsilio'nun da tıp öğrenimi görmesini istemektedir ve onu Bologna Üniversitesi'ne gönderdi ancak Cosimo de Medici, onu bir Eflâtuncu akademi açmaya yönlendirmeye başlamıştı bile. Marsilio Ficino'nun ilk çalışması, Lâtin kaynaklara dayanan "*Eflâtuncu Kurumlar*" (1456) adını taşıyordu ve Cosimo de Medici, Marsilio'ya, Yunanca olanından kontrol edene kadar bu kitabı yayınlamamasını önerdi. Böylece Ficino büyük bir hevesle Yunanca öğrenmeye başladı ve 1459'da bunu başardı. Cosimo'nun, Marsilio'dan Eflâton'un eserlerini Lâtinceye çevirmesini ve Eflâtuncu Akademiyi başlatmasını istemesi de muhtemelen o yıla rastlar. O sıralarda Eflâton'un eserleri Yunanistan dışında pek az dile çevrilmişti. Marsilio bu iş henüz başlamışken, Cosimo ondan ilk olarak Mısırlıların Tanrı Thoth'a bağladıkları derin ruhsal bilgiye sahip olan Mısırlı bilge Hermes'e atfedilen *Poi-*

manres'i çevirmesini istedi. Bu eserin özü, Tanrı ve yaratılanların ikili olmayan yapısının tanınması hakkındaydı. Kadim yazarlar Hermes'in bildiklerini Yunanistan'daki felsefî geleneğin kurucusu olan Orfe'ye olduğu kadar Musa'ya da geçirdiğini belirtirler ve Ficino da kendi öğretisini, en önde gelenlerinden biri Aziz Agustin olan bu kadim kaynaklara dayandırır.

Ficino'nun akademisinin nasıl çalıştığına dair pek bilgi yoktur, hatta bu akademinin mevcudiyeti şimdilerde tartışılmaktadır. Muhtemelen bu, içlerinden bazıları Eflâton öğretilerini yayayan pratiğe dökmek için çabalayan, Floransa'nın önde gelen hümanistlerinden oluşan bir birlikti. Pratiğin başlıca kısmı; **ölümsüz ruhun gerçek insan olduğu ve beden sadece bir gölge olduğunun hatırlanmasından** ibaretti. Hayatta amaçlanması gereken, birincinin esenliği idi, ikincinin arzuları değil.

Ficino'nun 1469'da başladığı çalışmanın başlığı aslında *Eflâtuncu Teoloji veya Ruhların Ölümsüzlüğü* idi. Giovanni Corsi'ye göre bu ter-cümeleri sadece beş yıl içinde tamamlamıştır.

Ficino'nun en önemli yorumlarından biri de Eflâton'un *Sempozyum'u* üstüne yaptığıdır. Bu kitapta Ficino sevgiyi, yaratılışı meydana getiren, ona destek olan ve en nihayetinde onu Tanrı ile birleştiren kuvvet olarak açıklar. Tıbbı olan ilgisi de hiç sönmemiştir; daha ince maddeleri daha kaba olanlarda tezahür ettirmeye (doğal büyü) yönelik gözlemleri yüzünden, başının Papa ile belâya girme tehlikesi Roma'daki arkadaşları tarafından bertaraf edilmiştir. Hermes Trismegistus'un otoritesini izleyen Marsilio Ficino; doktorun, müzisyenin ve rahibin mesleğini gerçekte bir olarak düşünmekteydi: Tıp bedeni iyileştirirdi, müzik ve teoloji de ruhu. Zaten kendisi de harika bir şarkıcı olup, lir de çalmaktaydı; Orfe'nin şarkılarını ve müziğini Avrupa'ya yeniden takdim edenin Ficino olduğu iddia edilir.

Çalışmalarının ve Eflâtunculuğun yaşayan bir felsefe olarak yeniden canlandırılışının tesiri çok derin olmuştur. Floransa'dakini taklit eden çok sayıda akademi açılmıştır. **Sanatların geliştirilmesi, beslenmesi; İnsan'ın tamamen erişilmezdir, demisidir** Ficino çünkü "insan, dünya üzerinde, bir şey ne kadar büyük olursa olsun, sınırlı bir şeye bağlanmayan ve sınırsız mizacını yeniden keşfetmek zorunda olan tek varlıktır." Sa-

natlar yoluyla duygular uyanır ve ruha, ilâhî yapısını hatırlatarak, onun kanatlarını açıp yuvasına uçmasını sağlarlar. Sanat, mimarlık, resim, şiir ve müzik yeni bir biçimde gelişmeye başlamıştı çünkü yeni bir amaçları vardı. İfadede buldukları güzellik; müzikal skaladaki oranlara dayanan orantıların ve simetrinin güzelliğiydi. Ficino, akademinin bir üyesi olan Alberti ve Eflâton'u takiben, **müzikal skaladaki orantıların, yani oktavların üstüne bütün bir evrenin inşa edildiğini düşünmekteydi.**

Kadın ve erkek arasındaki kadar erkek ve erkek arasındaki ilişki bile değişmeye başlamıştı. Ficino, yazışmalarında kendisi ve arkadaşları arasında hiçbir fark olmadığını bıkmadan usanmadan tekrarlamaktaydı: Gerçekte onlar birdiler. Ficino'nun yazıştığı bütün o kişilerin arkadaşları olduğu ve aynı birliğe dahil oldukları, gittikçe daha açık hâle gelmiştir. Bunun anlamı, "Platonik Sevgi"nin anlamında yatar. Ficino'nun "insanlık" kelimesine eklediği anlam da budur.

Denir ki, Marsilio Ficino öldüğünde, "bütün Floransalılar cenazesine keder ve gözyaşlarıyla katıldılar". Gerçekten de, mektuplarının da açıkça gösterdiği gibi, **Ficino kendisinden yardım isteyen herkese bakmış ve ilgilenmiştir. Ama her şeyin üstünde inancından asla vazgeçmemiş ve şu hakikati ifade etmekten bir an bile yılmamıştır: İnsan sınırsızdır ve sadece Bir olduğu gerçeğine uyanmak zorundadır.**

SON SÖZ

Bugün de hatırlama ihtiyacında olduğumuz bilgi kesinlikle bu bilgidir. Eğer insanlık toplumsal, siyasal ve ruhsal bütün seviyelerde bu birliği bulamaz ise, en muhtemel seçenek kendi kendini yok etmedir. İnsanın açgözlülüğünün tahrip edici etkileri, ancak bilgeliğinde buna denk düşen bir büyüme ile kontrol altına alınabilir. İnsanın tekâmülüne yol açan, insan ruhunun bütün güçlerinin uyumlu biçimde gelişmesi Ficino'nun başlıca kaygısı idi. Artık onun rehberliğini kabul ederek, **her ruhun; tek bir ruhun yansımalarından başka bir şey olmadığını** anlayışına pratik biçimde ulaşabiliriz. Ancak bu biçimde kalıcı barışı bulabiliriz. ■

Çev.: Yasemin TOKATLI

Sembollerin Dili

Hazırlayanlar: Alin ASLAN, Selman GERÇEKSEVER

YILAN

(Geçen Sayıdan Devam)

İnsan hayvanlardan ne kadar farklı ise, yılan da tüm öteki hayvanlardan o kadar ayrı kabul edilir sembolizmde. Bu anlamda insan ve yılan, hem birbirinin karşıtı (rakibi) hem de tamamlayıcısıdır. Bu, şu anlamdadır ki; insanın da bir "yılan" yanı vardır. Özellikle bu, insanın kontrol edemediği yanıdır.

Bir psikoanaliste göre; "yılan", psişenin en düşük (karanlık) yanıdır. İnsanın doğasının temelindeki "libido" nun simgesi de "yılan"dır.

Güney Kamerun'daki "Pigme"ler av sahnelerinde yılanı, yere çizdikleri bir çizgi ile resmediyorlardı. Paleolitik dönemden kalma bazı duvar resimlerinde de büyük bir olasılıkla aynı şey ifade edilmiştir. Buradan hareketle, "yılan" simgesi ilk hâline (premiere) döndürülmüş oluyor. Sadece bir çizgi, ama yaşayan bir çizgi ve (Andre Virel'e göre de) "enkarne olmuş" bir soyutlamadır. Söz konusu çizginin başı ve sonu yoktur ama eğer canlanırsa, her şeyin ve tüm değişimin temsilcisi olabilir. "Çizgi"den sadece, tezahüratın bize yakın olan kısmı görülür. Fakat bilinir ki, o devam etmektedir; görünenin ötesine, görülmeyen sonsuzluğa kadar...

Yılan için de aynı şey söz konusudur. Görünen "yılan", Hiyerofani'de (Yunanistan'da kâhinlik) doğal gizemin simgesidir: Bu, ruhsal olmayan, maddesel bir simgedir. Karanlık dünyada dokunulabilen bir hayal gibi fırlar, ölçüle-bilen mekândan ve yasalardan kaçarak, âdeta çıktığı yer olan dünyanın altına saklanır ve orada sonsuza dek hareketsiz kalır. Ama bu görünmeyene dönmeden önce, bir faydan çıkararak ölüm saçar veya erkeksi (eril) görünümü terk eder ve dişil görünüm kazanır: Kendisini sever,

öper, sarar, boğar, yutar, sindirir ve uyur. (*)

Bu "dişi yılan", görülmeyen "ilkesel yılan"dır. O, hem dünyanın hem şuurun alt tabakalarında yaşar, gizemlidir. Anî değişimleri gibi, kararları da önceden bilinemez. Tüm zıtlıklarla olduğu gibi, cinsellikle de oynar; hem eril, hem dişildir. İlk temsil edilişlerinde her zaman kozmik yılanlar olarak yaratıcı tanrılar gibi "yılan" da iki cinsiyetlidir.

O hâlde, "yılan" bir arşetip değil, arşetipal bir karışımdır. Var olan tüm "yılanlar" beraberce bir bütün oluştururlar ki, bu bütünlük kendi içinde kaynaşır, ölür ve yeniden doğar. Bu durum, aslında yaşamın genel görünümünden (devrinden) başka ne olabilir? Bu durum tüm tezahüratın kaynaklandığı potansiyeldir. Yaşamın negatif uygulamaları, karanlık şuura akse-den bir "yılan" olarak simgelenmiştir.

Kaldeliler yaşam ve "yılan" için bir tek sözcük kullanıyorlardı. Guenon da konuyu bu şekilde ele almıştır. Buradan da anlaşılıyor ki, "yılan" ile yaşam arasında doğal bir bağlantı vardır. Arapçada "yılan", "el-hayyah"tır. Hayat ise, "el-hayat"tır. "El-hay" ise, önemli kutsal isimlendendir ve bu "canlandırıcı, hayat veren" olarak tercüme edilebilir.

Görünen "yılan", "görünmeyen yılan"ın ufak bir enkarnasyonudur. Yaşamsal ilkenin kozal ve zamansız sahibinin ve tüm doğal güçlerin efendisinin simgesidir. Bu, kozmojenesinin başında bulunan (dinler tarafından tahtından indirilmeden önceki) ilk yaşlı tanrıdır. O, aynı zamanda hayat veren ve koruyandır. İnsanın plânında hem ruh hem de libidonun çifte simgesidir. Bachelard'a göre, "yılan" insan ruhunun

(*) Kaynak: DICTIONNAIRE DES SYMBOLES, Jean Chevalier, Alain Gheerbrant

en önemli arşetiplerinden biridir. Tantrizm'de o kundalini'dir. Uyandıığında, şakralar boyunca yükselir. Bu, "**libidonun yükselişi**" olarak da yorumlanmıştır ve yaşamın yenilenmiş görünümüdür.

KOZMİK YILAN

Makrokozmetik bakış açısından kundalini, türdeş (benzeşik) olarak "**ananta yılanı**" gibidir. "**Ananta yılanı**", tüm vücuduyla sarıldığı dünya eksenini sıkar. Ananta, Vişnu ve Çiva ile ortaklaşa "**gelişim ve devresel yokoluş**"u simgeler. Bu hâliyle o, nadir olanın koruyucusu, sabitliğini sağladığı dünyanın taşıyıcısıdır.

Bir Hintli, evini inşa etmek için yeraltındaki "**naga**"nın kafasına bir kazık saplar. Bazen, o, dünyanın taşıyıcısı olarak kabul edilen (kaplumbağalar, filler, boğalar, timsahlar vs.) "**yılan**"ın ilk işlevinin yerini almış bir semboldür. Böylece, Sanskritçedeki "**naga**" sözcüğü hem fil hem de yılan anlamındadır. Bu da, Maya-Kişeler'deki dünyanın tasvirinde "**yılan-tapir**" benzetmesine yaklaşıp. Çoğunlukla bu hayvanlar çeneleriyle, ya bir yılanın başında ya da bir yılan tarafından desteklenir hâlde gösterilmiştir. Her iki durumda da bu hayvanlar saldırganlığı ve karanlıklar tanrısı olan "**yılan**"ın gücünün ortaya konulmasını ifade etmektedir.

"**Yılan**" yukarıda belirttiğimiz; hayat verici, koruyucu işlevini, (dünyayı) taşıyarak ve tüm var olanları kesiksiz bir çemberle çevreleyerek onların dağılmalarını önlemek suretiyle gerçekleştirir. Bu, "**kuyruğunu ısırın yılan**" (Ouroboros) şeklinde sembolize edilmiştir. Burada "çevre", "**merkez**"i tamamlar. Nicolas de Cuse'nin ifadesine göre, "**Tanrı Ouroboros**" fikri de "**dairesel yokoluş**"un ve "**dairesel tezahür**"ün simgesidir. Bu, aynı zamanda "**kendi kendisinin sebebi**" olma hâlidir. Ağzına aldığı kuyruğunun anlamı budur.

Tüm bunların yanı sıra "**yılan**" aynı zamanda, sürekli ölüm ve yaşam değişimlerinin kendisidir. Çünkü zehrini kendi kendisine akıtır. Bachelard'ın ifadesine göre, bu durum, yaşam ve ölümün maddesel diyalektiğidir: yaşamdan çıkan ölüm, ölümden çıkan yaşam.

Daireye benzeyişi, dairenin dinamiğinden dolaydır. Yani hareketsiz olan "**ilk dai-**

re"nin dönüşü kendinedir. Bu hareket sonsuzdur çünkü kendisini kendine döndürür. (Başlangıç ve son birdir.)

Evrensel Ouroboros sadece yaşamın değil, zamanın da yaratıcısı ve sahibidir. Bu genellikle, her bir halkası saatle simgelenen halka şeklinde bir zincirle ifade edilir. Bu simge aynı zamanda zodyak (burçlar)'ın ilk temel simgesidir ve kozmografik bir ilâhiliği de ifade eder. Bu simge (Ouroboros) dünyanın arşetipik imajlarının çevresine âdeta kazanmıştır.

Ouroboros; okyanusların ortasında yüzen "**kare**" (dünya) ile zıtlıkları dalgalı bir hareketle birleştiren bir anlama da sahiptir. Ouroboros öfkesiyle dehşet saçarak, birer efsane ejderi olan "**Midgardorm**" ve "**Leviathan**"a dönüşür. İçerken suların alçalmasına ve fırtınalara sebep olur. Kozmojenes düzeyde ise okyanusun kendisidir. Bir eliyle verdiğini öteki eliyle alır. Her şey tekrar tezahür etmek üzere dönüşüme/değişime uğrar. Cehennemler, okyanuslar (derin su) ve kara, sadece bir "**ana madde**" oluştururlar, ki bu da "**yılan**"dır.

"**İlk su**" kavramı açısından "**yılan**" hem yeraltındaki hem de gökyüzünden gelen tüm suların kaynağıdır. Krappe, Orta Asya ve Yunanistan'da "**Ophis**" veya "**Draco**" olarak adlandırıldığını ifade eder. Bu aynı zamanda "**Rheine Baba**"dır, "**Seine**"dir. Deus Sequana, Ganj Anne, Volga Ana, İrmak Tanrı'dır.

Kelt Galler ikonografisinde çok görülen "**oğlak başlı yılan**", rahmet yüklü bulutların ve kutsal yağmurların simgesi olarak ele alınır.

Uzak Doğu ikonografisinde ise, "**kuş başlı yılan**" da kutsal yağmurların simgesidir. Orta Amerika'nın "**Tüylü Yılan**"ları da bu anlamda yorumlanmaktadır.

"**Yılan**"la temsil edilen "**Göksel Şeytan**" Uzak Doğu'da birçok imparatorluğun mitolojik babası olarak kabul edilir ve Çin'deki birçok imparator da, monarşilerinin ilâhiliğinin kökenini ifade etmek için onu sancaklarında kullanmışlardır.

Alexander'in ifadesine göre; Meksika'dan Peru'ya kadar tüm ilkel kabilelerde görülen "**Kuş Yılan**"ın dünya sularıyla anlamsal bir bağlantısı vardır.

Görüldüğü gibi, yılan simgesi her zaman en yüksek şekilleriyle göğe bağlı kalmaktadır.

(Devam Edecek)

Bilim ile Bir Se

Kuantum fiziğinde çok ünlü olan Schrödinger ve Dirac'ın denklemleri, mikrodünyanın temel parçacıkları düzeyinde geçerli madde akışları için olasılıkların korunumu yasasını tasvir etmektedir. Belirli matematiksel dönüşümler kullanarak, çok daha geniş ölçüde uygulanabilir eşdeğer denklemler elde ettim. Bu denklemler madde akışları, enerji ve bilgi için olasılıkların korunumu yasalarını tasvir ediyor. Denklemlerin derin bir felsefi anlamı var. Schrödinger ve Dirac denklemlerinin yorumlarının çok ötesine uzanmaktadır. Benim açımdan bu denklemler için verilecek uygun bir isim Doğu felsefesinden

Boris ISKAKOV

Boris Iskakov 14 Kasım 1934 yılında Magnitogorsk Mühendisliği Enstitüsü'nden mezun oldu. Bir dizi kimyasal reaksiyon teorisi, ayrıca matematiksel modelleme konusunda birkaç araştırmanın yazarıdır. Bilim ve dinin sentezi üzerine çok sayıda makale yazmıştır.

Ünlü Rus gazeteci Mikhail Dmitruk bu bilim buluşmasının bir ürünüdür.

* Boris ISKAKOV - Çev.

verilebilir: karma. Karma kelimesi özetle iyi ve kötü her düşüncenin ya da hareketin bir bedeli veya karşılığı olduğunu ifade eder. Daha geniş bir anlamla, evrende var olan birlik, bütünlük, ve sebep-sonuç ilkesini ifade eder. Bu yüzden de , herhangi bir sebep ve sonuç ilişkisini tanımlamak üzere , bu denklemlere "karmenin denklemleri" diyorum.

KARMANIN DENKLEMİ

Psişik fenomenlerin araştırılması, bilgi-enerji alanı kavramını tanımlama ihtiyacını doğurmuştur. Günümüzdeki bilgilere göre bu alanın fiziksel ortamı küresel bir lepton gazı olabilir. Bu gaz, 10^{-40} ilâ 10^{-30} gramlık kütleyle sahip son derece hafif parçacıklar olan mikroleptonlardan oluşmaktadır. Mikroleptonlar elektronlardan

e Dininin

entezi

ogorsk'ta doğdu. 1957'de Moskova'daki Fizik ekonomi doktoru olarak, ekonomide bir zinitiksel yöntemlerin tarım ekonomisine uygundur. Son yıllarda ise enerji-bilgi süreçlerini temleriyle ilgilenmektedir. Dr. Iskakov bilim uzmanıdır.

damıyla bir röportaj yaptı. Aşağıdaki yazı bu

Ayhan TOLAYBENK *

çok daha hafiftir. Ve evrendeki herhangi bir cismin içinden serbestçe geçebilir. Atomik çekirdekleri arasındaki boşluklar, bir balık ağındaki deliklerin birbirlerine göre olan uzaklıkları kadardır.

Mikrolepton gazı düşüncesi 19.yy'ın evrensel eter kavramını hatırlatıyor fakat bilimsel yönden çok daha karmaşık ve geniştir. Burada sözünü ettiğimiz şey, bütün uzayı kaplayan bir akışkan fikrinden ziyade, zaman-mekân sürekliliğinin kuantum tanecikli bir yapısıdır. Bu yapı polarize olmuş mikroleptonlardan (boşluğun üretmiş oldukları da dahil) oluşmuş girdap hâlindeki akımlarla doludur.

Bu tür bir yaklaşım bize, bilgi-enerji alanını tasvir etmek için kuantum mekaniğinin matematiksel cihazlarını kullanma olanağını sunar. Üstelik Schrödinger'in klâsik denklemlerinden

yola çıkarak daha yüksek düzeyli bir genelleştirme bağlantısı çıkarılmış durumdadır. Yeni denklemler sadece maddenin hareketlerini değil, ayrıca bağlantıların, sinyallerin, olayların ve işleyişlerin bütünselliğinin gelişimini de açıklamaktadır. Bu tür ilişkiler için önerilen özel terim "karma denklemleridir." Karma kelimesi genel bir

felsefi anlama sahiptir ve evrensel bir şartlar ilişkisini, sebepliliği, Evrenin birlik ve bütünlüğü ilkesine göre bu birleşime bağlılığı ifade eder.

Karmanın iki denklemleri vardır, direkt olanı ve kompleks olanı:

$$\Omega \Psi = 0 \text{ ve } \Omega' \Psi' = 0$$

Buradaki elemanlar şu şekilde açılabilir:

$$\Omega = 2h^2 \Delta + i2h\delta / \delta t - \theta$$

$$\Omega' = 2h^2 \Delta - i2h\delta / \delta t - \theta$$

Ψ , olasılık dalga yoğunluğu (dalga fonksiyonu); Δ , Laplace elemanı; δ , potansiyel enerji yoğunluğu ve h , Planck sabitidir.

Bu denklemler, olasılık dalgalarının niceelikleriyle birlikte, karma dalgaları ve antidalgalar biçiminde çözülebilir. Onlarla bağlantılı olarak da bilgi-enerji alanının düzensizlikleri, yani dalga sinyalleri vardır. Teorik ilkeye göre, bu tür dalgalar ışıktan daha hızlı yayılabilir.

OLACAK OLAYLARIN ÖN SINYALLERİ

Karma denklemleri, temel öneme sahip belirli felsefi sonuçların ifade edilmesini mümkün kılmaktadır. Onlardan yola çıktığımızda diyebiliriz ki, sapma sadece mekânda değil, zamanda da gerçekleşir. Tabir caizse, herhangi bir olay zaman-mekânda bölünmüş durumdadır. Tek başına herhangi bir sinyalin yayılmasından

önce bir dizi önsinyal gelir ve sonrasında da sinyal-sonrası sinyaller vardır; her ikisi de uzaklığa bağlı olarak sönüme uğrar. Gelecekteki bir olayın kesin bir resmini vermek için algılayıcı analistler önsinyallerin ilk imalarını kullanmayı başardılar. Buna "bilimsel önceden biliş" denmektedir. Fakat aynı zamanda sezgisel kehanetler de vardır. Yüzyıllar boyunca, durugörü medyomları kendilerinden sonra gelecekte olacak olayları tasvir ettiler.

Önsinyaller rölatif proskopiyi açıklamaktadır (rölatif proskopi, hassas bir insanın, diğerleri öğrenmeden önce bir olayı öğrenmesidir). Böyle birisi, birçok insanın algılamadığı zayıf önsinyalleri saptar.

Örneğin, güneş üzerindeki bir patlama, milyonlarca kilometreye kadar ulaşan güneş dalgaları üretebilir. İki ya da üç gün sonra, bu "güneş rüzgârı" yeryüzüne ulaşır ve canlı olan her şeyi etkileyen güçlü jeomanyetik fırtınalara sebep olur. Bu tür dönemlerde, bütün ülkelerde hastalıklar ve ölüm oranı artar.

Canlı olan her şeyin güneş patlamalarıyla olan bu ilişkisi otuz-kırk yıl kadar önce Alexander Chizhevsky tarafından kanıtlanmıştır. Yaklaşan "güneş rüzgârını" önceden öğrenebilir miyiz? Öyle görünüyor ki öğrenebiliriz. Güneş rüzgârının önsinyalleri vardır: hızlı güneş foton ve nötrino akımları, ki sekiz dakikada dünyaya ulaşırlar. Onları saptayarak tüm ülkelerdeki tıp servislerini, iki veya üç gün önceden, yakında olabilecek bir jeomanyetik fırtına konusunda uyararak mümkün olacaktır. Ve bu süre içinde de gerekli önlemler alınabilecektir.

Teorik açıdan bakıldığında, ünlü Rus araştırmacı Anatoly Okhatrin'in çalışmaları tam anlamıyla ilginçtir. Fiziksel dünya hakkındaki bütün bilgileri içeren bir eter veya evrensel lepton gazı fikrini onaylayanlar bulunmaktadır. En hafif parçacıklardan (mikroleptonlar) oluşmuş kümeler insanların düşünce ve duygularını taşımaktadır; bu mikroleptonlar zaman ve mekânda muazzam hızlarda seyahat edebilmektedir.

Işık hızı, sadece, süredurum diye anılan, değişik hızlarda sürekli bir akım için sınırlayıcı bir faktördür. Ancak ışık hızının aşıldığı durumlarda, çok zayıf sinyaller için daha büyük hız seviyeleri mümkündür.

Okhatrin'in deneyleri ve hesapları insan-

ların düşüncelerinin en hafif mikroleptonlar tarafından taşındığını göstermektedir. Ve karma denklemleri de onların ışıktan çok daha hızlı seyahat edebildiğini kanıtlamaktadır. Bu durum, insanlığın Evreni anlama potansiyelinin pratikte sınırsız olduğunu doğrulamaktadır.

Günümüze kadar, dış uzayı fethetme potansiyelimizin, "Poincare-Einstein'in kötümser yarıçapı" olarak bilinen şeyle sınırlı olduğu varsayıldı. Eğer ışık hızını insan yaşamının süresiyle çarparsak, en yetenekli uzay araçlarının bile ulaşamayacağı sınıra varırız. Halbuki hiçbir uzay adamı, o uzaklığın ötesine uzanıp Evreni keşfedemez.

Fakat karma denklemlerinden çıkarılan sonuca göre, çok zayıf sinyal seviyelerinde Poincare-Einstein küresinin çok ötelere ulaşabiliriz. Maddî düşünce Evrenin uzak bölgelerine ışıktan daha hızlı gidebilir. İnsanoğlu, ondan ne kadar uzakta olursa olsun, neler olup bittiği hakkındaki bilgiye ulaşabilir. Bu, insanlığın geleceğe iyimser bakmasına olanak tanıyan temel bir felsefi sonuçtur.

Bu sonuca, karma denklemlerini ele alarak ulaştım. Fakat benden önceki birçok bilim adamı bilim ve dinin sentezi üzerine çalışmalar yapmıştı; onların aralarında kuantum fiziğinin kurucuları da vardı. Schrödinger ve Dirac'ın birleştirilmiş denklemleri olarak adlandırılanlar, antiparçacıkların varlığının olabileceğini işaret etmektedir. Aynı şekilde, karmanın birleştirilmiş denklemi antiparçacıklar gibi antisinyallerin olabileceğini öne sürmektedir. Dahası, bu denklem bu antisinyallerin sahip olduğu özelliklerin spektrumunu tasvir etmeye olanak tanımaktadır. Sıradan sinyaller zaman nehri boyunca, şu an aracılığıyla geçmişten geleceğe seyahat ederken, antisinyaller tam aksi yönde akar. Gelecekte ortaya çıkarlar ve şimdiden geçerek geçmişe giderler. Antisinyallerin bu özelliği imajinasyonumuza şaşırtmaktadır: Öyle görünüyor ki belirli hassasiyetteki insanlar ve medyomlar gelecekte gelen sinyalleri almaktadır.

Önseziler, ilhamlar ve kehanetler "mutlak proskopi" bilimsel başlığı altında meydana gelir, ki bu ifade, henüz gerçekleşmemiş olaylar hakkında bilgi elde edilmesini ima etmektedir. Zaten ortaya çıkacaklardır ama medyomlar onları önceden bilmektedir.

Buradaki sorun hassasiyetin başlangıç noktası ve sinyaller ile gürültünün dengesidir. Antisinyaller gelecekte çok çok sönük bir seviyede gelmektedir. Onları saptayabilecek çok az kişi vardır.

Burada sebep-sonuç yasaasının ihlali söz konusu değil. Daha ziyade, yasaanın yorumu daha iyi ve daha netleşmiş olarak yapılabilmektedir. Karma denklemlerine göre, mikrodünyadaki zaman, dönerek, "antizamana" gidiyormuş gibi, yönünü tersine çevirebilir. Tek bir noktadan bakıldığında, mikroparçacıkların hem geçmişini hem geleceğini aynı anda görmek mümkündür.

Gelecekte bilgiyi sadece olasılık düzeyinde alabiliriz. Bir insanın kaderinin sadece stratejik parametreleri önceden belirlenmiştir. Fakat seçme özgürlüğü de muhafaza edilmektedir. Yani bir insan herhangi bir karar almakta özgürdür ve o kararların bütün sorumluluğunu taşır. Kaderini kendisi şekillendirir ve kararlarının sonuçlarını da yaşar. Bu yüzden, gelecekte, insanın değişmeyeceği önceden belirlenmiş kısım vardır. Ve diğer yandan, kendisinin sorumlu olduğu değişken ya da olasılık kısımları da vardır.

Sabit denklemleri çözmek garip sonuçlar

üretebilir. Biyolojik yönden aktif yüzlerce nokta tarafından yayılan ve emilen dalgalar birbiri üstüne binmiş durumdadır ve insan bedenini çevreleyen bir dizi sabit dalga üretirler. Beden, her tarafı belirli sayıda enerji-bilgi hologramları tarafından örtülmüş yoğun bir çekirdekte başka bir şey değildir. İlk hologramın şekli, fizik bedeninden sonra gelir fakat genişletilmiş ve yuvarlak bir şekil almıştır, uzaktan bir uzay elbisesine benzemektedir. (Kaynak: Aura Z, 1993, Sayı 3)

(Devam Edecek)

ANKARALI OKUYUCULARIMIZIN DİKKATİNE

Ankara'da Ruh ve Madde Yayınları'nın tümünü bulabileceğiniz adresler:

1. Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği, Necatibey Cad. No:72/7 06430
Tel: 229 54 46 • Fax: 325 60 42
2. Ankara Ruhsal Kültür Merkezi, G.M.K. Bulvarı, Dağdelen Kardeşler Apt.
No:92 Alt zemin, Maltepe • Tel: 231 60 36
3. Yeni Galerî Kültür Yayınevi, Selanik Cad. No:1-B Kızılay • Tel: 433 01 84
4. İmge Kitabevi, Konur Sok. No:43/A Kızılay • Tel: 417 01 37
5. Dost Kitabevi, Konur Sok. No:4 Kızılay • Tel: 432 48 68

İZMİRLİ OKUYUCULARIMIZIN DİKKATİNE

İzmir'de Ruh ve Madde Yayınları'nın tümünü bulabileceğiniz adresler:

1. Yeni Çağ Kitabevi, Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452 Sok. No:7/A Alsancak • Tel: 421 44 49
2. Arda Basın Yayın Ltd.Şti, 857. Sok. No:6/B Konak • Tel: 484 26 23
3. Ayrıntı Kitabevi, Alsancak • Tel: 421 10 76 / Karşıyaka • Tel: 368 42 16
4. Baklan Kitabevi, Üçkuyular • Tel: 246 01 09 / Narlıdere • Tel: 238 82 89
5. Kültür Kitap Sarayı, Konak • Tel: 445 37 65
6. Kabile Kitabevi, Konak • Tel: 483 32 99
7. Mephisto, Alsancak • Tel: 464 49 57
8. Tepekule Kitaplığı, Konak • Tel: 441 39 55
9. Yavuz Kitabevi, Konak • Tel: 425 64 60

Brezilyalı Medyom

FRANCISCO CANDIDO XAVIER

(Geçen Sayıdan Devam)

Birkaç yıldan beri, gelenek hâlinde, her cumartesi akşam saat 19.00'da Chico Xavier, Waldo Vieira, Hristiyan spiritüalist üyelerle ve Brezilya'nın her tarafından, bazen dış ülkelerden gelen ziyaretçilerle birlikte, artık ün salmış olan hac yolculuğuna çıkarlar.

Bu gezinti, onları Uberaba'nın en fakir gecekondu mahallesine ulaştırır: Bütün fakir mahallelerde, Chico ve beraberindekiler, basit fakat içten gelen tezahüratla karşılanır.

Çocuklar, onun boynuna asılarak, onu öperler ve koro hâlinde mısralarla şiirler okurlar.

Gecenin 10.30 ile 11.00'ine doğru gezinti sona erer. Bu suretle 4 saat kadar sürmüş olur; Conocimiento'nun özel muhabiri gecekondu-daki fakir kadın ve erkeklerin de Chico'nun elini öptüklerini gözlemlemiştir.

O da, karşılık olarak gayet mütevazı bir jestle onları selâmlar ve ellerini öper.

Her evin önüne geldikleri zaman, içinde oturanlara, yanında bulundurduğu "SPIRİTÜALİZME UYGUN İNCİL" adlı kitabı uzatır ve bir sayfa açmalarını ister, açılan yerinden pasajlar okurken, herkes onu saygıyla dinler.

Evde hastalar varsa, onları ziyaret eder, ellerini vücutları üzerinde gezdirir ve onlar için dua eder.

Hastalık ciddi durum arz ediyorsa, bakımı icap ettiriyorsa, onun yanından asla ayrılmayan Dr. Waldo Vieira, durup muayenesini yapar. Hava ne kadar bozuk olursa olsun, bu gezinti daima yapılır. Meselâ Conocimiento gazetesinin muhabiri bu grupla gezintiye katıldığı gün, akşam vakti devamlı olarak sağanak hâlinde yağmur yağmış ve gece olurken kesilmemişti. Buna rağmen, karakteristik neşe içinde gezintiye devam edildi.

Chico Doğulu modern krallar gibi, manevî yardımını sunarken, yanındakilerin çoğu, esaslı bir yardım yerine geçen makarna, şeker, fasulye, kahve ve diğer gıda maddelerini, sessiz sedasız bir köşeye bırakırlar.

Rapor bu şekilde devam ediyor ve yoksullara Hristiyan Spiritualist Birliği'nin merkezinde yapılan esaslı yardımdan söz ediyor.

CHICO XAVIER ÇOCUKLUĞUNDAN BAHSEDİYOR

Chico kendi hayatını şu şekilde anlattı:

"Ben, MİNAS-GERAS'ın küçük bir köyünde, Bela Horizonte isimli başkent yakınlarında, 1910'da doğdum.

Çok fakir bir evimiz vardı, anamı beş yaşında kaybettim, hayatımda birçok mahrumiyetlere katlandım ve ün kazanmak için, reklâm yapmak ihtiyacını asla duymadım çünkü ıstırap bana, bu dünyada her şeyin geçici olduğunu öğretti. Edebiyata karşı içimde daima bir eğilim vardı, okumaya da hevesliydim. Fakat nasıl okuyabilirdim?

8 yaşında bir eğitim merkezine verildim, ilkokulu orada bitirebilirdim; gündüzleri ancak birkaç saat okuyabilirdim, çünkü akşam saat 5'den sabah 2'ye kadar dokuma atölyesinde çalışırdım. Bu kadar ağır iş temposu altında çökecek gibi oldum.

Neyse ki iş durumu 1923'te hafifledi, çünkü bir ticarî işe girmiştim, gündeliğim azdı fakat buna karşılık iş saatleri sabah 7'den akşam 8'e kadardı ve bana göre ağır sayılmazdı. İlkokulda aritmetiğin ve tarihin en basit kaidelerini öğrenmiştim. Fakat evde gücüm yettiği kadar çalışıyordum, babam ise okumama şid-

detle karşı koymaktaydı. Birçok defa sevgili kitap ve dergilerimin yakıldığını görmek ıstırabına katlanmıştı.

O hâlde, çevremin edebiyata elverişli olmadığını kabul etmeliydim: Fakirlik, konforsuzluk, ağır mesai ve günlük ekmeği kazanmak zorunluluğu ile yüklü çalışma sebebiyle, maddî durumumuzun düzelmesi imkânsız gibiydi."

(Chico daha sonra Tarım Bakanlığı'na girmiş, emekli oluncaya kadar oradan ayrılmamış ve maddî durumunu biraz düzeltmişti.) Onun yüce medyomluğu hakkındaki bu gibi bilgiler, Brezilyalı arkadaşlarının bu dönüm yılını bu kadar şevkle anmalarının sebebini izah eder.

O sadece Brezilya ve Güney Amerika'ya büyük hizmetlerde bulunmuş değildir; üdü dünyayı sarmış ve spiritüalizm bakımından faydalı sonuçlar yaratmıştır.

Dr. WALDO VIEIRA

Dr. Waldo Vieira, Chico Xavier'den çok daha genç olmakla beraber, aralarında sıkı manevî bağ vardır. Son zamanlara kadar Uberaba'daki Hristiyan Topluluğun merkezi yanındaki küçük villada yaşamışlardır. Medyomluk vs. alanlarında yerine getirdikleri hizmetler benzerlik arz eder, belki şu farkla ki, Waldo Vieira doktor olduğundan, merkeze bağlı olan kliniği idare eder ve günde 80-100 hastayı ücretsiz olarak tedavi eder.

Waldo Vieira, Uberaba'daki Eczacılık ve Dişçilik Fakültesi'ndeki memuriyetinden geçimini sağlar (O aynı zamanda dış doktordur ve doktor olmadan önce bu meslek kolunu seçmişti).

Waldo Vieira, Brezilya'da ücret almadan konsültasyon yapan tek doktordur, belki de dünyada mevcut böyle ender birkaç doktordan bir tanesi odur.

Dr. Waldo Vieira, kendi ufak çevresinde medyom olarak tanınmış ise de, onun asıl ünü, ANDRE LUİZ'in ruhunun tezahüründen sonra son derece yayılmıştır. Bu acayip tezahür olayı, şu şekilde meydana gelmiştir:

Chico Xavier, Waldo'nun yaşadığı Uberaba'dan 800 km uzakta bulunan Pedro Leo-

pold'da oturmaktaydı. Andre Luiz her ikisini de sonradan "İki Dünyada Gelişme" adı ile ün salan kitaptan, pasajları şu şekilde dikte ediyordu:

Luiz, Chico'ya bir pasaj dikte ettiriyor, sonra Waldo'ya başka bir fasıl dikte ettiriyor ve iki medyom, diğerinin hangi pasajı kaydettiğini bilmiyordu.

Sonra Chico, mürşidi Emmanuel'den, Uberaba'daki Waldo Vieira ile temasa geçmesi, kitabın bölümlerini karşılaştırması talimatını aldı. Dr. Waldo Vieira, 1964 'te Conocimiento gazetesinin bir muhabiri ile görüştü ve gelecekteki yazılar bana, St. Paulo kenti başkomiseri Albay Plinio D. Monteiro tarafından iletildi.

XAVIER'LE RÖPORTAJ

İşte Dr. Vieira'nın isim plâkası üzerindeki yazı budur. Biz şimdi Hristiyan Birliği merkezi yanında, Dr. Waldo Vieira'nın Chico Xavier ile beraber ikamet ettikleri bir oda ve bir salondan ibaret olan mütevazı evin içindeyiz.

Vieira sade yemeğini henüz bitirmişti, kahvelerimizi yudumlarken onu inceliyoruz: Yüzü samimî ve sevimlidir, alını temiz, gözleri gülüyor ve mânâ taşıyor, boyu uzun, duruşu sakin, giyimi şık, yapısı sporcu, daima gülüyor. Onun iyi niyet ve nezaketinden cesaret alarak "Conocimiento" gazetesi için bazı sualler soruyoruz:

-Spiritüalist faaliyetinize ne zaman başladınız?

-Benim özel durumumun özel bir önemi yoktur. Bütün medyomlar oluş hâlindeydi çünkü tam olarak gelişmiş medyom yoktur. Bu açıdan, kendi gücümün sınırlarını idrak ediyordum.

Ben bir spiritüalist aile içinde doğdum, ilkokula devam ederken bile "obsesyon" vakalarının tedavisine katılırdım.

Henüz çocukluk çağımda bile önsözler hissetmeye başladım.

Daha sonra, 14-15 yaşında, ruh Mürşidimin talebine uyarak, evimde "Spiritüalist İncil" toplantıları tertiplenmeye başladı: Herkes eli-

ne kurşun kalem alıp, yazılı tebliğler almayı denedi.

İşte bu seanslar esnasında, "PSİKOGRAFİK" dikteler almaya başladım. 10 yıl müddetle her gün bu tecrübeleri tekrarladık.

Günlük işimizin sonunda, ben odama çekilir, duamı eder, fikren konsantre olur ve bazen sabahın 2-3'üne kadar medyomluk üzerinde çalışırdım.

-O esnada yayınlamaya değer bir tebliğ aldınız mı?

- Mürşit o tarihlerde tebliğlerin yayımını yasaklamıştı ve yazıların çoğunu bize yaktırdı. O andan itibaren, biz de alçakgönüllülükle bütün bu muazzam tebliğleri sabırla ve en iyi şekilde yaymaya gayret ettik. Aldığımız tebliğin mânâsına hayatımızı uydurmaya çalıştık, bunu şöyle ifade edebiliriz: keşfetmek ve Tanrı'nın Plânı'na uymak için ecel teri dökmek.

-Hepimiz, birçok eserler yazdığınızı ve büyük ışık ANDRE LUİZ'in tebliğlerini aldığınızı biliyoruz. O tebliğleri nasıl aldığınızı bize açıklayabilir misiniz? Ve bu ruh varlığı hakkında daha fazla bilgi verebilir misiniz?

- ANDRE LUİZ hakikaten hayret verici bir varlıktır. Kendini tanıtırken gösterdiği alçakgönüllülük buna işarettir. Her şey onun da doktor olduğuna işaret ediyor ve bana öğrettiği bilgilere bakılacak olursa, çok akıllı ve tecrübe sahibi olması gerekir. O çok büyük bir araştırmacı olmalıdır ve muhtemelen burada Brezilya'da yaşamış, isminin tanınmış olması gerekir.

Şimdilik ben onun tebliğlerini kolaylıkla alıyorum, fakat onun titreşimlerine kendimi uydurabilmek için üç yıl müddetle sıkı çalışmam gerekti.

-Andre Luiz sizin tıbbî faaliyetinize katılır mı?

-Evet, tabii hastanede olduğumuz zamandan beri. Birçok teşhisi güç vakalarda hazır bulundu ve halen günlük klinik çalışmalarımızda bize daha çok yardım ediyor ve anlayabileceğimiz kadar, hastalığın fiziksel ve spiritüel yönünü belirtiyor. Bu husus da kalplerimizi sevinçle dolduruyor.

Bu yüce ruhun bizlere aktarmak istediği

bütün bilgileri daha iyi kavrayabilmek için, keşke daha fazla medyomluk özelliğine sahip olsaydık.

-Siz klinik faaliyetinizde ruh özelliklerinizi kullanır mısınız?

-Evet bazen. Size acayip bir vaka nakledeyim. Bir kere bir hastam, göğsünde kuvvetli ve sert ağrılardan şikâyet etmişti. O birçok doktora gitmiş ve sonuç alamadan birçok tedavi usulü denemişti. Onu muayene ettiğim zaman mürşidim bana gelecekteki manzarayı gösterdi:

Önümde duran hasta, bir adamın üzerine silâhını boşaltıyor, onu öldürüyor ve cesedini gizliyordu. Bir müddet gördüğüm sahne beni çok sarstı; sonra hastanın kurbanının katilinden intikam kastiyle, onu mütemadiyen takip edip, göğüs bölgesindeki etleri kopardığını gördüm.

Doktor olarak, ona gördüklerimi izahtan başka elimden bir şeyin gelemeyeceğini, fakat kurbanı çekilmeye razı etmekten başka tedavi çaresi göremediğimi söyledim.

Hastanın bir tek kelime söylemeden, şapkasını alıp arkasına bakmadan kaçtığını hayretle gördüm, sanki kendisini polise teslim edeceğim gibi kaçıyordu.

-Gelecek için plânlarınız nedir?

-Bunlar pek basittir. Sadece yaptıklarımızın devamı olacaktır. Medyomluk özelliğimizin artırılması, günlük işlere devam. Dünyanın her tarafındaki spiritüalist gazete okuyucuları, Dr. Waldo Vieira'nın 18 grubu ile iki Brezilyalı, materyalizasyon medyomuyla tecrübeler yaptığını ve son derece hayret uyandıran ruh fotoğrafların elde edildiğini hatırlarlar.

Ben Albay Monteiro'dan bu negatiflerden bir takım aldım ve polis dikkatli incelemesinden sonra bunlar üzerinde herhangi bir hilenin imkânsız olduğu bildirildi.

Gerek Chico Xavier'e gerekse Waldo Vieira'ya medyomluk sahasında bu derece seçkin başarı sağladıklarından, en dostane tebriklerimizi arz ederiz. ■

SAĞLAM Kafa Vücut

Yazar: Kenneth PELLETIER
İncelemeyi yapan: B.HAISCH
Çeviren: Yasemin TOKATLI

Bu dikkate değer yeni çalışmada Kenneth Pelletier; sağlık tanımlarını, düşük yağlı diyetlerden ve aerobik egzersizlerinden çok daha esaslı anlam ve amaçları kapsayacak biçimde yeniden düzenlemiş. Daha başlangıçta belirttiği gibi, sağlık bir son değil, hayatın amacının ta kendisini yerine getirmek için bir araçtır: "Sağlık; kendimiz ve etrafımızdaki dünya hakkındaki temel değerlerimizi ve inançlarımızı kapsayan bir tavır veya yönelimdir. Bu, belirli sağlık uygulamalarının ortaya çıkmasına sebebiyet veren bir içsel niteliktir ama kendisi, bu uygulamalara indirgenemez." (s.15). Pelletier'in bulguları; hem tıbbî literatürü günü gününe takip etmeye ve hem de dünyaya, kariyerlerinin sınırlarının çok ötesinde katkıda bulunan 51 saygın Amerikalı erkek ve kadın üzerinde yürüttüğü beş yıllık araştırmasına dayanmakta; bu kişiler arasında John E. Fetzer, Lindsay Wagner, Murray Gell-Mann ve Norman Cousins bulunmakta. Böylece, resmî incelemelerin sonuçları, kişisel düşünceler ve hikâyelerle birlikte örgülenmiş.

Pelletier'in yaklaşımı; bir hastalık tedavisinden ziyade

bir optimal sağlık modeli geliştirmekle ilgili olması sebebiyle Maslow'unkine çok benziyor ve bunu yaparken de, biyomedikal determinizmin en güçlü ve zayıflatıcı biçimlerinin bazıları patlatıyor. Örneğin, incelemesi; üst düzeyde başarılı bu insanların çocukluklarında büyük travmalar yaşadığını ancak bu travmaların, onları ezmek yerine, bu kişilerin sadece kendilerine güvenmeleri için değil, aynı zamanda "fedakârlık, şefkat, bağlılık ve de psikolojik ve fiziksel hastalıklara direnç gibi pozitif yetişkin karakteristiklerinin" (s.40) gelişmesi için de bir katalizör olduğunu göstermektedir. İlginçtir, bu kişilerin çoğu, babalarıyla olan ilişkilerinden, pozitif veya negatif olarak, son derece önemli bir biçimde etkilenmişlerdir. Arzu edilen niteliklerin öğrenilebileceği ve ardından, hayat olaylarıyla etkileşimimize tesir edebileceklerini vurgulamak önemlidir. Kişisel kontrol duygusu, bir diğer önemli bulgudur; öyle ki değişikliklere, mücadeleye gerektiren şeyler olarak bakılmakta ve bağlılığı göstermek için bir şans gibi görülmektedir. Bu da, izolasyonun, düşmanlığın ve yalnızlığın tam zıddı olan hayata bağlılık ve hayata katılım hissi ile ilgilidir. Bu açıdan, fedakârlığın hem kişinin kendisi ve hem de diğer-

leri için iyi olduğu görülmüştür.

Hüküm sürmekte olan materyalist tavırların tersine, Pelletier'in önermesi, "fiil hâlindeki bir şefkate dayanan hayat tarzı-

na ahlâkî bağlılık; bunun insanlarda yaradılıştan var olan temel bir dürtü olması ve geliştirilebilmesi anlamında, normaldir." (s.210) biçimindedir. İncelemeye katılanların bu dürtüyü, çoğu kişiden çok daha büyük derecelerde sergiledikleri açıktır ve gerçekten de "bütün katılımcılar, kelimenin tam anlamıyla, ruhsal inançlarının ve değerlerinin, şahsî ve meslekî hayatlarına rehberlik ettiğini söylemişlerdir" (s.270). Kitabın adı da zaten bunu söylüyor. Ruhsal sağlık; dengeli bir hayattaki temel öge olarak, zihin-beden tıbbının merkezindeki yerine tekrar konuldu. Mücadele gerektiren şey; bu bulguları, büyük miktarda eski fikirlerle çalışan bütünleşmiş bir sağlık bakım sisteminin bünyesine almaktır. Yanlış yere sevk eden bir iki referans -Jacques Benveniste'nin Nature'de değil de Lancet'te yayınlanmış olarak göstermek (ve sonundaki bozgunun hiç söz etmemek) ve Stephen Hawking, bir materyalist iken yeni kozmolojik ufuklar açıyormuşçasına imada bulunmak- bir kenara bırakılırsa, kitap; sadece profesyonellere değil, sağlığın ve hayatın doğasıyla ilgilenen herkese tavsiye edilebilir. ■

**Kaynak: NETWORK dergisi,
Bahar 1995 sayısı**

Program

Varlık: Andre Luiz

Şimdiki işini,
İnsanlara hizmetini,
Geleceğe güvenini,
Pozitif düşünmeyi,
Vazifeye sadakati,
Dostluğu pekiştirmeyi,
Sabırlı olmayı,
İyilik tatbikatını,
Minnettarlık hissini,
Çalışmaya olan içten bağlılığını,
Tanrı biliyor ve hatırlamamıza yardım ediyor.
Geçmiş deneyimleri,
Yenilgi gözyaşlarını,
İsteksizlik eğilimini,
Kaçıp giden arkadaşları,
Mesnetsiz aleyhtarları,
Üstesinden gelineen problemi,
Bizi üzen hastalıkları,
Mutsuz karşılaşmaları,
Yararsız konuşmaları,
İşsiz geçen zamanları,
Tanrı bütün merhametiyle, unutmamız için yardım ediyor.

Medyum: Francisco Candido Xavier
İspanyolca'dan Çeviren: İsmet Yalcın

Bugün

Varlık: Andre Luiz

İçinde bulunduğunuz şu an sizin en iyi zamanınızdır.

Eğer mutsuzluğa eğiliminiz varsa, bu durumu yaşama sevinci ile düşünme fırsatı bilip devamlı yeniliğin bir mesajı olarak kabul edin.

Eğer çevrenizde hastalık varsa, onu güvenle iyileştirme fırsatı çıkmış demektir.

Eğer hata yaparsanız, bu onu düzeltme yoluna bir giriş demektir.

Eğer zihninize bir eylem plâni gelirse, şu an onu gerçekleştirme zamanıdır.

Eğer herhangi iyi bir aksiyon yapmak isterseniz, onu gerçekleştirme zamanı gelmiştir.

Eğer sizlerden biri yaptığı hatalardan dolayı özür dilerse, onu mutsuz yapan herhangi bir şeyi unutup yeni şeylere sevinebilir.

Eğer herhangi bir misafir bekliyorsanız, onlara ilgi gösterme zamanı gelmiştir.

Eğer belli bir dersi çalışmaya ihtiyacınız varsa, onu gerçekleştirme fırsatı ile karşılaşmış durumdasınız.

Bugün, Tanrı'nın bize yardımcı olan bir hediyesi olup ne yapmak istediğimize bağlıdır. ■

Medyum: Francisco Candido Xavier
İspanyolca'dan Çeviren: İsmet Yalçın

BİLYAY VAKFI - GENÇLİK SEMİNERİ

● CUMARTESİ GÜNLERİ (Saat: 14.00-16.00)

6 NİSAN Yasalar ve İlkeler

13 NİSAN Tekrardoğuş

Gültekin ÇİLEKÂR - Alparslan CABBAROĞLU

Neslihan PARLAK - Kader EKİCİ

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkma Zarfı Apt. No:4/6 Beyoğlu/İST. • Tel: (0 212) 243 18 14

BEYAZIT DEVLET KÜTÜPHANESİ'NDEKİ KONFERANSLARIMIZ

● ÇARŞAMBA GÜNLERİ (Saat: 14.00-16.00)

3 NİSAN Mutsuzluğumuzun Kökenleri Zümrüt ERKİN

10 NİSAN Kültür ve Eğitimde Dejenerasyon N. COŞKUN - M. GÜNAYDIN

17 NİSAN Dirençlerimiz, Kabuklarımız Nurettin ERSOY

24 NİSAN Eşkoşmalarımız ve Gelişim Tarık ARIKDAL

8 MAYIS Eğitimde Kendini Tanımanın Önemi Neslihan PARLAK

Yer: Beyazıt Devlet Kütüphanesi Konferans Salonu, İstanbul • Tel: (0 212) 519 38 83

ASKERÎ UFO

YERALTI ÜSSÜNÜN İÇİNDE...

A.J.S.Rayl - Çev:Erhan KOLBAŞI

(Geçen Sayıdan Devam)

AMA yine de gerçek olduğunu bildiklerimle diğer brifing raporlarından okuduklarım arasına kesin bir sınır koyuyorum.

Bu anlayış tarzıyla, bu diskin kökenine ilişkin diğer raporları okudum. Brifing raporlarından bir tanesine göre, araç Zeta Reticuli yıldız sisteminden gelmişti. Açıkçası, bu araçlardan herhangi birisi ile uçmadığım gibi, o yıldız sistemine de gitmedim. Bu yüzden aracın gerçekten oradan gelip gelmediğini bilmiyorum. Yabancıardan herhangi birisiyle konuşmadım ve görmedim. Onların da gerçekten var olup olmadıklarını bilmiyorum. Bu rapor, ayrıca, temasın belirli bir tarihte gerçekleştirilmiş olduğunu söylüyordu. Ancak bütün tarihler kodlanmıştı. Yine rapora göre, **bu varlıklar yetkililerimize, 10.000 yıldır dünyaya gelip gittiklerini, insanoğlunun dışarıdan bir müdahale ile ıslah edilmiş bir evrimin ürünü olduğunu ve kendilerinin de insanın hızlandırılmış evriminin bütünleyicisi olduklarını söylemişlerdi.**

Yoğun güvenlik önlemlerine karşı hoşgörüm hızla azalıyordu. 24 saat boyunca süren telefon denetimi sonucunda, evliliğimle ilgili problemlerim olduğunu ve bu durumun beni duygusal dengesizliğe götürdüğünü keşfettiler. Daha sonra güvenlik kleransımı elimden alarak 6 ay içinde tekrar başvurabileceğimi söylediler.

Test programını biliyordum ve karşı koymadım. Böylece bir gece birkaç arkadaşım, neyin üzerinde çalıştığımı belli bir uzaklıktan göstermeye karar verdim. Hepimiz kafi le hâlinde çöle girerek, deneme uçuşunu izle-

diğimiz yere geldik. İlk seferinde şüphe uyan dırmadan geri dönmeyi başarınca bölgeye tekrar tekrar gelmeye başladık.

Her nasılsa, üçüncü defasında üssü sarmış olan ve bölge idaresinden gelen Wackenhut güvenlik görevlileri tarafından yakalandık. Beni polise teslim ettiler. Şüphesiz, Nellis Hava Üssü yetkilileri bundan pek hoşnut olmadılar. Bir soruşturmadan geçtim ve tehdit edildim. Korkuyordum ve bundan kurtulmam gerektiğini hissediyordum.

Bu teknolojinin daha büyük bir bilimsel topluluğa ulaşması gerektiğine inandığım gibi, tek güvencemin bu hikâyeyi açığa vurmaya da inanıyordum. Arkadaşlarımdan biri, olayı KLAS TV'de çalışan George Knapp'e anlatmam için beni ikna etti. Eğer beni öldürecek olurlarsa, bunun, söylediklerimin gerçek olduğunu kanıtlamış olacağını düşündüm.

Burada dünya dışı uzay araçlarının olamayacağını, katedilen mesafenin çok büyük ve gerekli enerjinin korkunç boyutlarda olması nedeniyle yabancıların özellikle dünyaya gelme ihtimalinin olmadığını, bu mesafeyi aşmak için ışık hızıyla bile gidilse bunun görelî olarak hızlı bir yol olmadığını ileri süren birçok bilim adamı vardı.

Bazı açılardan, konuyu kamuoyuna açıklamış olmaktan pişmanlık duymama rağmen, anlattıklarım yaşadıklarımın ta kendisidir. Bu işi tekrar yapma fırsatı bulsaydım, sanırım gruptan biri olarak kalma eğiliminde olurum.

Bugün: Lazar Galile Projesi'nden çıka-

rıldıktan sonra, 1990 yılında, Las Vegas'ta yasadışı bir randevuevinin veri girişi ve kontrol sisteminin kurulması işini kabul etti. Bu iş, sonunda onun hakkında, bir fahişeye yardım etme ve suça teşvik etme, randevuevi işletme ve bir fahişenin kazancıyla geçinmeyi de kapsayan 6 suçtan dava açılmasına yol açtı. Fakat bütün bu ithamlar kısa sürede geçersiz hâle geldi ve geriye sadece bir kadın ticareti davası kaldı. Lazar, son davadan ortaya çıkan tek iyi şeyin -en azından onun bildiği kadarıyla- artık kendisinin takip edilmeyecek olması olduğunu söylüyor ve bunu "Sanırım kadın ticareti mahkûmiyetinin beni gözden düşüreceğini düşünüyorlar" şeklinde yorumluyor.

Lazar halen, biri nükleer aygıtların onarımını yapan, diğeri de bir fotoğraf laboratuvarı olan iki özel firmasından elde ettiği gelire geçimini sağlıyor. Ayrıca jet arabalar üretiyor ve yarıştıyor. 1984'ten beri her yıl 4 Temmuz'dan bir önceki hafta sonunda çölde, kendisinin "Batı'nın en büyük yasadışı havai fişek gösterisi" dediği bir gösteri düzenliyor. Bu, yıllık havai fişek fantezisi, jet arabaları gösterisi ve küçük yarıotomatik silâhları olduğu kadar, Lazar ve arkadaşlarınınca üretilen büyük havai fişekleri ve çeşitli gaz bombalarını da içeriyor. Lazar son zamanlarda film haklarını da satmış bulunuyor ve yeni bir video filmi üzerinde çalışıyor.

Resmî Yanıt: Hava Kuvvetleri Halkla İlişkiler bölümünden çavuş J.C. Marcom, "Hava Kuvvetleri'nin yorumu, Nellis Hava Üssü'nde süregelenekte olan şeyler hakkında herhangi bir yorumları olmadığıdır." diyor.

Bu arada, Hava Kuvvetleri Halkla İlişkiler bölümünden teknisyen çavuş Henderson'a göre, "Onunla ilgili geniş bir soruşturma listesi derlenmiş olmasına karşın, Lazar'ın Nellis Hava Kuvvetleri Üssü'nde çalışmış olduğuna

dair bir kayıt Hava Kuvvetleri'nin elinde bulunmamaktadır."

Eleştirmenin Köşesi: UFO Araştırmaları Merkezi bilimsel direktörü Mark Rodeghier, "Lazar'ın Los Alamos'ta çalışmış olduğu konusunda hemfikiriz. Ancak, orada yaptıklarını kesin olarak doğrulamak mümkün olamamaktadır" diyor. "Element 115'e gelince; fizikçiler böyle bir elementin teorik olarak mümkün olduğunu kabul ediyorlar, ancak bu elementin nasıl ve nereden elde edilebileceğini bilmiyorlar. Bu yüzden Lazar'ın bu elementle çalışmış olduğuna dair iddiası mutlaka delice bir iddia olarak nitelendirilemeyecek olmakla birlikte, doğrulanması imkânı bulunmamaktadır. Sonuç olarak, gizli uzay gemisinin test edildiği 51 no'lu bölgede (ya da Dreamland) gerçekten çalışmış olduğunu gösteren yeteri derecede bilgiye sahip görünüyor ama yine de hikâyesi bir esrar perdesi içinde kalacak. (*)

BENTWATERS'DA ŞAŞKINLIK

Adı: Albay Charles I. Halt. Amerikan Hava Kuvvetleri'nden emekli.

İddiası: 1980 Aralık ayının sonlarında, Güney İngiltere'deki Bentwaters Hava Üssü'nde komutan yardımcısı olarak görev yaptığı sırada, Halt, Amerikan askerî üssünü Woodbridge'deki ikizi Kraliyet Hava Kuvvetleri Üssü'nden ayıran Rendelsham ormanları üzerinde birkaç garip cisme tanık oldu ve araştırdı. Gözlemler Noel'den sonraki hafta boyunca iki ayrı gecede gerçekleşmişti. Halt İngiltere Savunma Bakanlığı'na bu tuhaf karşılaşmalarla ilgili olarak bir rapor göndermişti.

Özgeçmişi: Halt 1980'de Bentwaters'a gelmeden önce Vietnam'da ve çeşitli üslerde profesyonel Hava Kuvvetleri subayı olarak görev yaptı. 1984'te üs komutanlığına atandı. Halt daha sonra Kore'deki Kunsan Hava Üssü'nde üs komutanı ve Savunma Bakanlığı

(*) Doğrulama imkânı bulunmamaktadır. Şu ana kadar hiç kimse Lazar'ın söylediklerini destekleyecek gerçekleri ortaya koyamadı.

başmüfettişliğinin denetleme kurulu direktörü olarak hizmet verdi. 1991 yılında emekli oldu. Halt, Mavi Kitap Projesi'nin sona ermesinden sonra, tanımlanamayan uçan cisimler hakkında rapor hazırlayan ve bunu kamuya açıklayan ilk Hava Kuvvetleri subayıdır.

Hikâyesi: 26 Aralık 1980 tarihinde, Noel'den hemen sonra, sabaha karşı 5:30 sularında polis karakolundan içeri girdiğimde, şube çavuşu gülmeye başladı. Bana adamlarından ikisinin dışarıda UFO kovaladıklarını söyledi. Ancak karakol kayıt defterinde hiçbir şey yoktu. Bunu kaydetmesini istedim. Üs komutanı içeri girdiğinde ikimiz de gülüyorduk. Hiç birimiz UFO'lara inanmıyorduk ama araştırmaya karar verdik. Fakat buna fırsat bulamadan, 2 gece sonra, güvenlik biriminin nöbetçi uçuş komutanı, gecikmeli Noel partisi sonrasında bembeyaz bir yüzle içeri dalarak "UFO döndü." dedi.

Benden konuyu araştırmamı istedi. Üzerime iş üniformamı giydim ve jiple ormanın kenarına doğru yöneldim. Adamlarımdan on iki tanesi oraya varmışlardı bile. Büyük gaz lâmbalarımız çalışmıyordu. Radyolarımızda o kadar yoğun statik parazit vardı ki, yedek sistemi kurmak zorunda kaldık. Artan bir karışıklık vardı. Onlara bunun saçmalık olduğunu göstermeye kararlıyım.

Yanımıza 6 kişi alarak ormana girdik ve ilk olayın meydana geldiği tahmin edilen açıklığa doğru yürümeye başladık. Kumlu toprağa kuvvetlice basılmış ve birbirinden eşit uzaklıkta 3 ayrı iz bulduk. Bunların oluşmasına muhtemelen, iki gece önce görülen cisim neden olmuştu, ama o gece orada duran bir şey görmedim, diğerleri de bir şey görmemişti.

Adamlarımızdan biri, Geiger sayacıyla bu izlerin oluşturduğu üçgen şeklindeki alanın içinde, alanın dışına oranla daha yüksek ölçümler elde etmişti. Alanın fotoğrafını çekti ve toprak örneği aldı. Bu arada, ben de bütün bu faaliyetleri küçük kayıt cihazıma kaydettim.

Orford Ness fener kulesinin Güneydoğu'dan ışık yaydığını biliyorduk. Aniden, tam doğuya doğru, garip kırmızı renkli, güneş ışığına benzer oval biçimli, ortası siyah parlak bir ışığın, yerden 3-4 m yükseklikte ağaçlara doğru hareket ettiğini gördük. Açıklığın ilerisinde dikenli tellerle çevrili bir tarla, ev ve ahır bulunuyordu. Hayvanlar büyük bir gürültü ile bağırıyorlardı.

Çitlere kadar ışığı izledik. Arazinin üzerinden hızla geçti ve daha sonra 20-30 derecelik yatay bir yay çizdi. Tuhaf bir şekilde, sanki yerçekimi, bir şekilde onu aşağıya çekiyormuş gibi, eriyen çeliğin potadan dökülmesine benzer bir görüntü oluşturdu. Aniden infilâk etti. Ancak bu gürültülü bir patlama değildi. 5 beyaz cisme bölündü ve bu cisimler gökyüzüne dağıldı. Radyolarımızdan başka her şey normale dönmüş gibi görünüyordu.

Olayı başka bir yönden izlemek için çiftçinin arazisinin sonuna kadar gittik. Kuzeyde, ufuk çizgisinin 20 derece üzerinde, hilâl şeklinden biraz büyük, oval biçimli, mavi, yeşil ve kırmızı ışıklı, keskin açılı hareketler yapan üç beyaz cisim gördük. Cisimler, sonunda, ovalden daire şekline dönüştüler.

Kışla karakolunu aradım ve onlardan, bu bölgedeki hava sahasının güvenliğinden sorumlu Doğu radarını aramalarını istedim. İki defa, hiçbir şey görmediklerini bildirdiler.

Aniden, güney yönünden büyük bir hızla üzerimize doğru hareket eden başka bir parlak cisim, birkaç yüz metre kadar yaklaştı ve sonra durdu. Cisimden çıkan 15-20 cm çapında kaleme benzer bir ışın tam ayaklarımızın yanına düştü. Birkaç saniye sonra, cisim yükselerek gözden kayboldu.

Kuzey yönündeki cisimler hâlâ gökte dans ediyorlardı. 1 saat kadar sonra dönüş çağrısı yaptım. Cisimleri orada bırakıp döndük.

(Devam Edecek)

RUHSAL GELİŞİMİN hangi noktasındayız?

* Volkan ÖZÜNAL *

INSANIN evren içindeki yeri nerededir ve bu yeri elde edebilmesi için ne yapması gereklidir ? Bu sorunun karşılığını verebilmek için bütün uygarlık tarihimizi gözden geçirmek, elde edilenlerle "akıl" gelişmesi arasındaki oranı saptamak gerekir.

Aklın uyanması için, idrakin uyanması için, nihayet tüm şuurun uyanması için bütün bu tekâmül süreci gereklidir. Uyanmak, aydınlanmak; evreni, doğayı, kişinin kendini anlaması ve amacı, şuurun en derin ve en yüksek yerindeki özü bilmesi için bütün yaşam bize bu ortamı hazırlar.

Bugünkü "uyur gezer" insanlık, gelecekte yerini şuuralsal bakımdan "uyanık" topluma bırakacak; "Akıl" imkân sınırları aşılabilecek, sadece bir enerji tüketen olmaktan çıkıp, "değişimin" gizli gücü ile enerji üreten olacaktır. Şuursuz bir güç kaynaklığı yapan insanlık, tekâmülünün Dünya Realitesi içindeki en son görevini, kendi gücünü sağ el'in (pozitif polarite) emrinde bile kullanarak tamamlayacak ve böylece bu devrenin defteri kapatılacaktır.

Yeni döneme girerken insan ve insanlık olarak yapmamız gereken faaliyetleri, hemen hemen tamamen, yerine getirmekte çok zorluk çekmekteyiz. Dahası, insanlık olarak şu evrendeki yerimiz hakkında doğru dürüst bir bilgimiz yoktur.

Sonra, insanlık olarak kendimizde mevcut ruhsal kudretlerin hangisini faaliyete geçirmiş, maddesel yetersizliğimizin hangisini telâfi

etmiş ve bunların hangisini "pozitif polarite" yolunda kullanabilmişiz? Bunlara verilecek cevap kısadır: Hiç denecek kadar az...

Bencilliğimizin derin uçurumu içinde çırpınıp duran zavallı nefsanîyetimizin tatmin olmak arzuları peşinde koşarken, evrenin apaçık olarak sunduğu büyük mutluluklardan bir türlü nasibimizi alamamaktayız.

Ne geliyorsa başımıza ve ne gelecekte bu "vicdanî safhaya ulaşamamış olmanın", bu "bilgisiz ve anlayışsız hâlimizin", nihayet "realite kıymetlerinin geçici ve nispi oluşunu bilmemenin" sonucudur.

Öyle ki, nerede varlık (madde ve ruh birliği) varsa, orada Etki-Tepki Kanunu mevcuttur. Böylece insan yaptıklarının sonuçlarıyla kesin olarak karşılaşır. Bundan hiçbir varlığa ayrıcalık tanınmaz.

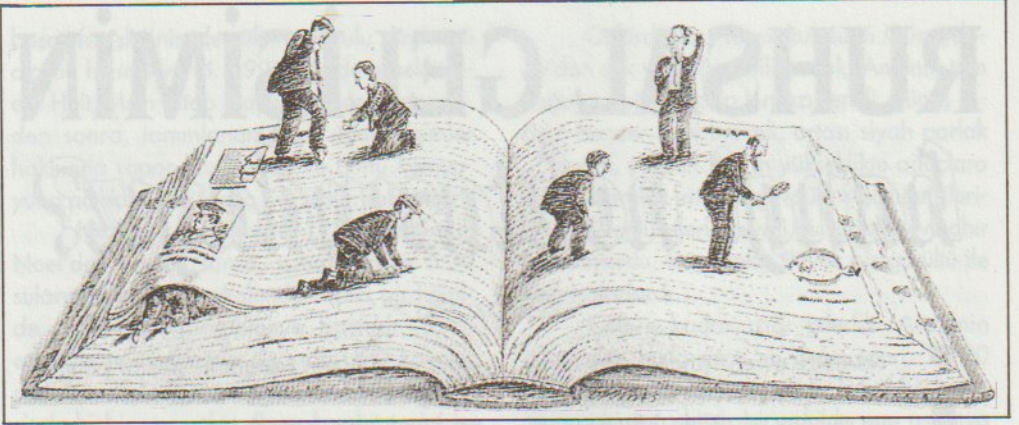
Hızla değişmekte olan hayat ve ona bağlı olan realiteler birbirleri içine girerek daha karmaşık ve belki de daha güçlü yeni yeni

realitelerin doğmasına sebep olmaktadır. Buna mukabil insan zihniyetinin realiteler içinden geçerken edindiği görgü ve tecrübeleri yararlı şekilde kullanabilmesi oldukça zordur. Bu nedenle

geçmiş hayat tecrübelerinden yararlanmak ve kusurlu, noksan davranışlarda bulunmamak için insanın daima kendi kendini kontrol altında bulundurması gereklidir.

Kendi kendini kontrol altında tutmak insan yaşamışının en güçlü ve müspet hareketlerinden biridir. İnsan her türlü realite içinde bulunabilir, fakat bunu hazımlı olarak kabullen-

Gerçek olan madde değil, ruh cevheridir. Yaşamı eylemli ve nitelikli kılan, maddeyi şekillendiren, onu vasıta edinip kullanan ruh varlığıdır.

Ruh varlığı gelişmek için elindeki her türlü imkânı kullanmalıdır.

mek, özellikle karakteri meydana getiren asil yapıları zedelemeyen bu realitelerin gereğini yerine getirmek daha uygundur ve faydalıdır.

Etrafımızdaki birçok insan içine girdiği realitelerin teşevvüşü içinde çirpini durmaktadır. Bu çirpintileri içsel olmaktan çıkıp dışsal hâle gelmektedir. İşte o zaman çevreye karşı bir tepki dönemi başlamaktadır. Her tepki bir etkiyi, her etki bir tepkiyi doğurur. Bu şaşmaz bir evren kanunudur.

Mukadderlerimizi Etki-Tepki Kanunu dahilinde kazanırız. Bu kanun bütün varlıkların bütünlüğü içinde geçerlidir.

Hayatın tümü spiral hareketin niteliğine bağlı bir gelişimin amacına ulaşması için İlahî Kudret'in bir tertibidir.

Hayat, iyi oynanması için bütün çabanın harcanması gereken, ciddi bir oyundur. Bu oyunda, şu kadar milyon insanın, her şuur düzeyinde, bir vazifesi yani oynaması gereken ciddi bir rolü vardır. Rol sorununu bilmedikçe hayatın acısına, tatlısına, zevkine, ıstırabına "gözleri açık" olarak cevap verebilmenin imkânını bulmak oldukça zordur.

Rolün oynanmasında, bir aktörün rolüne tam anlamıyla gömülmesi, yapay kişilikle kendi öz kişiliği arasında hemen hemen fark kalmaması bir sanatsal üstünlüktür. Bunun pek değerli olduğunu biliyoruz. Bu, bir bakıma vazifenin yerine getirilmesi demektir. Yapayla gerçek olanın ayırımına gitmeden "yaşamak" ise, rol yapmanın en kötü şekildir ve ıstırabın kaynağıdır.

Yapayla hakikî olanın tefrik edilmesi, şuurlu olarak kendini tanımanın en geçerli yoludur. Bu bir bakıma eşya ile gerçek ÖZ'ün (Zat) mahiyet bakımından ayırmadır ki; buna, "hakikat bilgisine sahip olmak" denir.

İnsanlarda mevcut hakikat kısıntıları, onların daha fazla özdeşleşmelerine engel olan bir sistem gibi çalışır. Duygularının bilgisi ile Zatin bilgisini ayırt etmek, hayatın en kutsal faaliyetidir.

Öyle sanılıyor ki, yapılan her hareket, her iyi davranış ve vicdan sesini dinleyerek verilen her karar insanı geliştirir, tekâmül yolunda ilerletir. Buna ayrıca kuvvetli inanç uğrunda yapılan ameller de eklenebilir.

Tekâmülün yönü hakkında gerçek bir bilgimizin olabilmesi için kendimize iyi bakmamız gerekir. Kendimizi iyi tanımak demektir bu. İç yapımızın işleyiş mekanizmasını iyi bilmekle ancak nasıl tekâmül edeceğimiz hakkında bir bilgiye ulaşabiliriz. Bu işleyiş mekanizmasının kanunları, ilkeleri, kaderi ve kazası; gene onun düzeni ile alâkalı bir metodoloji vardır.

Davranışlar, hareketler ve irade gücü bir sonuç olaydır. İnsanın içsel işleyiş mekanizmasının bir bakıma matematiksel sonucu gibi ele alınabilirler. Alınan etkinin, görünür ya da görünmez tertipte olsun, cevabı olarak ortaya çıkan canlılık olayları ilke olarak maddeseldir ve çok büyük oranda otomatik bir sürece bağlı olarak gerçekleşir.

Tekâmül olgusu spiral bir yol izleyerek

gerçekleşir. Az farkla hep aynı olaylar yaşanır ve mekanik hayatın yörüngesinden nadir hâllerde çıkılır. Çok uzun devreler sonunda, tekrardoğuşlarla oluşan şuurlu bilgi vasıtasıyla "içsel aydınlanma", şuur uyanıklığı, saffet gününü oluşturur; bu tekâmüldür. Tekâmül, ip gibi sürüp giden bir olgu değil, nerede, ne zaman olacağı belli olmayan parlamalar şeklinde beliren bir olgudur. Bu yüzden insan ve toplumlar çok zor gelişirler. Tekrarlı olaylar, deneyimler ve gözlemler aynı izlenimlerin sadece şiddetini artırmaya yarar. İnsanın ve toplumun uyanmasına sebep olan şuurulanmasını değil...

YAŞAM, ANLAMLI BİR SÜREÇTİR

Yaşamdan anlaşılan mânânın niteliği önemlidir. Bu niteliği de, birbirinden asla ayrılmayan, ruhsal ve maddesel görüşlerin bireye göre aldığı değer belirler. Maddeci görüşün yaklaşımı bellidir: Her şey duyuların ve içgüdü'nün yarattığı bir âlemin sonucudur. İnsan doğar, büyür, çoğalır ve ölür. Gerçek olan maddenin kendisidir. Öyleyse maddesel hazlara, çıkarıcı bir nezaketin örtüsü arkasında gizli hakkaniyetle kendini vermek, maddesel düzeni geliştirmek ve bunun için gerekli olan kudrete sahip olmak yaşamın amacıdır.

Ruhsal görüşün savunması ise şöyledir: Her şey duyuların, içgüdü'nün, hatta aklın ötesinde mevcut bir âlemin gölgesidir. İnsan doğar, tekâmül eder, ölür ve tekrar doğar. Gerçek olan madde değil, ruh cevheridir. Yaşamı eylemli ve nitelikli kılan, maddeyi şekillendiren, onu vasıta edinip kullanan ruh varlığıdır.

İnsan, ruh ve beden ikilisinin bir sonucudur. Bunların her ikisi de olmadan ulaşılan yarğılar eksiktir.

Yaşam, bu iki enerjinin bir dokuma oluşturmamasından meydana gelmiş ruh varlığı için araç, madde için amaç olan gerçeklik dünyasıdır. Dokumanın iki yüzü vardır ve biri olmadan diğeri olmaz. Ruhun bilgisi maddenin imkânlarıyla birleşmiştir ve birleşmiş olarak tekleşmişlerdir. Kısaca yaşam, çoklukta tekliği idrak etmek, dağınıklığındaki düzeni, karmaşık-

lıktaki yalınlığı, birincilerin sonuculuğunu anlamak için vardır. Ruhun şuur düzeyinin yükselmesi, maddenin hizmet niteliğini yükseltmek demektir.

Felsefi deneyimle kozmoloji, ontoloji ve etik alanlarında Ruhçuluğun kapsamlı ve derin anlamlı bilgisi her türlü teolojik ve mistik sistemlere yön verecek dercede gelişmiştir. Hatta bilimlerin çözemediği, teologların dogmalarıyla açıklayamadıkları bir yığın karmaşık olaylar dizisini yalınlaştırarak, maddi ile manevî olanın gerçek sentezini yapmıştır.

İnsanlar kendi varlıkları hakkında, geçmiş, şimdi, gelecekleri hakkında, kendilerini tatmin etmeyen bilgilerle doludur. Eksik ya da tek yanlı bilgileriyle, önemli şeyler yaptıklarını sanmaktadırlar. Sadece maddesel bir değişimin aldatmacası içinde uykuda rüya görmektedirler. Gördükleri rüyayı da doğru sanmaktadırlar. İnanıklarını sanmaktalar, ama inandıklarının ne olduğunu bilmiyorlar. Yaşadıklarını sanıyorlar, ama yaşamın amacını bilmeden duygularını tatmin etme ve mutluluk masalları içinde; Molla Nasreddin'in eşeğine ters binişini mizah sanıyorlar.

Eşyanın neyin değişimi olduğunu bilmeden, onunla eşkoşmayı marifet sayıp adına bilimsel denen sözler üretiyorlar.

"Kazanın doğurduğu" öğretisi, herkese "kazanın öldüğü" gerçeği kadar makbul gelmiyor.

NEDEN?

Hayat, doğa denen kuvvetin yasalarına göre oynanan çok ciddi ruhsal bir oyundur. Bilmeden oynanan oyun ne tat verir, ne de fayda sağlar. Her ne yapılırsa nefis adına yapılıyor. Doğa kuvveti Yaradan'ın bir kuvvetidir ve hükümünü yerine getirir. İster deprem olur, ister baharda çiçekler açar. Zirveden bakıldığında bir fark göremezsiniz. EŞZAMANLILIK Kanunu otomatik işler ve ŞOKLARIN etkisini canlı varlık kendisine göre hisseder. Sonuç önemlidir. Önemli sonuçlar alınma devri hızla giderek artıyor. ■

UFOLARIN SPIRİTÜEL MESAJI

* Geoff FREED - Çev: Selman GERÇEKSEVER *

"UFOLAR" dev bir konudur. Bu makalede, özellikle UFOLARIN spiritüel mesajı üzerinde duracağım. UFOLARLA bağlantı kuranların verdikleri bilgilerden; onların evrende bir "hayatsal güç"ün varlığını kabul etmiş ve bunu savunuyor olduklarını anlıyoruz, ki biz buna "yaratıcı güç" de diyebiliriz. Bir dine sahip olduklarını söylemiyorlar ama meditatif bir duruma girerek bu "hayatsal güç" ile bağlantı kurmayı doğrudan doğruya deneyimleyebiliyorlar.

Dünya insanının heyecansal tepkileri onlar için söz konusu değildir. Korkmalarını gerektirecek bir neden yok. Çünkü savaşıyorlar, fakirlik ya da hastalıklardan kırılmıyorlar. Bu bakımdan tüm tavırlanmaları ve zihinsel durumları bizimkilerden tamamen farklı.

Aynı zamanda bizim kardeşlerimiz olan uzaylılar bizim gelişip değişmemizi, sorumluluk yüklenmemizi, bir kalp temizliğine kavuşmamızı ve şu gezegen için iyi bir şeyler yapmamızı, doğadan ve "gezegenin hayatsal gücü"nden kopukluğumuzu gidermemizi, bu şekilde, yaşamamıza değer kazandırmamızı bekliyorlar.

Bu da gösteriyor ki; maddesel tanrılara ve şeylere yönelik arzularımızdan vazgeçmek zorundayız. "Yaşamım için ne istiyorum?" değil, "Yaşamım için neye gereksinim duyuyorum?"; "Maddesel kaynaklardan ne kadar güvence alabilirim?" değil, "Evrensel güç ile bağlantı kurmak suretiyle ne kadar içsel güvence hissedebilirim?" tarzında düşünür hâle gelmek durumundayız.

Dünyada çok az sayıda insan bu şekilde yaşamanın özlemiyle yanıp tutuşuyor ve şimdiden, gelecek nesiller bir plân yapmış oluyorlar. Giderek daha çok sayıda bizler; dış-uzay kökenli ruh kardeşlerimizin ayan beyan ziyaretlerine zemin hazırlamış olacağız.

Yıllar önce, Birleşmiş Milletler'de çalışan bir grup arkadaşla birlikte bir "Gezegen Pasaportu" hazırlama girişiminde bulunmuştuk. Gümrüklerden geçerken, normal pasaportla birlikte, ilgililere o da gösterilecekti. Bundan amacımız; bizlerin tüm gezegenin bir parçası olduğumuz, dolayısıyla aslında sınırların bu-

lunmaması gerektiği anlayışına ulaşmada insanlara yardımcı olmaktır. O zamanlar bunu, bazı ülkeler bir jest olarak da olsa, kabul etmişlerdi. Uzaylıların bizden istedikleri de bundan başka bir şey değil zaten: Politik hırs ve ihtiras üzerine kurulmuş bir dünya yönetiminden çok, küresel ve spiritüel bir toplum. Bu hiçbir zaman, orada burada oturup, sabahtan akşama kadar meditasyon yapmak anlamında değildir. Bu, ayrı ayrı hepimizin; gezegenimize ve çevremizdeki insanlara karşı sorumluluk yüklenmemizi gerektiren bir yaptırımdır. Birbirine karşı olumlu ve nazik düşünceler besleyen insanların oluşturduğu küresel ve spiritüel bir toplum. Ütopya gibi geliyor insana, değil mi? Öyledir aslında. Ama Birleşmiş Milletler'in eski genel sekreteri ROBERT MULLER'in belirtmiş olduğu gibi; "Yolun yarısında olsak bile, bırakın rüyamız ütopya olsun... Merdivenin daima en üst basamağını hedeflemeliyiz. Bu gayretle merdivenin ortalarına gelsek bile, yine de çok şey başarmışız demektir."

Bu acıyıp fikirler de nereden çıkıyor, demeyin. Spiritüel dostlarımızdan biliyoruz ki; onların ne sınırları var, ne paraları ne de mal ve mülkleri. Yaşamlarımızı ekonomik temeller üzerine oturtmakta ısrar ettiğimiz sürece spiritüel UFONOTLARLA açıkça buluşup, görüşemeyeceğiz.

Uzaylılarca geçerli olan asıl kazanç ise; yardımlaşma ve dayanışma hâlinde birbirine yardım ederek yaşayabilmektir. Bu uygulama aslında, içteki yaşam gücünün dışa vuruşudur.

Alice Bailey'in kitaplarında da bu tema işlenir:**Dünya yaşayan bir canlıdır. Dünya, küre olarak oldukça tekâmül etmiş spiritüel bir varlıktır.** Dünya, güneş ve öteki gezegenler de uzaylıların çalıştığı tarzda vazife yapmaktadır. Onlar galaksinin bir ucundan bir ucuna ilâhî plânın gerçekleştirilmesine hizmet için burada bulunuyorlar; herhangi bir çıkar için, egemenlik kurmak için değil. Üzerimize kanat germiş; içsel bir aydınlanma ile büyük sıçrayışı gerçekleştirmemizi bekliyorlar. Bana kalırsa bu, 1998'de olacak.

Bu varlıkların spiritüel mesajı; bizim gerçekten içsel olarak bu gezegeni kurtarmayı arzulamamızdır. Eğer kendi içimizde tarikat ve mezheplere bölünmüşsek, politik değerler üzerine kurulmuş bir dünyada yaşamaya, ormanları tahrip etmeye ve kendi yüksek borçlarımızı gezegene ödemeye devam edersek,UFO'lardan boşuna medet ummayalım.Eğer kendi kendimizi tahrip edersek, onlar dünyayı yeniden eski yaşamına kavuşturup, başka yaşam formlarını buraya getireceklerdir.

Unutmayalım ki, dünya gezegeni bir deneyim alanıdır. Seçme özgürlüğüne göre belirlenen bir deneyim alanı... Bu

şekilde yürüyeceğimiz yolu da kendimiz seçeriz. Spiritüel UFONOT dostlarımız bize rehberlik etmek ve gelecekteki genel tutumumuzun örneklerini oluşturmak üzere burada bulunuyorlar.

Onların şakra sistemi gelişmiş ve vibrasyon düzeyi olarak bizimkinden yüksektir. Sağ ve sol beyin yarıküreleri birbirine çok sıkı bir şekilde bağlanmıştır. Daha doğrusu beyin lobları fiziksel olarak birbirine daha yakındır. Onların içsel sınavlık tepkilerinin oluşumu bizimkinden farklıdır. Bu ister istemez onların sezgisel sürece daha yakın olduklarını düşündürüyor. Burası onların; beşerî mantık sisteminden, heyecansal ve entelektüel bakımdan (bizden) ayrıldıkları noktadır. Einstein bir ilhama mazhar olduğu zaman, kafasının içinin, nereden geldiğini bilemediği düşüncelerle dolduğunu söylerdi. Bildiğimiz anlamda bir "kanal" (channel-medyum) değildi ama yeni düşünceler kafasının içine, kendisi biliyormuşçasına doğuyor, sonra laboratuara gidip onları pratiğe (uygulama alanına) dökmeye çalışıyordu.

Meditasyon yapan öteki fizikçiler gibi Dr.Fritz Capra da anlamıştı ki; zihni alıcı, açık ve boş bir duruma getirdikleri zaman (ki bu hâle Burada "boşluk" anlamına "sunyatta" diyordu), ilham, kaynağından çıktığı gibi geliyordu. Tüm bunlara rağmen bizler kendimizi, kaynağa ulaşamayacağımız konusunda inandırmışızdır. Gerçek kendini beğenmişlik; Tanrı'nın bir çocuğu olduğuna inanmayı ve kendi yaradaniyla buluşmaya hakkının olduğunu reddetmektir.

EKİMLERDEKİ DAİRELER

Hatırlayacağınız gibi;ekili tarlalardaki dairesele şekiller, otoriteleri telâşa düşürecek kadar büyük ve çabuk oluşmaktadır. Bana öyle geliyor ki; ekili tarlalardaki söz konusu dairesele şekiller birer muamma ve uzaylıların bize mesajıdır. O şekillerle bize şöyle seslenmeye çalışıyorlar:Hiçbir şey bilmiyorsunuz. Dünyada son derece sınırlı bir anlayışa sahibsiniz. Bu şekillerin sembolizminin çözüldüğünün günün ertesi sabahı, bunun

böyle olmadığını düşündüren başka şekillerle karşılaşmıştı araştırmacılar. Bir zamanlar adli tıp alanında çalışmıştım. O zamanlar ekili tarlalardaki daire-

sel şekilleri inceleme fırsatı da bulmuştum. Hangisini incelemişsem; bu şekillerin helikopterden, ya da tarlanın dışından oraya yaya gelen insanlar tarafından yapılmış olabileceğine dair bir izlenim varamadım. Adli Tıp ve ilgili bilim dalıyla (forensik bilimi) ilgili bilgileri göre; bir şeye dokunup, ayrıldığı zaman, arkanızda "mikrolif"ler bırakırsınız ki bunlar sonradan tanımlanabilir. Hatta bunun, "Lockhart'ın ilk ilkesi" gibi bir adı vardır bilimde. Bir ekili tarladaki herhangi bir dairesele şeklin içinden geçtiğiniz zaman, bu gibi belirleyicilerden yüzlercesini orada bırakırsınız. Ama bu "dairelerde" (Virgin Circles) söz konusu belirleyicilerin hiç birine rastlanmamıştır. Başka bir ifadeyle bu "daireler"in içinde kesinlikle kimse bulunmamıştır.

İşte tüm bunlardan dolayı, bu acayip fenomen insan mantığını ve sağduyusunu zorlar bir nitelik arz etmektedir. Bana öyle geliyor ki dış araçları da kullanarak; henüz bizim bir şey bilmediğimizi ve henüz el sürülmemiş, hafzalarımızın alamayacağı büyük şeylerin bulunduğu mesajını vermeye çalışmaktadır. Bilinmeyene güvenme-

miz gerektiği hususu bizden rica edilmektedir. Eğer dünyaya kadar getirdikleri (ve bizimkinden çok çok yüksek olan) ileri teknolojilerini bize doğrudan doğruya vermiş olsalardı, bunun bize hiçbir yararı olmazdı. Onun kullanım alanını saldırganlık yönünde geliştirdik. Küçük bir çocuğun Concord uçağını uçurmaya çalışması gibi bir şey.... İnsanlık olarak henüz heyecansal (duygusal) yönden gelişmiş değiliz. Heyecansal gelişimimiz, beynimizin gelişiminin çok gerilerinde ve ben öyle sanıyorum ki; spiritüel uzaylı dostlarımız, bizler şefkatli ve merhametli olmadıkça, kendilerini gizlemekten vazgeçemeyeceklerdir.

Ne yazık ki, UFO'larla ve galaksilerden gelen enformasyon NASA ve öteki ülkelerdeki benzer kurumlar tarafından el altında tutulmaktadır. Örneğin, daha geçenlerde AY üzerinde şaşırıcı keşifler yapıldı. NASA tarafından bu keşiflerle ilgili pek çok resim çekildi. Bunların 36 tanesi genel görüşe sunuldu. NASA bilim adamlarından Richard Hoagland Idaho Üniversitesi'nde 3 saatlik bir konferans vermişti. Richard Hoagland sadece bu konuşmasında gösterdiği resimlerle dinleyicilerin kafalarını bir anda allak bullak edivermişti.

NASA yönetimi bu son "sızıntı"ya kuşkusuz çok sinirlenmişti.Çünkü Richard Hoagland'ın ortaya koyduğu belgeler arasında; beş mil uzunluğunda bir yapının (hem de kristal bir görünümü olan yapının) ve yapay bir güneşin resimleri vardı. Ayrıca resimlerden biri; Mars üzerindeki Sfenks'in görüntüsünü ve yerleşim birimleri görünümünde olan manzaraları da içeriyordu. Söz konusu fotoğraflarda aynı zamanda; güneş sisteminin 12 gezegenden oluştuğu, bunların arasında bizim henüz bilmediğimiz "bağlantı"nın bulunduğu gibi hususları içeren bilgiler bulunuyordu.

Söz konusu "bağ" ve genel enerji bizi Sirius ve Pleiades (Payadlar'a) o şekilde bağlamaktadır. Bu öyle bir "bağ" dir ki; ister istemez insana bu uzaysal objelerin bizim yöresel yönetimimizin mekânını oluşturduğu çağrışımını yaptırmaktadır.

KÖKTEN BİR ZİHNSEL DEĞİŞİM

Tüm bu gelişmeler bizi kökten yeni düşünmeye zorlayan bir güce sahiptir. Çoğumuz eski kalıplara çakılıp kalmış durumdayız. Ne yapıp edip, her şeye açık bir zihne sahip olmalıyız ve gelişim sürecimizde büyük bir adım daha atmalyız.

Bu, öyle bir hamle olmalıdır ki; dünya dışı canlılık konusunu bize hazmettirmelidir. Carl Sagan bir zamanlar, "Dünyadan başka bir yerde yaşam yoktur" demişti. Ama son zamanlarda da, elinde bulunan yeni enformasyona göre; sadece bizim galaksimizde 10.000.000 (on milyon) yaşam formu olduğuna inandığını ifade ediyor. Her nasılsa, düşünce tarzında radikal bir değişim, değil mi? Ama insan ister istemez, C.Sagan'a bu düşünce değişikliğini yaptırın bilginin nereden gelmiş olabileceğini düşünmekten kendini alamıyor.Bu örnekten hareketle, şimdi bana öyle geliyor ki; bizler, hepimiz düşünce tarzımızda böyle sıçramalar/değişiklikler yapmaya hazırlanıyoruz.

Bu spiritüel dünya dışı varlıkların bize açıkça görünmelerini sağlayacak neler yapmak zorunda kalacağız? Her şeyden önce; zihinsel bir değişimin eşliğinde, kalp temizliği şarttır. Halihazırda birçoğumuz birbirimize karşı, hareketlerimize tam olarak yansımamız ve şartsız sevgiden kurtulamamız olsa bile,nazik tavırlar ve niyetler içinde bulunmaya çalışıyor, çevremize zarar vermeden barışsever bir varlık olarak şu dünyada yaşamaya çalışıyoruz ama yine pek çoğumuz bunu hâlâ beceremiyor.

Yaşam tarzımızı gerçekten değiştirirsek, dünyanın fiziksel görünümü ne hâl alırdı? Büyük bir olasılıkla; bir caddenin iki kenarına dizilmiş konut ve işyerlerinden oluşan upuzun yerleşim birimleri, bu konutların arka bahçelerinde en son teknolojiyi kullanarak kendi sebzelerini meyvesini kendi yetiştiren insanlar genel görünümü oluştururdu.Hollanda bu uygulamaya başladı bile. Almanya ve Avustralya'da da bu fikirlerin izlendiğini düşündüren gelişmeler ver. Bu ülkede önleyici halk sağlığı ile ilgili tıp dalı giderek yaygınlaşırken, dünyanın her yanında da "LETS System" adı verilen enerji takası giderek benimsenmektedir."Dünyamın paralelinde bir şey(ler) yapmak istiyorum..." zihniyetinin fiziksel sonuçlarını böylece görmeye başlamış oluyoruz. İlk güdülenme ekonomik ve yaşamsal nedenlerden kaynaklanmış görünüyorsa da, yine de bir başlangıçtır...

Bu yüzyılın sonuna kadar; uzaylıların mesajını alabilecek kadar kendi yaşam tarzlarını değiştirebilmiş yeterli sayıda insanın ortaya çıkacağına inanıyorum. ■

Kaynak: "LIGHT" dergisi (Cilt 15, Kış 1995)

ETKİNLİKLERİMİZ

BİLYAY VAKFI

Vakıf Merkezi

● SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

2 NISAN Ruhşal Söyleşiler.....	Ergün ARIKDAL
9 NISAN Dinsel Öğrettiler ve Beserli Tekâmül İhtiyaçları.....	Nürettin ERSOY
16 NISAN Doğal ve Toplumsal Olayların Amacı.....	Tarık ARIKDAL
23 NISAN Duygusal ve Uyum.....	Fulya AYKAC
30 NISAN Tekâmül.....	Atilla ULTAV

Yer: Hasnün Galip Sok. Pembe Çıkmazı Zarfı Apt. No:4/6 Beyoğlu/İST. • Tel: (0 212) 243 18 14
Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

12 NISAN Birliğin Görünmeyen Temelleri.....	Atilla ULTAV
---	--------------

Saat: 15.00-17.00 • Yer: Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sok. Kadıköy/İST. • Tel: (0 216) 360 90 95

İNAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ

Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

26 NISAN Dünya Yaşamının Amacı.....	Selman GERÇEKSEVER
-------------------------------------	--------------------

Saat: 15.00-17.00 • Yer: Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sok. Kadıköy/İST. • Tel: (0 216) 360 90 95

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

● SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.00-21.00)

2 NISAN Çağ ve Çağdaşlık.....	İsmet YALÇIN
9 NISAN Gerçek Varlık Ruhtur.....	Ercüment KAYA
16 NISAN Zıtların Birliği.....	Emre ÜLKER
23 NISAN Bitkilerin Gizli Yaşamı.....	Tülin ETYEMEZ
30 NISAN BAYRAM TATILI	

● VIDEO PROGRAMI (Saat: 15.00)

13 NISAN Tekrardoğuş (Adana)	
------------------------------	--

● CUMARTESİ KONFERANSI (Saat: 15.00-17.00)

20 NISAN Seçme Özgürlüğü.....	Atilla ULTAV (BİLYAY VAKFI)
-------------------------------	-----------------------------

Yer: Necatibey Cad. No:727 06430 • Tel: (0 312) 229 54 46

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

● SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.00-21.00)

2 NISAN Yeni Bakış Açılırlarıyla "Obsesyon".....	Gündüz ÖGÜT
9 NISAN Psikometri.....	Elvan ÖGÜT
16 NISAN Ölüm Yeni Bir Doğustur.....	Nuray MİNES-Engin EMİR
23 NISAN Duygusal ve Uyum.....	Duygu GÜNER
30 NISAN BAYRAM TATILI	

Yer: Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452. Sok. No:7 K:2 D:2 Alsancak • Tel: (0 232) 464 00 17

● SÖYLEŞİ (Saat: 14.30-16.30)

6 NISAN Evrensel Enerjiler.....	Cengiz CEVRE
---------------------------------	--------------

Yer: Ayrıntı Kitabevi, Karşıyaka

Atatürk Kültür Merkezi

13 NISAN İnsan İlişkilerinde Görünmeyen İletişim	Nürettin ERSOY (BİLYAY VAKFI)
--	-------------------------------

Saat: 14.30-17.30 • Yer: Atatürk Kültür Merkezi, Konak

Dokuz Eylül Üniversitesi

10 NISAN 21. Yüzyıla Girenken Sevgi Kavramına Yeni Yaklaşımlar	Engin EMİR
--	------------

Saat: 14.00-16.00 • Yer: Dokuz Eylül Üniversitesi Merkez Kampüsü Konferans Salonu, Aydın

Yeni TV

İRAD Üyeleri, bölgesel yayın yapan Yeni TV'de her Salı günü saat 12.30-14.00 arasında canlı yayında "Kadın ve Yaşam" isimli programın içindeki "Ruhşal Söyleşiler" köşesinde bilgilendirme faaliyetlerine devam etmektedirler.

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 14.00-16.00)

6 NISAN Ruhşal Tebliğler ve Özellikleri.....	Zülâl CEVİK-Bilgehan MERAL
13 NISAN Rüyalar ve Sezgiler.....	İlkay ATILLA-Dilek BERK
20 NISAN Oteâlem.....	Engin EMİR (İRAD)
27 NISAN Doğal ve Toplumsal Olayların Amacı.....	Tarık ARIKDAL (BİLYAY VAKFI)

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 • Tel: (0 322) 454 60 29

KKTC METAPSİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

● SALI KONFERANSLARI (Saat: 17.30-19.00)

2 NISAN Tekrardoğuş.....	Hasan Yalçın BOYACIOĞLU
9 NISAN Sevi Gücünün Evrendeki Yeri.....	Cavidan BOYACIOĞLU
16 NISAN Telkinbilim-Süper Öğrenme.....	Hasan Yalçın BOYACIOĞLU
23 NISAN Prömatokrasi ve Sevgi.....	Cavidan BOYACIOĞLU
30 NISAN Eskatoloji: Oteâlem Bilimi.....	Hasan Yalçın BOYACIOĞLU

Yer: Hürriyet Cad. No:27 Girne • Tel: (0 392) 815 22 05

Doğu Akdeniz Üniversitesi

5 NISAN Ufoloji ve Parapsikoloji.....	Tarık ARIKDAL (BİLYAY VAKFI)
---------------------------------------	------------------------------

Yer: Doğu Akdeniz Üniversitesi, Magosa

Bayrak Radyo ve TV

KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği Üyeleri, KKTC Bayrak Radyo ve Televizyonunda her Çarşamba günü saat 10.30-11.00 arasında yayınlanan "ALTIN ÇAĞA DOĞRU" programında bilgilendirme faaliyetlerine devam etmektedirler.

ANKARA RUHSAL KÜLTÜR MERKEZİ

Dernek Merkezi

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 14.00-16.00)

6 NISAN Esneklik ve Uyum Yasası.....	İlker TÜNERİ
13 NISAN Duygusal Hayatımız.....	Esen TÜNERİ
20 NISAN Manyetik Şifa.....	Ayşin ERGÜL
27 NISAN BAYRAM TATILI	

Yer: G.M.K. Bulvarı, Dağdelen Kardeşler Apt. No:92 Alt zemin, Maltepe • Tel: (0 312) 231 60 36

NOT: TÜM İLLERİMİZDEKİ KONFERANSLARIMIZA GİRİŞ ÜCRETSİZ ve SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RICA OLUNUR.

MEDYADA BİLYAY

BİLYAY VAKFI

ekranlardan evinize konuk olmaya devam ediyor...

insanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma Vakfı (BİLYAY) Başkanı Sayın Ergün ARIKDAL, HBB Televizyonu'nda Sn. Dilek KAYA'nın yönettiği ve Sn. Esra CEYHAN'ın sunduğu "2'den 4'e" isimli programın "Merak Ettikleriniz" köşesinde canlı yayınına devam ediyor. Sn. Ergün ARIKDAL; her Salı günü, 14.00-16.00 saatleri arasında yayınlanmakta olan bu programdaki köşesinde her hafta bir konu işliyor ve izleyicilerinden gelen telefon ve faksları cevaplıyor.

6 Şubat Salı günü, programın konusu, önceki hafta gibi "Atlantis ve Mu" idi. Programın başlangıcında bu kıtaların ve üzerindeki uygarlıkların varlığının büyük ölçüde kanıtlandığından söz edildi. Sn. Ergün Arikdal bu konudaki araştırmaların Batı Üniversitelerinde bilim dalı düzeyine ulaştığını ve arkeologların araştırmalarını sürdürdüklerini belirtti. Daha sonra ekrana Mısır uygarlığıyla ilgili görüntüler getirildi. Sn. Arikdal, Mu'nun Atlantis uygarlığına kaynaklık ettiğini, Atlantis'in üç aşamada battığını ve bu afetler nedeniyle göç eden insanların büyük bölümünün Mısır'a göç ederek, buradaki uygarlığın gelişmesinde çok büyük katkılarda bulunduğunu söyledi. Mısır'da kullanılan Osiris ve Ra gibi bazı tanrı isimlerinin de Atlantis'ten geldiğini belirtti. Sn. Arikdal, günümüz uygarlıklarının temelinde politikadan bilime ve düşünüşe kadar büyük ölçüde Mısır uygarlığı ve dolayısıyla da Atlantis ve Mu uygarlıklarından kaynaklandığını söyledi. Son olarak, geçmişte olduğu gibi günümüzde de büyük değişimlerin yaşanabileceğini belirterek sözlerini tamamladı.

27 Şubat Salı günü yayınlanan programın konusu Astral Seyahat'ti. Sn. Ergün Arikdal konuşmasına astral beden nasıl bir yapıya sahip olduğunu anlatarak başladı. İnsanı ve tabiatı oluşturan asıl gücün ruhsal varlık olduğunu, ancak ruh ve maddenin bir araya gelebilmesi için bir aracının olması gerektiğini belirten Sn. Arikdal, ruhsal enerji ile fiziksel enerjiyi bir araya getirenin astral madde olduğunu açıkladı. Astral maddenin oluşan bedene de "astral beden" adı veriliyordu. Astral beden bir aracı vazifesi görerek ruhla fizik beden arasındaki iletişimi sağlıyordu. Programın ilerleyen dakikalarında üç kişi, yaşadıkları astral seyahat tecrübelerini aktardılar. Daha sonra bu tecrübelerin tah-

lilini yaparak ne anlamlara geldiğini anlatan Sn. Arikdal, düşünce ve imajınlarımızın bu plânda düşünce şekilleri oluşturduğunu ve bunların daha sonra fizik yaşama yansıdığını vurguladı. Ruhsal yeteneklerin sadece astral yeteneklerle sınırlı olmadığını, telepati, teleportasyon, durugörü olgularının da yaşandığını belirten Sn. Arikdal, araştırmacıları bu konuları araştırmaya davet etti.

5 Mart Salı günü Astral Seyahat konusunda devam edildi. Astral Seyahat tekniklerinden söz eden Sn. Arikdal astral projeksiyon başlarken kimi insanların, kendilerini bedeninden çekiliyormuş gibi hissettiğini, kimilerinin de tünelden geçiyormuş duygusuna kapıldığını ifade etti. Sn. Arikdal, halk arasında "karabasan" olarak bilinen olayın astral projeksiyonun ilk aşamalarında yaşandığını ve esirli beden fiziksel bedenden ayrılışı anındaki izlenimler olduğunu söyledi. Bu konuda psikoanalitik ya da başka türlü izahlar yapmanın mümkün olduğunu ama bunun bir sonuç getirmediğini, bu olayları ancak bu konuda çalışanların bildiğini belirtti. Ayrıca bunların ruhsal varlık göz önüne alınmadan sadece beyinle açıklanamayacağını da vurguladı. Bu yetenekler ruhtan kaynaklanmaktadır. Ruh ise ölümsüzdür. İnsan çok yüce, çok mükemmel, çok karmaşık bir varlıktır. İnsanda çok büyük sistemler mevcuttur. Bunları anlamak ve buna göre de ölümsüzlüğü, yok olmazlığı ele almak lâzım. Sn. Arikdal hâl ve hareketlerimizde bunu göz önüne almamız, insanların kendi aralarındaki ilişkilerinde daima iyiliği, vicdani, sevgiyli, pozitif hep benimsememiz gerektiğini vurguladı.

Sizler de her hafta sorularınızla HBB'deki bu programa katılabilirsiniz. Sorularınız ya da ilginç anılarınız varsa, her Salı saat 15.20'den itibaren HBB Televizyonunu, (0212) 281 14 58 veya (0212) 281 14 59 no'lu telefonlardan arayabilirsiniz, görüşmelerinizle bu programı zenginleştirebilirsiniz.

Yaşadığımız olaylar acaba bizlere neler anlatmaktadır? Olayların sadece görünen yüzüyle ilgilenen dünya insanlığı ve bu ülkenin insanı olan bizler, anlayış ve bakış çerçevelerimizi geliştiremediğimiz ve kendimizi geliştirip anlayamadığımız için küçük veya büyük hiçbir olayı gerçekte değerlendirememekteyiz. Bu

da normaldir. Çünkü hepimiz belirli bir şuur durumunda hayatımızı sürdürüyoruz. Olayların görünen tarafı ise bizi tatmin ediyor ve böylece rahatımız kaçmamış oluyor.

Dünya hayatı ise rahat yeri değil. Sıkıntısız, rahat ortamlarda kalmak istediğimizde, tahmin etmediğimiz sıkıntılarla karşılaşırız. Bunun sebebi nedir? Neden sıkıntı, ıstırap bize arkadaşlık ediyor? Mutluluklar neden sürekli olmuyor? Mutluluk insanı geliştirmedigi için sürekli değildir. Sıkıntı, dert ve ıstıraplar bizlerde gelişmeyi artırıcı etmenlerdir. Bu da doğaldır. Böylesi durumlarda kalanlar arasında ortak alanlar kurulmakta ve benzer şeyler de paylaşılmaktadır. Mutluluk hâli de bizlerin İlke ve Yasalar'la bütünleşmekten dolayı yaşadığımız hissiyatlardır.

Gelişmenin belirteci ise eprövlendir. Epröv ya da imtihanlar, bizim bilgimizin tatbikat araçlarıdır. Olayların mizansenisi de epröv mekanizmasıyla elde edilir. İhtiyaç duyulan şeyleri olaylar aracılığıyla anlayabilmemiz olasıdır. Yeter ki gerekli dikkat ve rikkati gösterebileyim. Uyanıklık içinde olalım ve gerçek ihtiyaçlarımız yönünde istekler taşıyalım. Bunlar bize gerçek durumumuz hakkında da ipuçları verir.

Zaman kesişmesi ya da eşzamanlılık

Olaylar ve İnsanlar

İnsanlık ailesi olarak hepimiz birbirimizden sorumluyuz. Aynı ortak kaderi paylaşıyoruz. Gelişme ve sıçrama birlikte olacaktır. Yeter ki olayların içindeki hikmeti anlayabilelim ve geç kalmayalım...

anlamsız değildir diye bizlere anlatılmıştır. Yaşadığımız tecrübelerle zaten bunun doğruluğunu görüyoruz. Kabul edip etmeme meselesini çoktan aşmış bir konudur bu. Keyfi değildir. Yüksek İradeler'in yansımasından daha başka nasıl bir anlam taşısın ki!

Dolmuştaki en ufak tartışmadan, büyük yıkımlar getiren tabiat olayına kadar her şeyde bunu gözlemleyebilmekteyiz. Tabii görebilenler için.. İnsanların dünya hayatındaki olgunlaşmalarına vesile olan olayların taşıdığı büyük önem de burada yatıyor. Olayların gizemli dili söz konusudur. Şifre ise olaydaki tesir-bilgi'dir. Bunu fark ettiğimizde olayın bize vermek istediğini almış ve bir ihtiyacımızı da böylece karşılamış oluruz. Biz o bilgiyle bütünleşebilmişizdir artık.

Aksi takdirde o tesirin yeniden karşımıza çıkıp kendini göstermesi son derece olağandır. Binlerce yıldır olan da budur. Gelişmemizdeki yavaşlığı hızlandıran Yüce Sistemler'in bizlere verdiği bu yakınlığa sınımsız sarılmaktan başka çaremiz yoktur. Demek ki çare gene kendimizdedir. Çünkü bunu başaracak olan gene biziz, başkası değil. İnsanlık olarak bunu birlikte başaracağız.

İnsanlığın eğitimiyle, terbiyesiyle ilgili Plânların bizlere ulaştırdığı bu geliştirici etkile-

denilen olgu herkesin yaşadığı bir süreçtir. Zamanın rölâtipliği içinde ihtiyaçlarımızın olaylar aracılığıyla aynı zamanda karşılanması rastlantı değil, bir yasa gereğidir. Ruhsal ihtiyaçlarımızın yanıtı niteliğindeki olaylara başka gözle bakamayız. Tesirlerin birbiri içindeki hareketlerinin başka nasıl izahı olabilir ki?

Hayatta hiçbir şey

ri almaya çalışmalı ve hazmettikten sonra da gerekli yerlere vermeliyiz. Alıp vermek ve bunu bir denge içinde yapabilmek bizlerin en-karnasyon hedeflerindedir. Bilgi süs değildir. Bilginin büyük enerjisi vardır. Şuur seviyemiz yeterli olmadığı için kuşkusuz henüz pek çok şeyi yeterince değerlendirememekteyiz. Bu da bizler için zaman geçirilmeden halledilmesi gereken bir husustur.

Olaylar içinde erimek diye bir söz vardır. Olayla olay olmamalıyız. Fakat genelde yaptığımız ise olayla olay olmaktır. Olayın içine giriyoruz ve olayın içinde kalıyoruz. Daha sonra ise biz de o olayın bir parçası oluyoruz. Hatta olayı belki de defalarca yaşıyoruz. Artık biz bir bakıma o olayız. Olaydan çıkabilmek değil, daha fazla olaya gömülmek söz konusu oluyor. Bu da bizi geliştiren değil, tersine gelişimimizi yavaşlatan etken hâline geliyor.

Olayın hangi ihtiyacımızı karşıladığını acaba nasıl anlayabiliriz? Yanıtı kolay gibi görünse de epeyce zor bir sorudur. Çünkü bizler gerçek ihtiyacımızı biliyor muyuz? Hiç bu yönde bir düşüncemiz oldu mu? Geçirdiği-

miz deneyleri bu gözle yorumladık mı? Öyleyse gerçek ihtiyacımızı nasıl bileceğiz? Karşılaştığımız olaydaki tutum, davranış ve hâlimiz çanımızı sıkıyorsa, biz kesinlikle gerçek ihtiyacımızla karşılaşmışız demektir. Vicdanımızla egomuz çarpışma hâlinindedir ve sıkıntımızın kaynağı da yasalara uyan vicdanımızın egomuz üzerindeki hakîmiyetinden gelmektedir. Sıkıntının önemini işte böylece fark edebiliriz.

Bu durumun tekâmüldeki önemi ise vicdanlı hareket etmeyi olaylar aracılığıyla anlayabilmemizdir. Esneklik ve uyumluluk da budur. Gelişme budur. Yasaya uygun davranış budur. Kendini tanıma budur.

Olaylar içindeki tutum ve davranışlarımız gelişme ölçümüdür. Hele bizler için büyük felâketler denilen tabiat olaylarında bunun değeri daha iyi anlaşılabilir. Kitleyi ilgilendiren gelişme söz konusudur orada. Gözlemleyebilenler için ise büyük dersler vardır.

İnsanlık ailesi olarak hepimiz birbirimizden sorumluyuz. Aynı ortak kaderi paylaşıyoruz. Gelişme ve sıçrama birlikte olacaktır. Yeter ki olayların içindeki hikmeti anlayabilelim ve geç kalmayalım... ■

META FM
1 0 5 . 6

BİLGİ ÇAĞININ RADYOSU
Dinleyiniz • Dinletiniz

LÜTFEN
SORULARINIZ VE
DÜŞÜNCELERİNİZLE
YAYINLARIMIZA
SİZ DE KATILIN.
YENİ ÇAĞ'IN
FREKANSINDA
BULUŞALIM.

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 78

18.12.1965

Vicdanî ve Bilgili Hareket

"Vicdanî hareket ile bilgili hareket birbirinin mütemmimi olmakla beraber, ikincisi birincisinden daha irtifa kazanmış bir durumdur. Şöyle: Vicdan tarzında tezahür eden genel bir ruhî tesir, ferdin, her şeyden önce idrakli olmasını temin içindir. İdrak hadisesi ise, ferdin, bilgisini tatbikat sahasında noksansız olarak ispat etmesi demektir. Şöyle bir durum daha var: Vicdan, her bir varlığı muayyen incelikteki bir tesirin içerisine çekmek üzere faaliyettedir. Bu muayyen incelikteki tesir ise, bir devresinden sonra artık varlık şuurunda açık seçik prensipler ve bilgiler tarzına geçer. Bu, tatbikatta da böyledir. İlk vicdan sesini duyan bir kimsenin bunu mütereddüt tarzda karşılaması ve birtakım tefsirlere tâbi tutması, onu, bu işin bilgisine vakıf olamayışından dolayı sarsıntılar içerisinde bırakır. Demek ki, bir kimse vicdan sesine kolaylıkla uyamayıp bunu muhtelif şekillerde tefsire tâbi tutuyorsa, netice olarak da bunu yerine getiriyor veya getiremiyorsa, biliniz ki bu hususta açık ve seçik bir prensibe sahip değildir. Eğer vicdan sesinden evvel kendisinde bir bilgi, bir prensip bulunmuş olsaydı, onun için vicdan sesi sadece, sadece küçük bir ikazdan başka bir şey olamazdı."

SÖZLÜK

Mütemmim: Tamamlayıcı
İrtifa: Yükseklik

Muayyen: Belirli
Mütereddüt: Tereddütlü

KİTAPLAR ARASINDA

RUHSAL ŞİFACI OLMAK

Kitabın adı / Orijinal adı
RUHSAL ŞİFACI OLMAK
THE PSYCHIC HEALING BOOK
Yazan / Çeviren

Amy WALLACE-Bill HENKIN
Cengiz CEVRE

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi
212 SAYFA, 1995

Fiyatı: 340.000 TL

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI
P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

ALTERNATİF tıp alanında son 30-40 yıl içinde çok olumlu gelişmeler görülmüyor. Doğu'nun yüzyıllardan beri süregelen geleneklerine Batı'nın yaptığı katkılardan bir tanesi ruhsal şifacılıktır.

Spiritüalizmin yayılmasıyla, ruhsal şifacılık olgusu, medyum ve bedensiz varlık ilişkisi kabul edilir oldu. Özellikle İngiltere'de ruhsal şifacılık tecrübelerinde, klâsik tıbbın yetersiz kaldığı hastalıkların tedavisinde çok iyi sonuçlar alınmıştır ve hâlâ yoğun bir şekilde alınmaktadır.

Bu eser, öncelikle ifade etmek gerekirse mucizelerle ilgilenen bir kitap değildir. Bizlerin ve çevremizdeki insanların yaşamlarıyla, genellikle farkına varmadığımız gücümüzle ilgili yazılmış bir eserdir bu. Ruhsal varlıklar olmanın getirdiği doğal niteliklerden biri de taşıdığımız ruhsal enerjiyle şifalarda bulunmamızdır. Bilecek, şuurlu bir biçimde bu yüce enerjiyi yönlendirdiğimizde kendimiz ve başkalarının üzerinde klâsik tıbbî tedaviye alternatif tezahürler gös-

termemiz mümkün.

Psşik şifa sanatı bir gizem değildir. Bütün insanlar hayatlarını zenginleştirmek, sağlık ve mutluluğu teşvik etmek üzere geliştirilebilecek psşik potansiyele sahiptir. Bu kitabı okuyarak auraları görmeyi ve okumayı, psşik enerji merkezlerinizi veya şakraları görmeyi ve okumayı, yeryüzü ve kozmosun enerjilerini kullanmayı, şahsiyetinizden ayrı olarak Benliğinizi tanımlamayı, kendiniz ve başkaları üstünde psşik şifa uygulamayı öğrenebilirsiniz.

Beden, zihin ve ruh bütünlüğünden oluşan insanoğlu, bu bütünlüğün sağlığının korunmasından sorumlu olarak hayatını sürdürmektedir. Onun sağlığı nasıl kendi elindeyse, hastalığı da onun kendi elindedir. Çünkü yaratıcısı odur. Kitapta sunulan temel şifa teknikleri bu sağlığın yaratılmasında ve korunmasında bizlere çok yardımcı olacaktır.

Bu keyifli, ayağı yere basan kitap zihninizi sağlık ve şifa macerasına ait yeni dünyalara açacaktır. ■